XXX. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1974. JÚLIUS 4.

Ludas Matyi

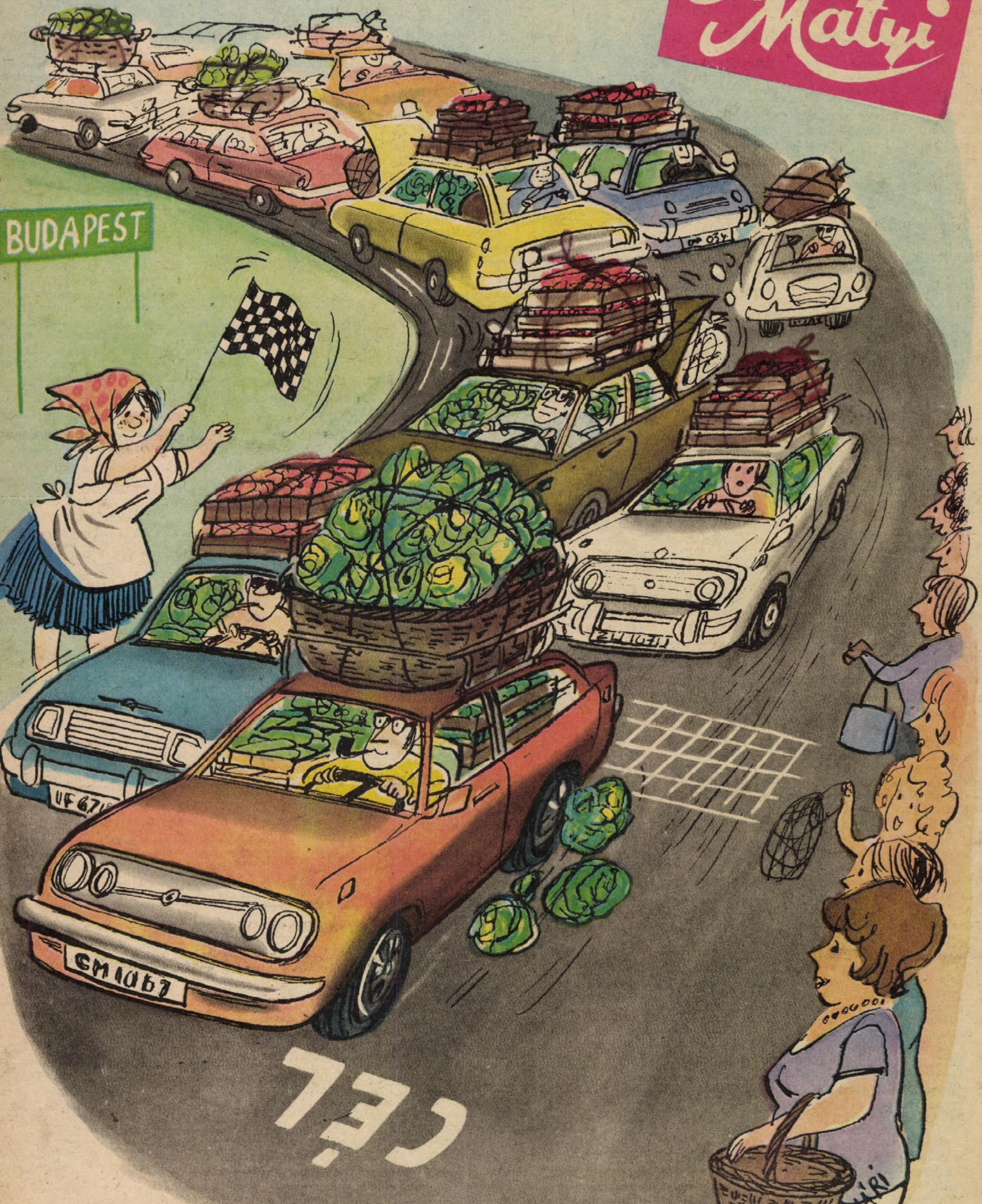
BUDAPEST
GM 10-67
UF 67
CÉL
VASVÁRI

Vasvári Anna rajza

A MAGYAR GRAND PRIX *(Versenyben az állami kereskedelemmel)*

KEDVES LUDAS!

DOMUS-KALAND

A nyitás napján felkerestük az új Domus Lakberendezési Áruházat. Legelső benyomásunk: levegő nincs, de sebaj, néhány óra alatt akklimatizálódtunk. Lehet, hogy terveztek az áruházba kondicionálást, lehet, hogy volt és működött is egy ilyen berendezés, csak érezni nem lehetett.

Érzelmi kötődésem egy konyhaszekrényhez és egy úgynevezett Napfény B lakószoba berendezéshez néhány pillanat műve volt, de a vásárlás lebonyolítása ennél valamivel több időt vett igénybe, pedig mi, vagyis a család, alaposan megszerveztük a vásárlást. A két mama a harmadik emeleten, a komputer előtt állt sorba (két teljes óra hosszat!), a férjem és én az első emeleten intézkedtünk. Találtunk egy eladót, aki némi keresgelés és töprengés után közölte, hogy nem találja nyilvántartásaiban a kívánt bútort, aztán udvariasan átadott minket az egyik komputer kezelőjének, aki úgy találta, hogy itt valamilyen hibás kódolás történhetett és ugyancsak előzékenyen átirányított minket az emeletfőnökhöz. A hölgy intézkedett, a 20 tagból álló garnitúra 14 számjegyű kódszámait felírta egy sárga cetlire, amit be kellett táplálni a komputerbe; elvileg megtörtént a garnitúra foglalása számunkra, a nyomtatvánnyal le kellett menni a számlázásba, majd a pénztárba.

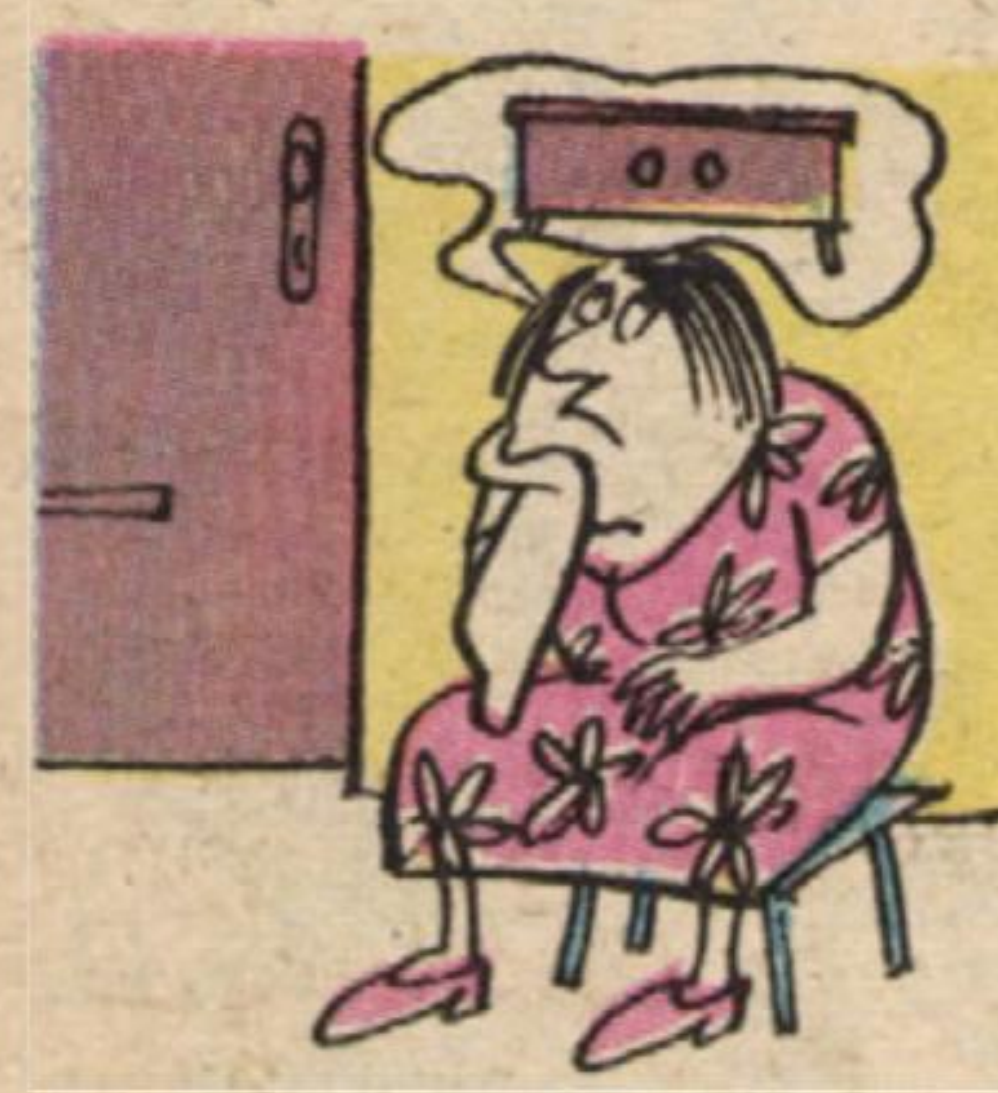

Az áruházban csak egy számlázás működött, ahol több száz ember állt sorba. Délután 5 óra körül közölte velünk a számlázás, hogy a gép tévedett, az óhajtott bútor nincs! A hatórás kemény edzés meghozta eredményét: ennek hallatán sem kaptunk gutaütést. Kezdtük elölről. Felmentünk újra az emeletfőnöki irodába, ahol találkoztunk egy fő-főnökkel, aki megnyugtatott minket: az elárusítás gördülékeny, a szervezés tökéletes, a gépek prímák, a gépkezelők gyakorlottak, A HIBA A VÁSÁRLÓK PSZHICHÉJÉBEN VAN, hogy mindig a legújabb áruházban akarnak vásárolni.

Néhány óra leforgása alatt a végső álláspont az volt, hogy a kért bútor mégis van, mentünk ismét a számlázásba. A darabonként felírt és összeadott ár kb. 1000 Ft-tal volt több, mint az egy összegben meghatározott garnitúra ára, újabb számolás, újabb 1000 Ft többlet, mely összeget be is fizettük. Egy harmadik revízió — egy végtelenül jóindulatú osztályvezetőnő közreműködésével —, kiderítette a helyes összeget, az előző számlát stornírozták, a pénzt visszakaptuk.

Este fél 10 óra körül egy számlával és egy Boy-szállítólevéllel távoztunk. A hétfői szabadság után szerdára is kivettünk egy napot, és vártuk, vagyis nem vártuk a bútort, mert elképzelhetetlen volt, hogy a megjelölt időpontban a kívánt bútor megérkezzék. Nem csalódtunk, nem hozták!

Dr. Zséli Jánosné
1091 Budapest
Üllői út 11—13.

„BORBÉLY-ÖTPERC" — SŐT TÖBB

Szerettem volna hajat vágatni, mert koromhoz már nem illő, hogy fürtjeim a vállamat verdessék. Június 21-én délelőtt 9 óra 10 perckor bementem a Népköztársaság útja 45. számú házban levő szép és elegáns férfifodrász-üzletbe.

— Jókor jöttem — örvendezett a szívem. Mert csinos munkaköpenyben hat alkalmazott volt bent éppen, és csak hárman dolgoztak.

A többi három:
az egyik telefonált,
a másik beszélgetett egy hasonlókorú fiatalemberrel,
a harmadik ácsorgott, és érdeklődve nézte a mennyezetet.

Jó ideig álltam az üzlet közepén. Nem ültem le a várószékekbe, hogy érezzem: vendég vagyok, aki mielőbbi ellátásra vágyik. De nem történt semmi.

Ekkor megszólítottam a hozzám legközelebb álló fodrászt, a telefonálót. Egy kis türelmet kért a kagyló mellől. Aztán befejezte a beszélgetést, — s rögtön új tantuszt dobott be, és friss magánügy megbeszélésébe kezdett.

Szóltam a másiknak, az ácsorgónak. Bejelentett vendége van — mondta fagyos udvariassággal, — arra vár. Nagyon sajnálja. Hogy menjek a pokolba, azt nem tette hozzá.

Közelítettem a harmadikhoz, a beszélgetőhöz. Mozdulatom láttára barátjába karolt, hátravonult vele az üzlet belsejébe, ahol nem zavarhatják a csevegésüket.

Ennyi az egész. Kimentem az üzletből. A hajam hossza megmaradt, az üzlet egy vendége elmaradt; nem dőlt össze a világ. De a munka-undor és neveletlenség akkor is az marad, ha nem jár nagy horderejű következményekkel.

E. J.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi 1974. május 16-i számában „Szakállnövesztő" címen megjelent panasszal kapcsolatban az alábbi tájékoztatást adjuk:

A MÁV-ot nemzetközi előírások kötelezik arra, hogy a nemzetközi forgalomban közlekedő kocsikban tegye lehetővé a villanyborotvával való borotválkozást.

Mivel a kocsikban rendelkezésre álló feszültség 24 V egyenfeszültség, a villanyborotvák pedig 220 V, 50 Hz-es váltakozó feszültségről üzemeltethetők, a kocsikba be kell építeni egy átalakító berendezést (borotvainvertert). Az import útján beszerzett átalakítók nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket, ezért a hazai ipart kértük fel egy olyan inverter kifejlesztésére, amely kedvezőbb üzemeltetési tulajdonságokkal rendelkezik. 1972-ben került sor a nullszéria legyártására, amelyből elsősorban a hiányzó invertereket pótolhattuk.

Sajnos, néhány hálókocsinkon még a régi típusú átalakító készülék van felszerelve. Ezek lecserélésére csak azután kerülhet sor, ha az EVIG az 1973. évben megrendelt borotvainvertereket leszállítja.

Sarbó Tamás
o. v.
KPM Vasúti Főosztály

EZ IS MŰEMLÉK?

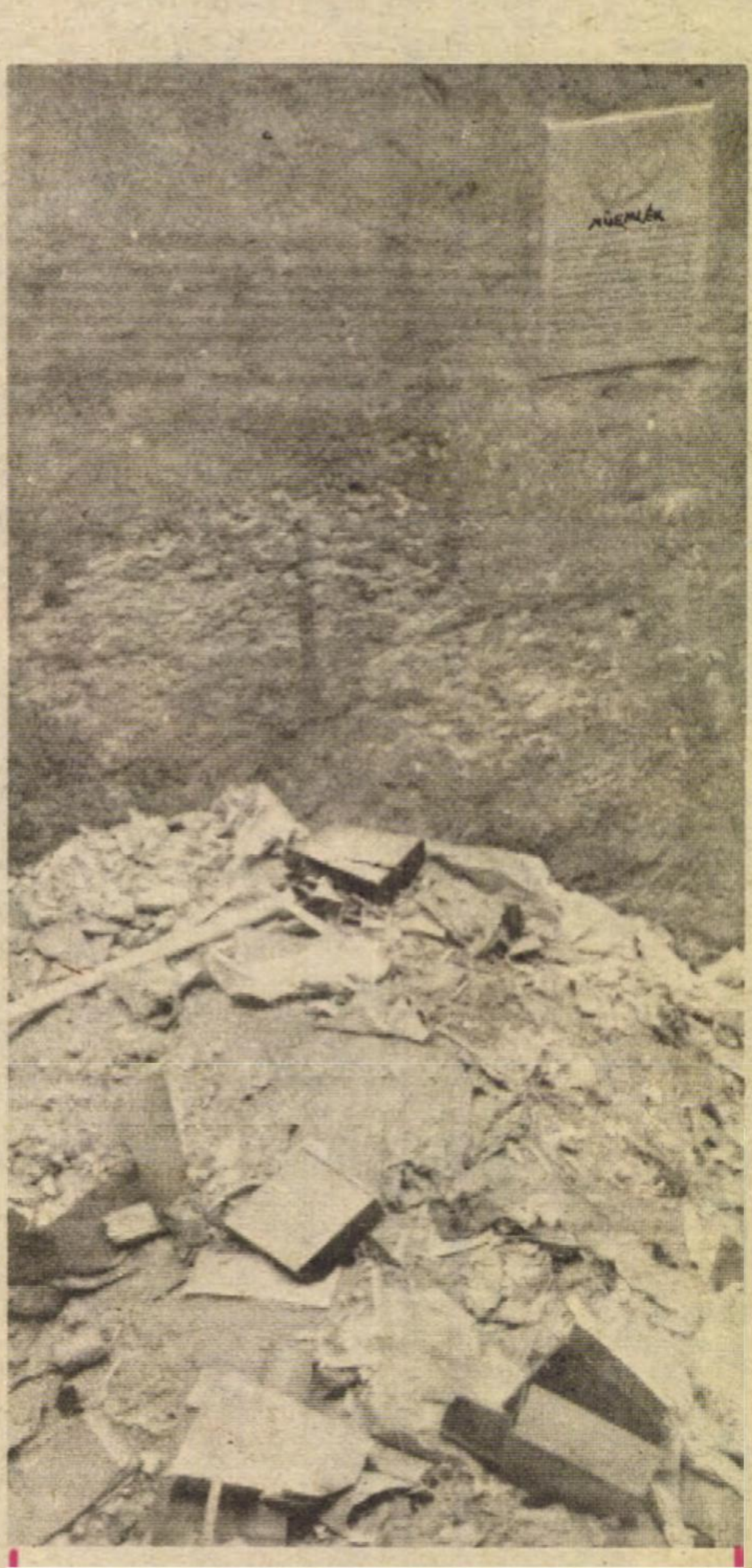

Ez a fénykép nem szeméttelepet ábrázol, hanem a Múzeum körút 21. sz. átjáróház udvarát. Az itt levő „várfal" műemlék, a tanács itt megtiltotta az autóparkolást, mondván, hogy rontaná a műemlék hangulatát. Most hetek óta, ahogy a kép is mutatja, szemétdomb és fahulladék-halom gyönyörködteti a műemlékfalat megtekintőket. Ez nem rontja a hangulatát?

Várnay Gézáné
Budapest

FILLÉRES ÜGYEK

HÍVÓ

Az amatőrfotósok sokat bosszankodtak egyidőben amiatt, hogy nem volt fixirsó. Hosszas várakozás után megjelent a fixirsó, de ugyanakkor eltűnt a hívó. Vajon hova tűnt és ki tudja nekünk előhívni a rejtekhelyéről? Vagy törvényszerű, hogy valamilyen apróság hiánya mindig bosszantsa a fotósokat?

Szabó Tibor
Bp. II., Lajos u. 11—15.

KISKARIKA

M—103 típusú gáztűzhelyemnek eltörött a kiskarikája. Nyolc debreceni üzletben kerestem, sehol sem kaptam. Áldozzam fel talán a nyári szabadságomat, s utazzam körbe szép hazánkat egy kiskarikaért? Vagy tudnak valami jobb megoldást is?

Szentkirályi Barna
Debrecen, Ságvári u. 7.

VIRÁGFÖLD

Városunk virágosításáért minden évben mozgalom indul, amelynek magam is lelkes résztvevője vagyok. A virágföldet korábban kimérve 1 forintért, majd előre csomagolva 2 forintért vásárolhattam meg. Az idén néhány hétig hiánycikk volt a virágföld Szegeden, majd újból megjelent, de most már kilónként 3 forintos áron. Amikor megkérdeztem, hogy miért drágult meg, azt a meglepő választ kaptam, hogy Sopronból hozzák a virágföldet és a vasúti szállítási költség drágítja meg. Ezen elcsodálkoztam, mert évezredek óta megélt a virág a jó szegedi földben is, most miért nem jó erre a célra, miért kell olyan messziről hozatnunk mást helyette?

A. M
Szeged, Liliom utca

MOSÓGÉP-PERSELY

Hajdú gyártmányú mosógépemhez 2 darab sima persely kellene, de a környéken sehol se kapható. Tengely, persely nélkül van, de nekem pont a persely hiányzik. Még annak is örülnék, ha tengellyel együtt kaphatnék. De hol keressem?

Dr. Mándy Istvánné
Sárszentmihály

KERÉKPÁR-GUMI

Régi, de még jókarban levő kerékpáromhoz hol kaphatnék 1—2 darab 26×2 „B" jelű ballon külsőgumit? (Kerékabroncs átmérője: 60 cm.) Állítólag ezt a méretet nem gyártják már, de talán még valahol lenne elfekvő. De hol? Ezt szeretném ezúton megtudni.

Kovács Béla
7200 Dombóvár
Erzsébet u. 70.

HATHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Tegnap nem mindennapi esküvőn vettem részt. Amint a menyasszony kimondta a boldogító igent, a házasságkötő teremből rendőr vezette ki.

— Nagy botrány lehetett. Mit szólt hozzá a közönség?

— Semmit. A rendőr volt a férj.

***

Az apa elővesi fiát:

— Te sohasem felelsz az iskolában?

— Dehogynem. Ma is én voltam az egyetlen, aki felelni tudott a tanító bácsi kérdésére.

— És mit kérdezett a tanító bácsi?

— Azt, hogy ki törte be az ablakot.

HÍRES FRANCIA ESEMÉNYEK

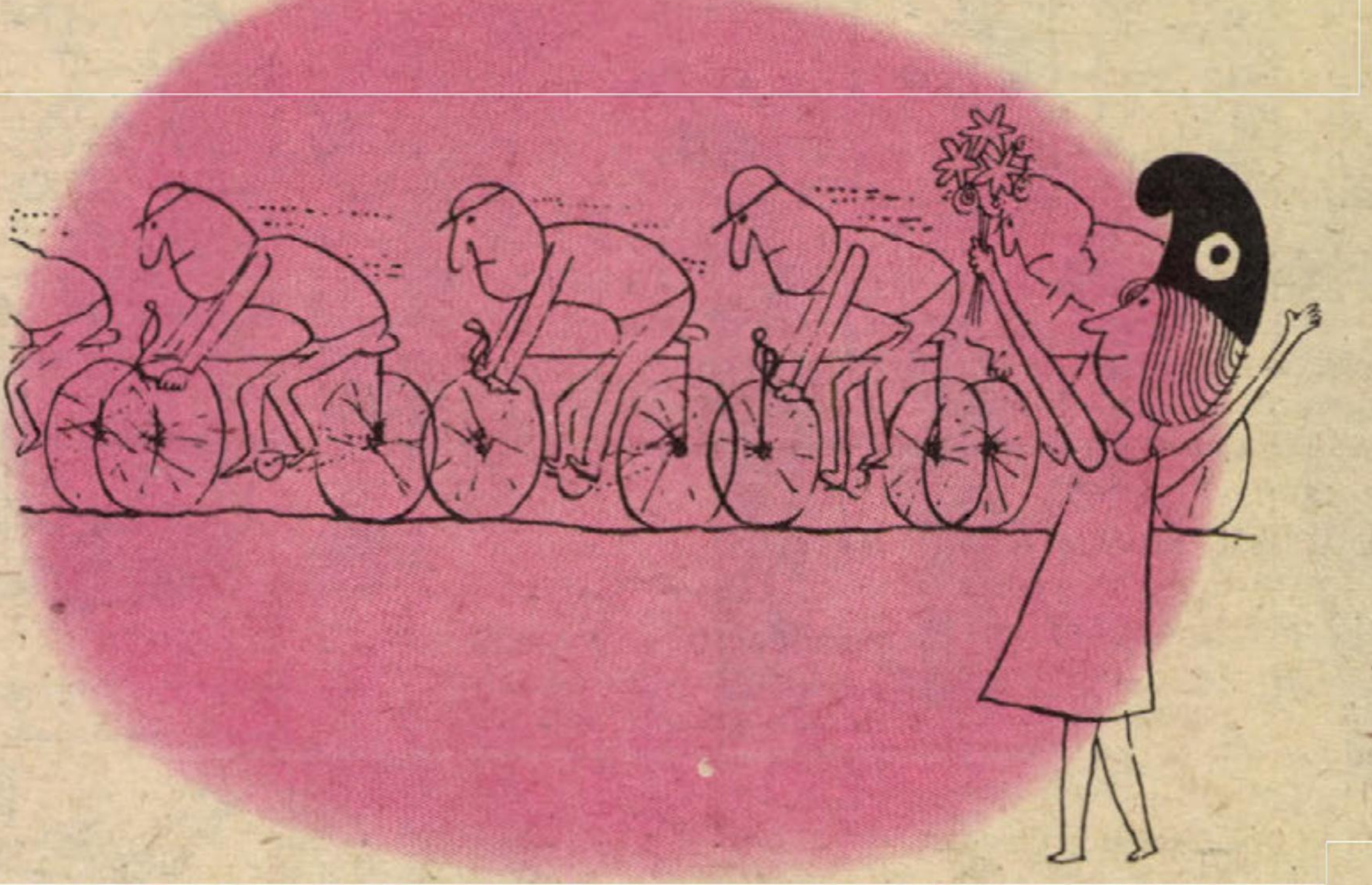

– A Tour de France . . .

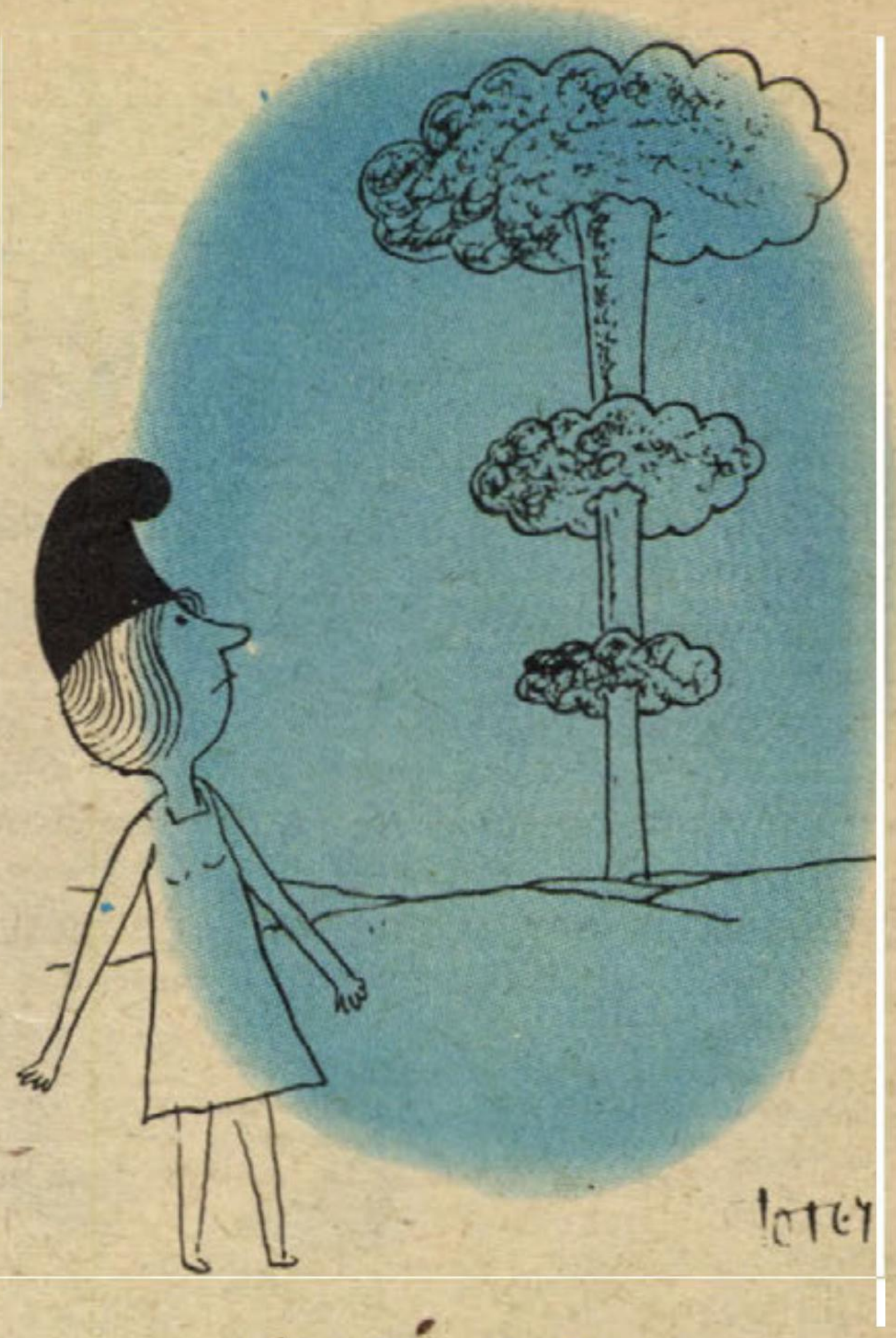

És a Durr de France

Mi baj van a sajtóval?

Megmondom egyenesen, mert én már tudom, hogy mi a baj vele: túlságosan jó az időjárás minálunk! Az év háromszázhatvanöt napjából jó, ha hatvanöt napon át van rossz idő, az is elosztva tizenkét hónapra. Nem is lehet aztán csudálkozni azon, hogy ilyen időjárási viszonyok között az újságok nem elég érdekesek, olvasmányosak.

Mint a legtöbb igazsághoz, ehhez is a véletlen segített egy balatoni üdülőben, ahol a szabadságomat töltöttem. Ott-tartózkodásom első napján olyan napsütésre ébredtem, hogy megnyaltam mind a tíz ujjamat. Fésülködés közben átfutottam napilapjaimon, a „Reggeli Hírek”-en és a „Hétórai Újság”-on, összesen négy perc alatt végeztem a kettővel, azzal usgyi! le a strandra. Ebéd után a délutáni újságban, a „Déli Nép”-ben az olvasnivaló másfél percre futotta, mindjárt utána ismét a vízre szálltam, eveztem, úsztam.

Másnap arra ébredek, hogy az eső a levegőben lóg és viharos szél csapkodja az ajtómat. Fürdésről szó sem lehet, egyelőre várni kell, hogy jobbra forduljon az idő. Beülök hát a klubba és előveszem az újságjaimat. Érdekes: a „Reggeli Hírek”-ben ma sokkal több az olvasni való, mint amennyi a tegnapi számban volt. A „Hétórai’-ban pedig egyenesen leköt egy riport!

A mellettem levő karosszékben Zimberi Jenő ül és bánatosan néz ki az égre. Zimberi tegnap azzal kérkedett, hogy a szemüvegét sem hozta magával a nyaralásra, mert ki sem jön a vízből két hétig. Most, némi habozás után, elkéri tőlem a „Reggeli Hírek”-et, majd tíz perc múlva a szemüvegemet is.

Bemegyek a szobámba és teszek-veszek, de az idő csak nem javul. Visszamegyek hát a klubba, Zimberi elmélyülten olvassa a „Hétórai”-t, a „Reggeli Hírek”-et elkérte tőle egy izomkolosszus, akiről azt sem tételeztem fel, hogy olvasni tud.

Az asztalon ott hever a tegnapi „Hétórai”, belenézek és találok egy egészen érdekes tárcát, amely tegnap elkerülte a figyelmemet. Sajnos, ebéd után sem lesz jobb az idő, szerencsére a mai „Déli Nép” sokkal olvashatóbb, színesebb, mint máskor szokott lenni: fél háromtól negyed négyig lehet olvasgatni, akkor Zimberi felhívja a figyelmemet egy olvasó levelére a „Reggeli Hírek”-ből, hogy olvastam-e? Nem olvastam, türelmetlenül várom, hogy az izomkolosszus letegye a kezéből az én Reggeli Híremet, mert az ő kezében van. Elég udvariatlanság, állapítom meg magamban, hogy kérdezés nélkül ráül az újságomra, mikor még én sem olvastam ki!

Fél ötkor Zimberi szerez valahonnan egy „Esti Miújság?”-ot, barátian mindjárt megfelezi velem és élvezettel olvasgatunk, egy-egy érdekesebb hírt hangosan fel is olvasunk egymásnak. Éjfél után arra ébredek, hogy ég a gyomrom. Kimegyek a portára, szódabikarbónáért, és mit látok: az izomkolosszus ott ül egy kis olvasó-lámpa mellett és elmélyülten olvassa a „Miújság”-ot, amelyhez délután nem jutott hozzá, mert vigyáztunk Zimberivel, hogy ki ne adjuk a kezünkből.

Másnap ragyogó napsütésre ébredünk. A reggeli újságokban nincsen semmi olvasnivaló, futunk a vízpartra. Éjszaka fürdünk a Balatonban, reggelre heves széllökések, teljesen beborult. Az újságok teli vannak jobbnál-jobb cikkekkel, egy glosszán csaknem ölre megyünk az izomkolosszussal.

Az összefüggésekre nem nehéz rájönni, de szívesen levonom a tanulságot az olvasó helyett is: nem a sajtónk színvonalát kell emelni, hanem az időjárást kell elrontani.

Legközelebb elbeszélem önöknek, hogy tartós, monszun-jellegű esőben és talajmenti fagy esetén milyen kitűnő a televízió műsora is!

Somogyi Pál

MEGKEZDŐDÖTT AZ ÜDÜLŐ SZEZON

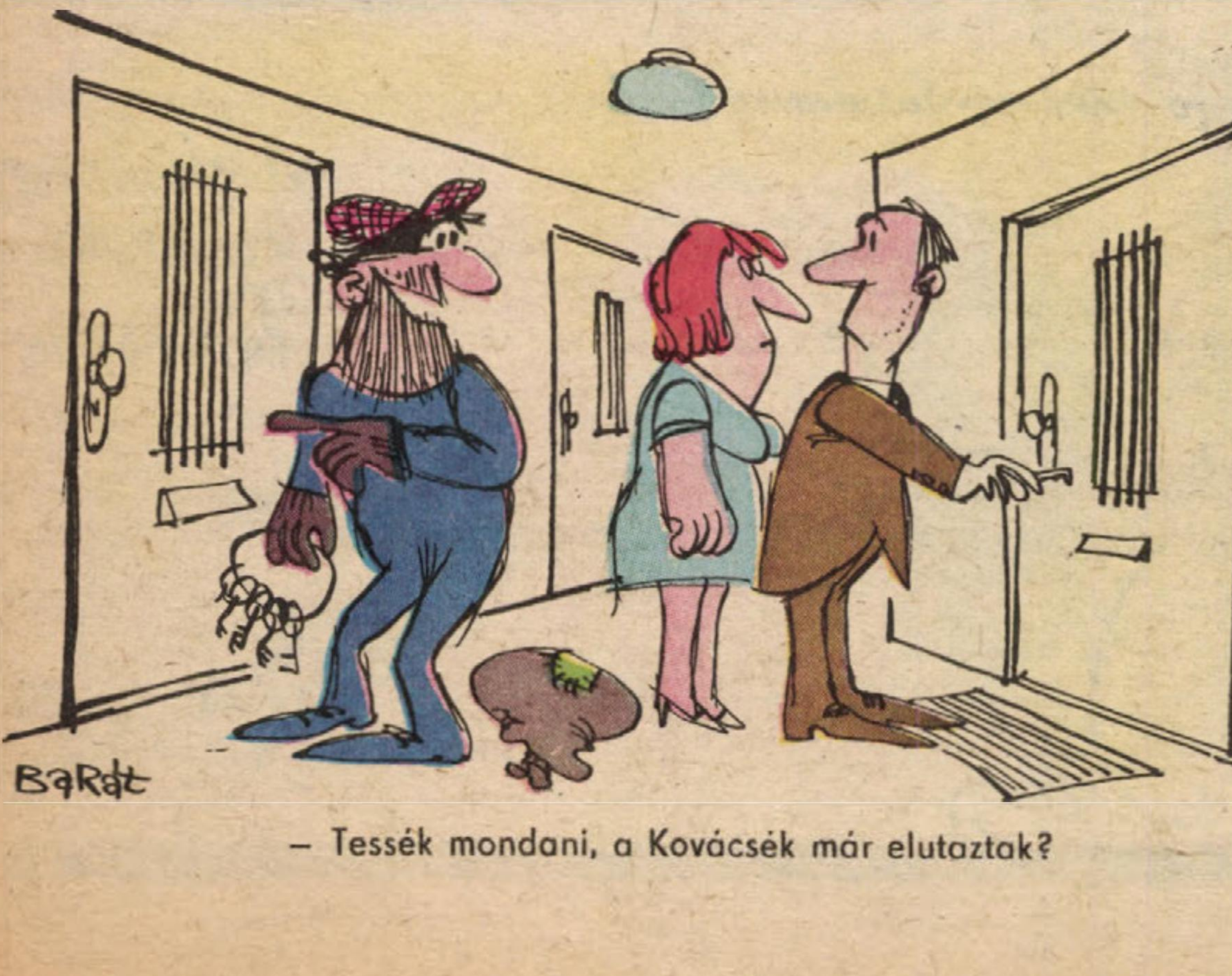

– Tessék mondani, a Kovácsék már elutaztak?

ÓKOR

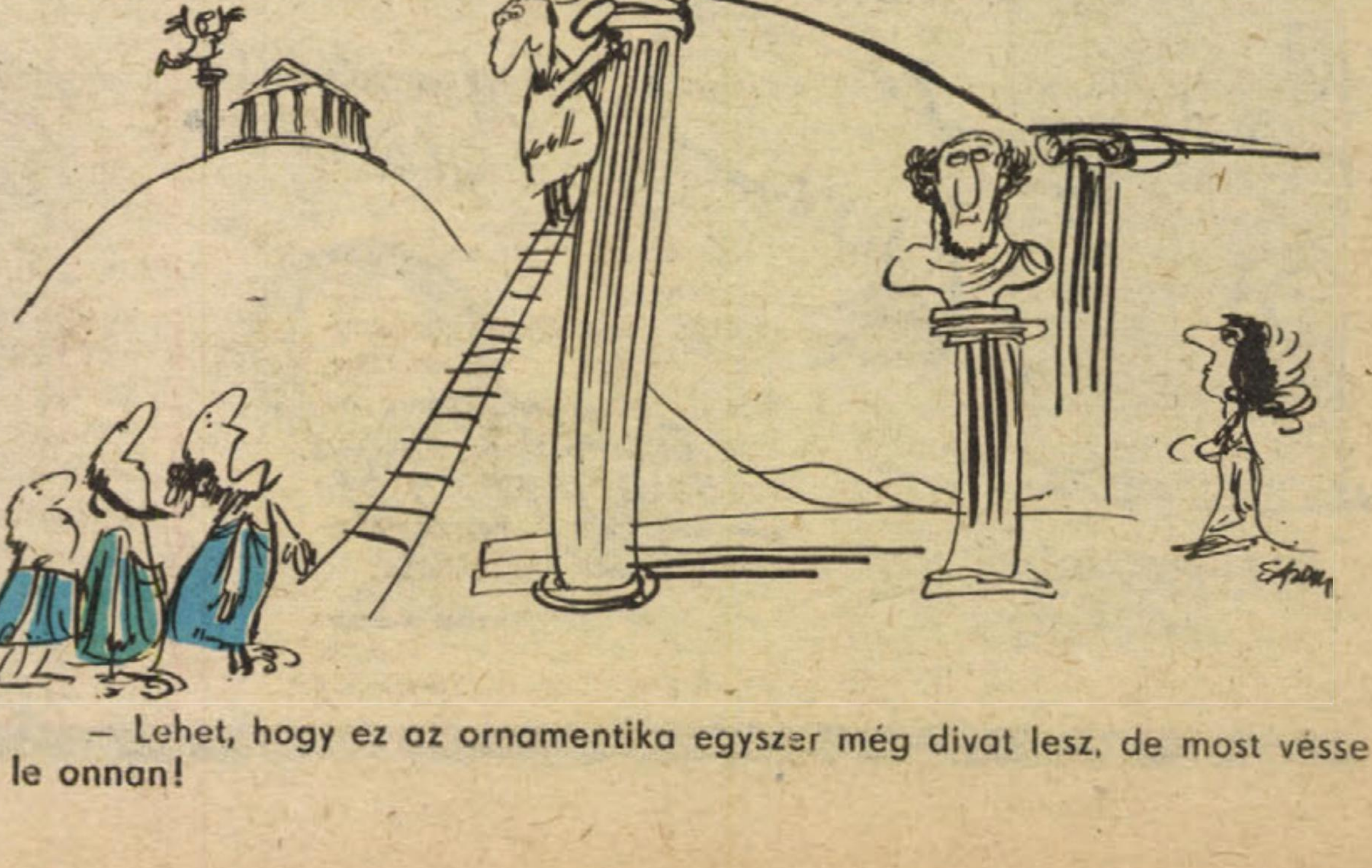

– Lehet, hogy ez az ornamentika egyszer még divat lesz, de most vésse le onnan!

TÁRLATON

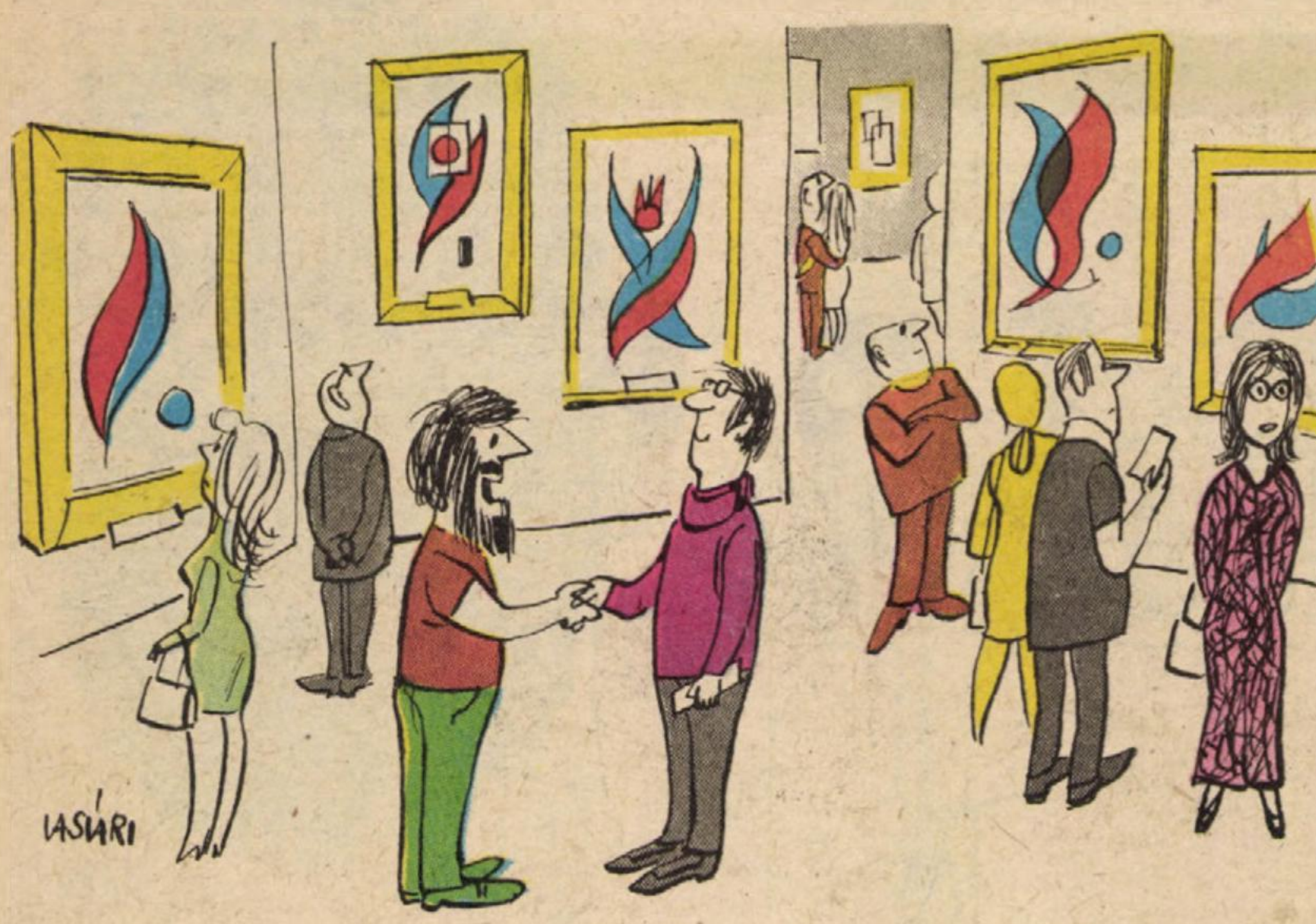

– Gratulálok, barátom, már vannak epigonjai!...

ELKÉNYEZTETETT GYEREK

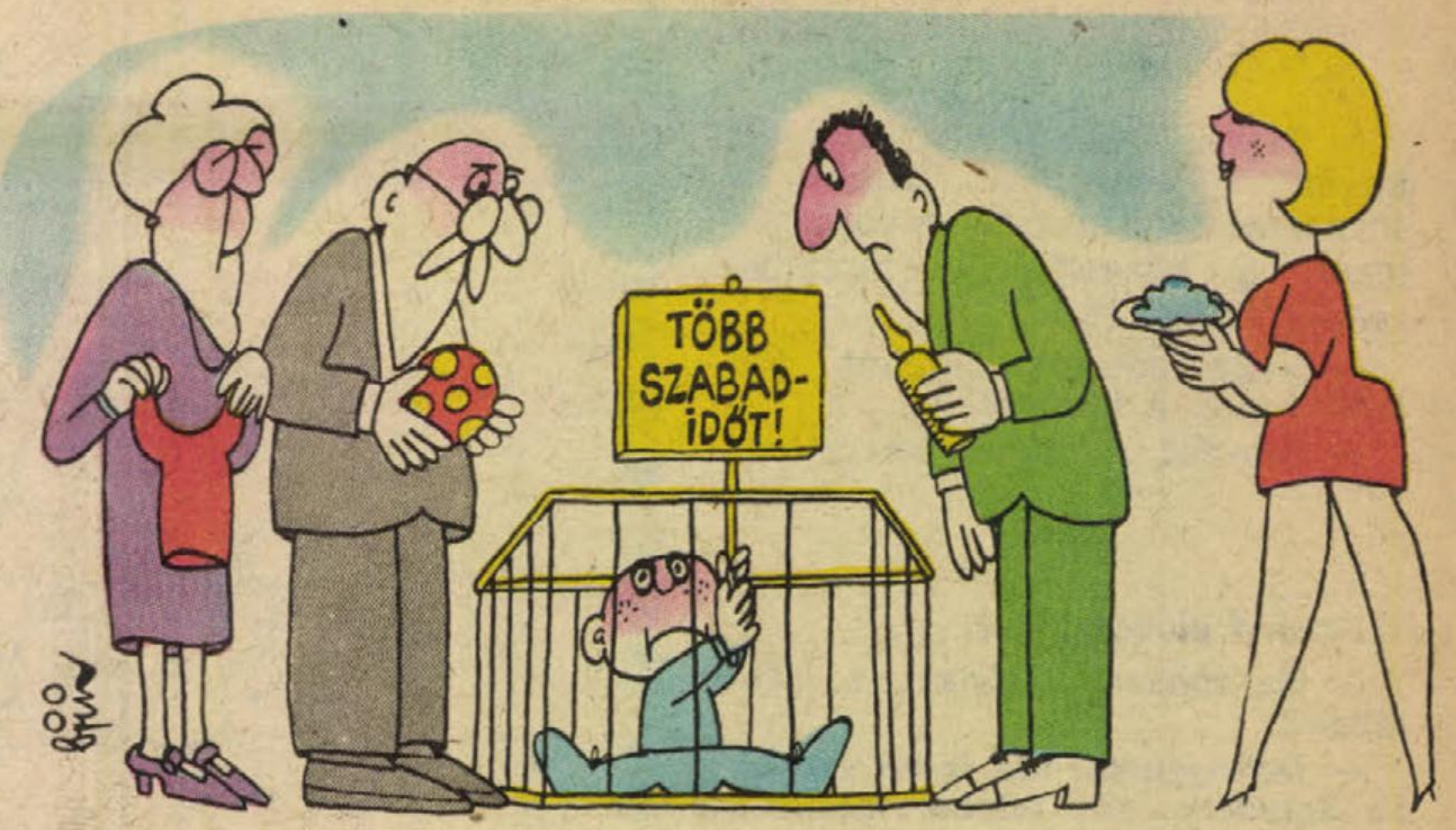
TÖBB SZABAD-IDŐT!

VENDÉGLÁTÓIPARI STRATÉGA

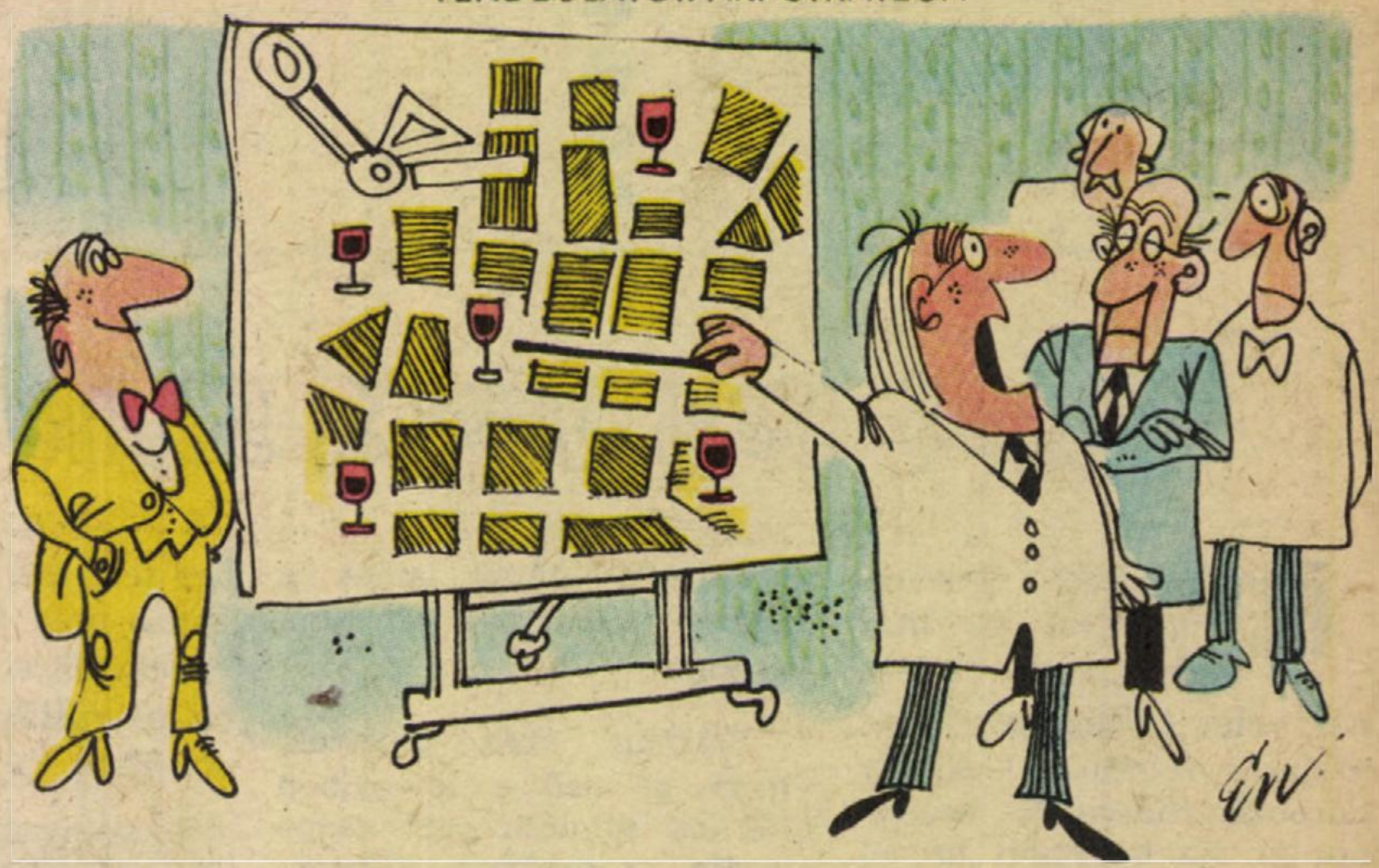

– Az italboltokat úgy helyezzük el, hogy bárhonnan is jöjjön a dolgozó, egy kocsmát azért találjon...

GAVALLÉR UDVARLÓ

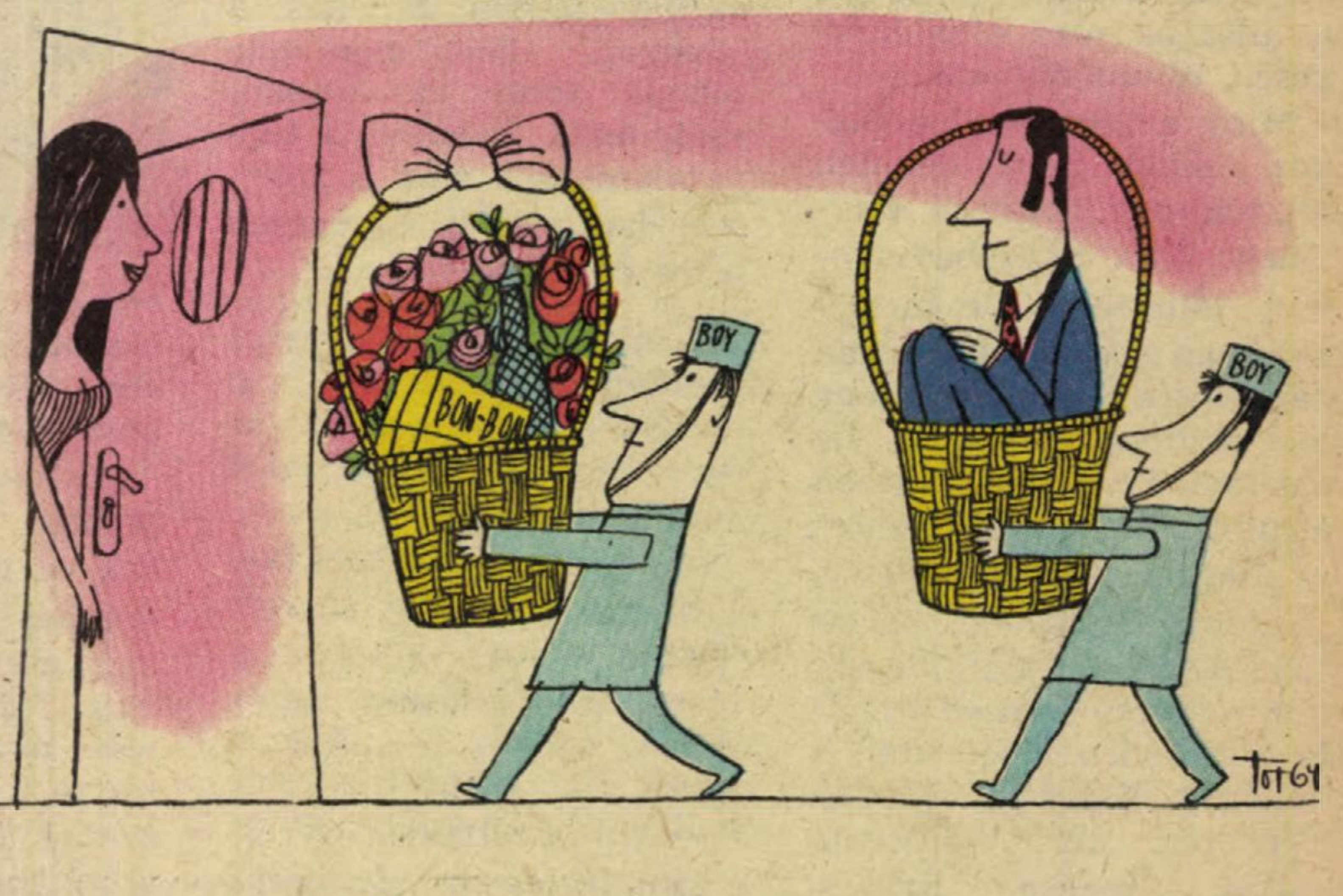

SZÍV nélkül

A baromfit is árusító fővárosi húsboltok kirakataiban a napokban táblák jelentek meg, ezzel a szöveggel:

LIBAMÁJ,
CSOMAGOLT,
SZÍV NÉLKÜL
1 kg 300 Ft

Nagyon régen nem találkozhattunk már ilyen őszinte, az üzleti tisztesség iskolapéldájaként emlegethető reklámmal! Szív nélkül csomagolt libamáj... Tudjuk, hogy az állami feldolgozóipar által forgalombahozott libamáj sok éve már kizárólag exportcikk, belföldi forgalomban nem kapható, tekintettel a devizális érdekekre. A most piacra dobott libamáj tehát minden bizonnyal exportból maradt vissza. De miért ez a szokatlan, sőt meglepő őszinteség: *szív nélkül?* Hiszen csak egy 300 forintos árucikkről van szó. Elkészülnek félmilliós értékű lakások szív és lélek nélkül; már a beköltözés előtt felpúposodó parkettával, vetemedő ajtódeszkákkal, leváló ablakvasalással, málló falfestéssel és így tovább. De a kivitelezők nem ütik dobra, hogy ezek a lakások szív nélkül épültek. Drága konfekcióruhákról már a bolti próbafülkében leesnek a gombok; a férfiöltönyök elfuserált zsebeibe sokszor nem fér bele egy szabványos levéltárca sem — de a ruhagyárak vagy a ruházati boltok sem tüntetik fel az ilyen öltözékeken, hogy lélektelenül, szív nélkül csinálták őket. Sorolhatnám a vigasztalan példákat vég nélkül. Éppen ezért a fővárosi húsboltok példája új perspektívát tár szocialista iparunk és kereskedelmünk elé; vajha ez a példa a szólásnak megfelelően valóban ragadós lenne!

Heves Ferenc

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

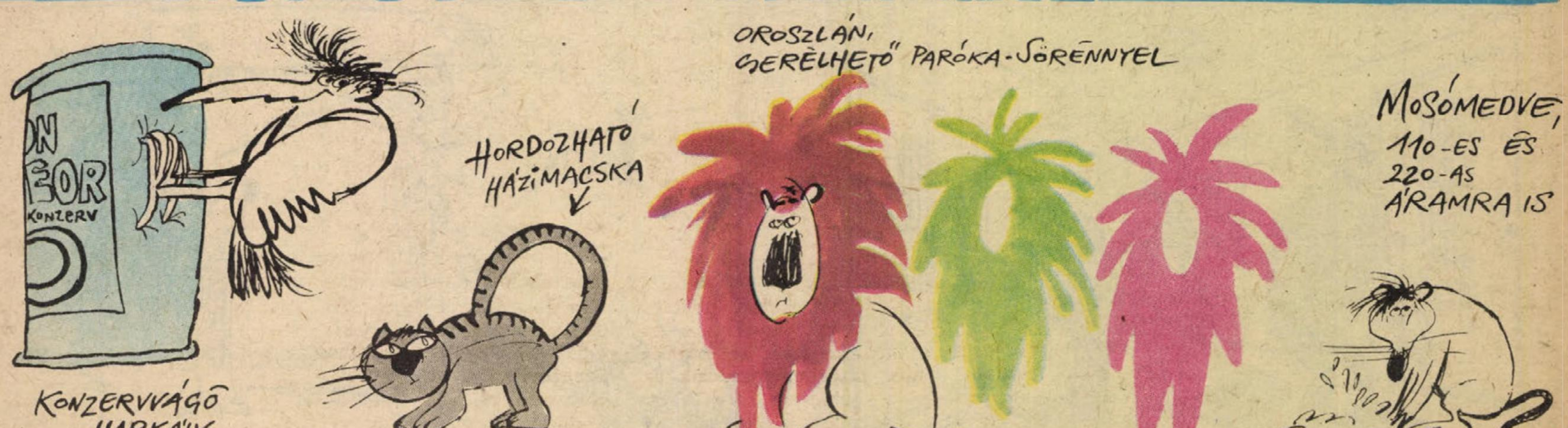
KONZERV
KONZERVVÁGÓ HARKÁLY
HORDOZHATÓ HÁZIMACSKA
OROSZLÁN, CSERÉLHETŐ PARÓKA-SÖRÉNNYEL
MOSÓMEDVE, 110-ES ÉS 220-AS ÁRAMRA IS

HOGYAN RÁDIÓZZUNK AZ AUTÓBUSZON?

A címben feltett kérdésre egyszerű a szabatos válasz: sehogy. Tömegközlekedési járműveken a táskarádió használata tilos, és ez az ésszerű rendelkezés érvényben van annak ellenére is, hogy zenekedvelő ifjúságunk (s olykor az idősebbek közül is egy-egy utas) nem tartja be, bőgeti zeneszerszámát s a tánczenei koktélt harsogtatja, tekintet nélkül arra, hogy az utasok többsége szívesebben közlekedne zeneszó nélkül.

A táskarádiók ilyenfajta használatát tiltó rendelet a civilizált közlekedés célját szolgálja; nagy kár, hogy senki sem szerez érvényt neki. A villamoson, autóbuszon muzsikáló utasokat nem intik le még a BKV ellenőrei sem, holott ez kötelességük lenne. És mert a zenekedvelő ifjak izmosabbak, mint azok az „érettebb" utasok, akik az elkerülhető zsivajról szívesen lemondanának, a táskarádiózók önkényuralmát mindenki tűrni kénytelen. Nem először tesszük szóvá ezt; újólag azért említjük, mert 24-én, hétfőn reggel a Petőfi-adó rádióbemondója arra szólította fel kedves hallgatóit, hogy az autóbuszon és villamoson ne rádiózzanak túlságosan hangosan. Amiből következik, hogy a fentebb említett rendeletről a rádióban nem is tudnak. Csoda-e, ha e sorok írója felháborodásában így kiált fel: ejnye, ejnye!

(—)

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

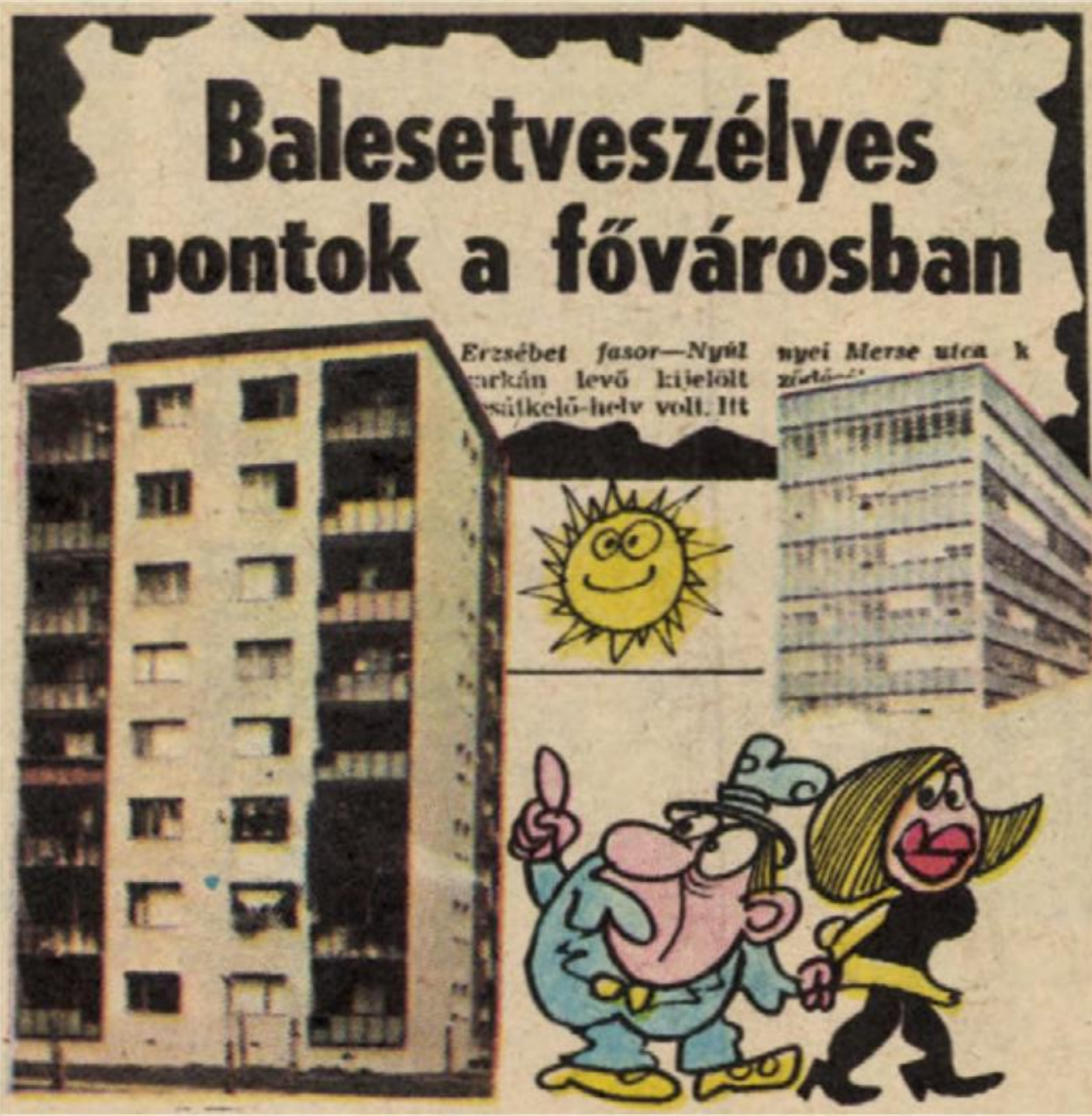

– Abba az utcába ne menjünk, szívi, ott dolgozik a feleségem.

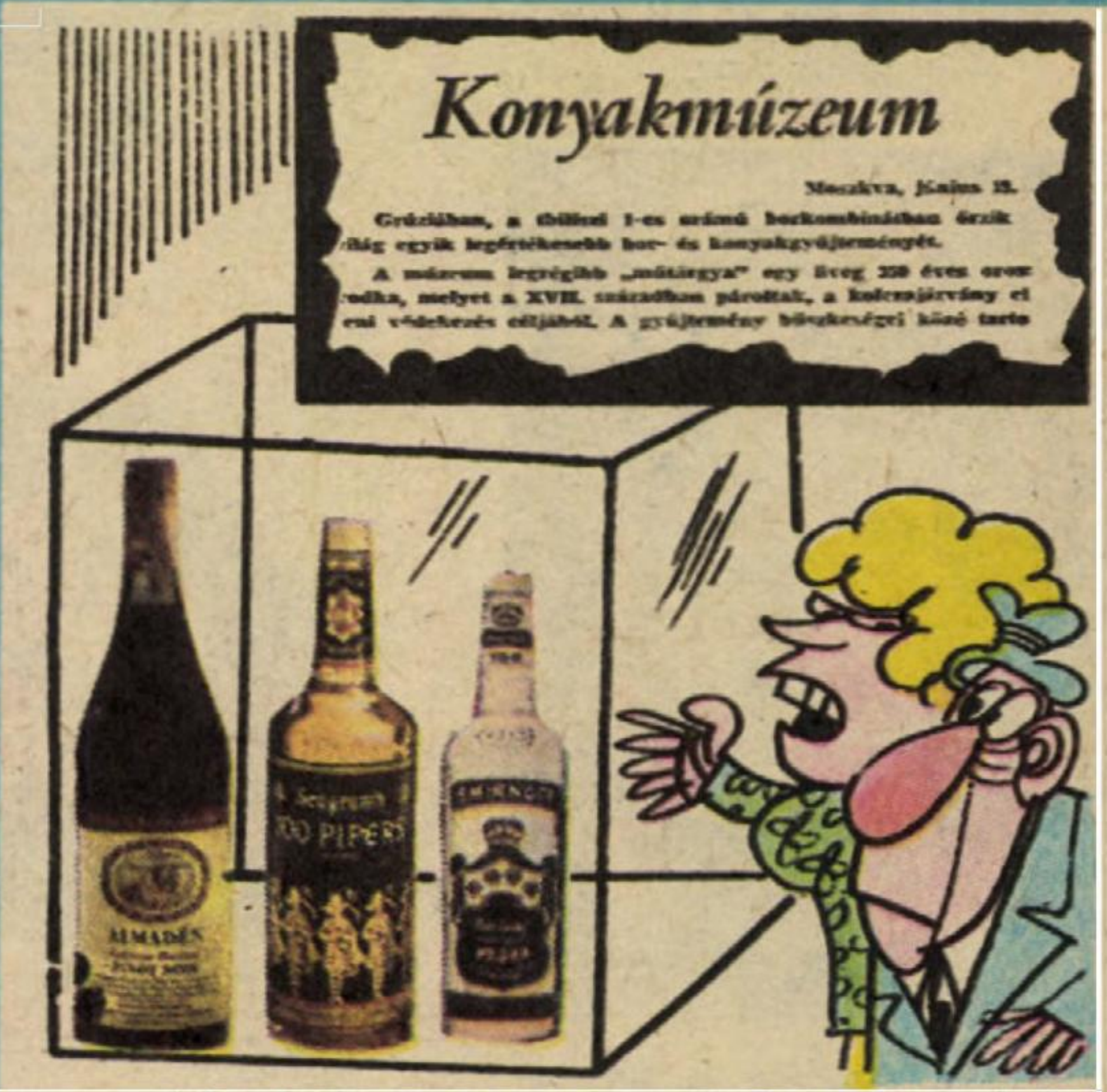

– Látod, fiam, itt még százéves konyak is van. Tőled pedig otthon egy napig sem marad meg az ital.

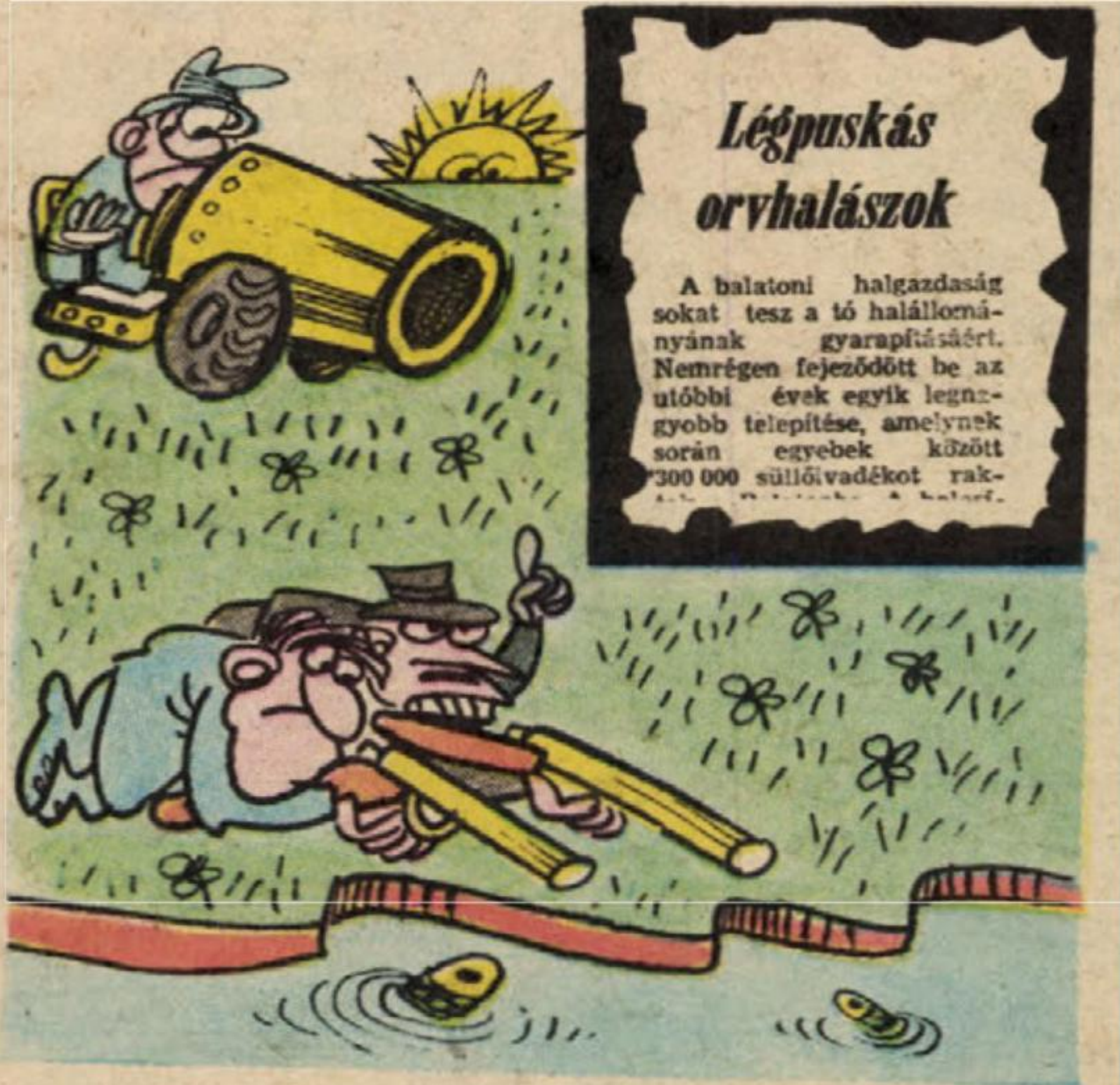
Légpuskás orvhalászok
A balatoni halgazdaság sokat tesz a tó halállományának gyarapításáért. Nemrégen fejeződött be az utóbbi évek egyik legnagyobb telepítése, amelynek során egyebek között 300 000 süllőivadékot rak-

– Nézd, ez már harcsára megy!

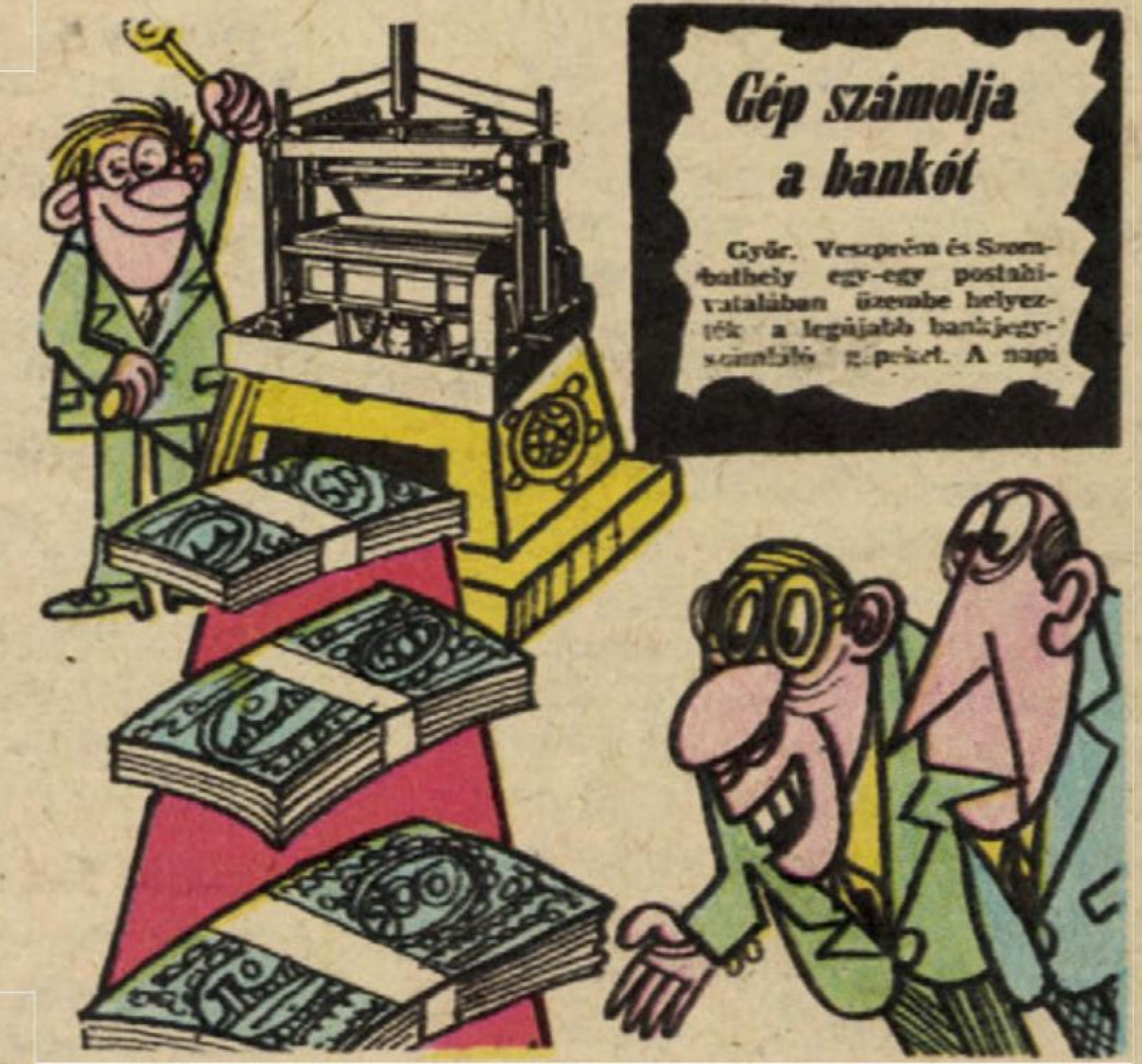
Gép számolja a bankót
Győr, Veszprém és Szombathely egy-egy postahivatalában üzembe helyezték a legújabb bankjegyszámláló gépeket. A napi

– Csodálatos, hogy ez a gép milyen gyorsan számolja a pénzt.

– Ez semmi. Látná a feleségemet, milyen gyorsan költi ...

VÜGY

Néhány héttel ezelőtt meghívót kaptam:

„Kedves barátom! Folyó hó tizenötödikén, este hét órakor, találkozunk a Ligetben, a Vajdahunyad váránál. Megjelenésére feltétlenül számítok. Flancz Zebegény.'

Bevallom őszintén, fogalmam se volt, hogy ki az a Flancz Zebegény, aki feltétlenül számít a megjelenésemre, de azért kimentem a Ligetbe: kíváncsiságból.

Tizenötödikén, este hét órakor, több ezer ember ácsorgott a Vajdahunyad vára körül. Több ezer ember és mindenki keresett valakit. Volt, aki táblát cipelt:

„Keresem Kard Ernőt, az 1969-ben megszűnt Főforgalmazási Vállalat előadóját. Verpeléti Géza."

Mások fel-alá rohangáltak a tömegben és különböző neveket kiáltoztak:

— Zimmermann Ödönné!

— Kovács János!

— Doktor Nagyszalontai Szilárd! Keresem doktor Nagyszalontai Szilárdot!

Szemtanúja voltam számos megható találkozásnak:

— Ön Frantisek Csaba? — kérdezte egy szakállas férfi a mellettem álló, türelmetlenül toporgó, szemüveges pasastól.

— Igen. Én vagyok. S ön?

— Nem emlékszik rám? 1960 július tizenkilencedike. Ezen napon ön egy nagyon fontos ügyben keresett fel. Na, ki vagyok?

— Megvan! — ordított fel a szemüveges. — Palánkai Péter Pál!

A két férfi átölelte egymást, aztán a szakállas — valószínűleg örömében — a magasba dobta társát.

Egyszer csak hallom, hogy valaki a nevemet kiáltja. Megfordulok. Egy ismeretlen, mosolygós férfi áll a hátam mögött.

— Nem emlékszik rám? Flancz Zebegény vagyok. Na! Erőltesse meg az emlékezetét!

Hiába erőltettem: nem jutott eszembe semmi.

— Akkor segítek egy kicsit. 1955, szervezési osztály. Kőső utca . . .

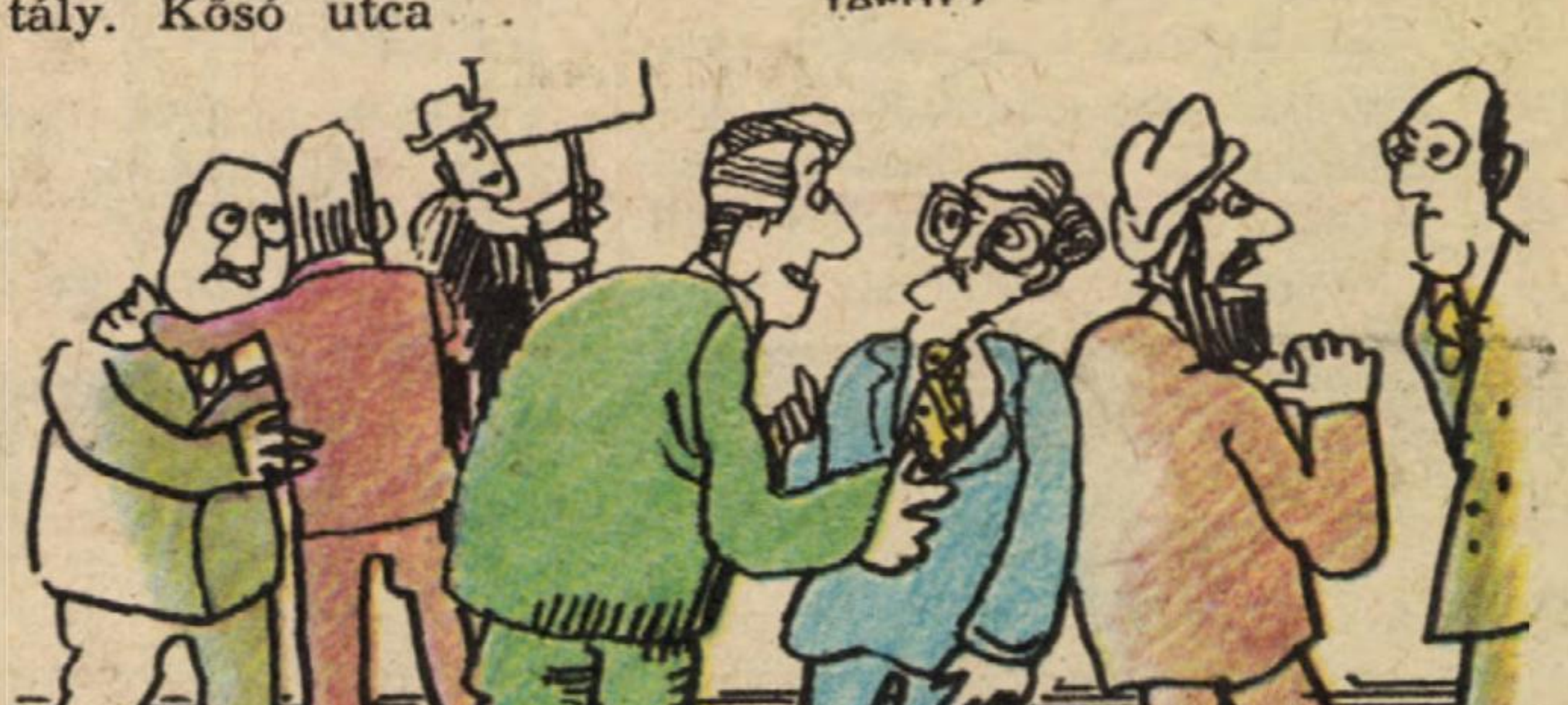

Nagyon ostoba arcot vághattam, mert Flancz megsajnált.

— 1955-ben felkeresett a hivatalomban és akkor én megígértem önnek, hogy visszatérek egy ügyre . . .

— Milyen ügyre?

— Hosszú ideig lelkiismeretfurdalásom volt maga miatt és amikor azt hallottam, hogy megrendezik az első magyar VÜGY-öt, vagyis a visszatérést az ügyekre, rögtön magára gondoltam . . .

— Ezek itt mind . . .

— Igen. Valamikor megígérték valakinek, hogy visszatérnek erre vagy arra az ügyre, de aztán nem lett belőle semmi. Egészen mostanáig. Látja ott azt a szalmakalapos, sötét ruhás férfit?

— Látom.

— Ő is visszatérő. Kansas City-ből tért vissza, hogy visszatérhessen egy ügyre és reggel óta keresi a párját. Az a reszketős fejű, hófehér hajú öregúr valamikor a minisztériumban dolgozott és az a férfi ott, a tolókocsiban, hajdan egy vállalat igazgatója volt. Szegényke nagyon izgatott. Képzelje el, hogy annak idején hány embernek mondhatta, hogy visszatér az ügyre . . .

A Ligetben fel-alá hullámzott a nép: főnökök és beosztottak, ügyfelek és ügyintézők. A VÜGY rendezői megpróbáltak rendet teremteni, de eredménytelenül. A városból — trolin, autón, autóbuszon, metrón, földalattin — özönlött a nép.

— Kimondhatatlanul örülök, hogy találkoztunk — — mondta kezemet szorongatva Flancz Zebegény. — Hogy végre visszatérhetek az ügyre, ígéretemhez híven . . .

— Milyen ügyre?

— Nem emlékszem — felelte Flancz Zebegény. — Én abban bíztam, hogy ön . . .

— Én sem emlékszem, de azért köszönöm, hogy visszatért az ügyre . . .

— Ez a legkevesebb, amit megtehetek önért — mondta Flancz Zebegény, aztán meghajtotta magát és kisvártatva eltűnt a szemem elől, eltűnt a VÜGY (Visszatérés az ügyekre) színpompás forgatagában.

Mikes György

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

Tíz éve vagyok a televíziónál, sok érdekes műsorban szerepeltem, de a legemlékezetesebb számomra mégis az „Arany páva” vetélkedő volt, ahol megismerkedhettem a grúz öregekkel. A tánckar egyes szereplőinek életkora átlagosan elérte a száz évet. A legöregebb 116, a legfiatalabb — a társulat „benjáminja” — 96 éves volt. A száztizenhat évessel, aki bámulatos vitalitással táncolt, az adás után hosszasan elbeszélgettem.

Elmondotta, hogy van a tánckaruknak egy 141 éves tagja, aki szintén el akart jönni Budapestre, de az orvos nem engedélyezte az utazást, pedig az ifjú matuzsálem még aktív táncos és remekül énekel.

Természetesen nem mulasztottam el megkérdezni: mi a hosszú élet titka? Azt felelte: mondhatná viccesen azt is, hogy nem szabad idő előtt meghalni, de ez nem válasz. Tanácsai a következők: a főtt marhahús, a puliszka és a tejtermék egészséges, de a legfontosabb: Grúzia csodálatos éghajlata. Csak ezzel magyarázható, hogy a Grúziában maradt 141 éves kartársa is teljes egészségnek örvend. Sőt! Nemrégiben tanultak be egy új duettet. Kár, hogy nem mutathatták be Budapesten. „No de majd legközelebb előadjuk!” — mondta a 116 éves grúz bácsika. „Öt év múlva valószínűleg ismét fellépünk Budapesten ...

Kudlik Júlia

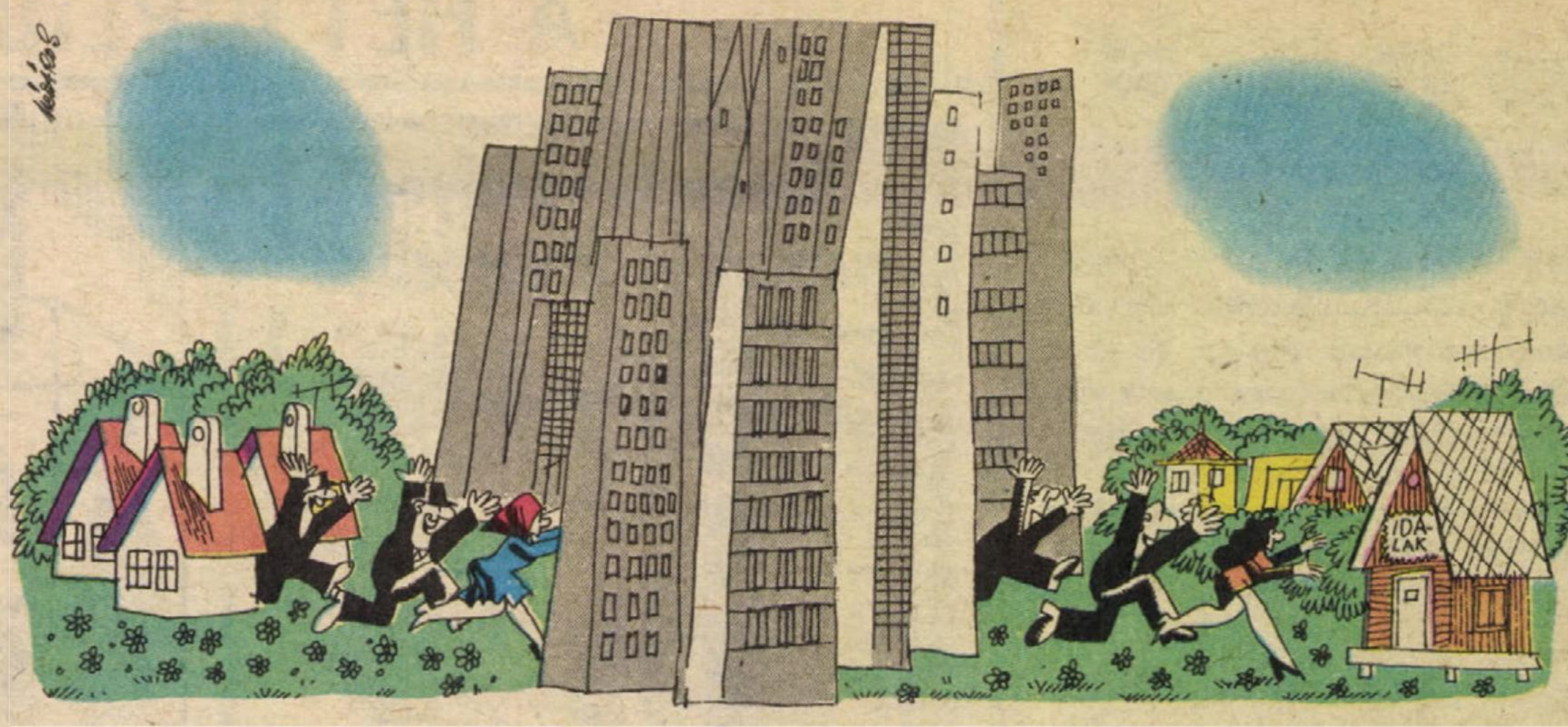

NÉPVÁNDORLÁSOK KORA

Dupla hála

Szombat este. A balatonparti étterem zsúfolásig tele.

Reménytelenül toporgok kis társaságommal az asztalok között. Sehol senki, aki távozni készülne, ellenben még vagy három-négy csoport vadászik asztalra.

Egyszer csak elém billeg egy testes férfi.

— Látom, nem ismersz meg — bólogat pislogva.

— Há-át ... izé ... rémlik valami ... — dadogok.

— Bandi Péter vagyok — mosolyog.

— Bandi Péter? — bámulok rá csodálkozva.

Igen, csodálkozom, mert Bandi Péterre nagyonis emlékszem, de ő két fejjel magasabb nálam, csontos, gonosz veszedelem, a pokolbeli ördög, nem pedig ilyen csoszimoszi, szelíd nyárspolgár.

— Engedd meg, hogy meghívjalak társaságoddal az asztalunkhoz. Nem leszünk terhetekre, úgyis mennünk kell.

Miközben vállamat átkarolva vezet, arra gondolok, hogy lám, milyen „jól tartom” én magam, ha négy évtized után is fölismer valaki.

— Emlékszel, öregem — szólal meg Bandi Péter —, milyen jókat bunyóztunk. Hej, régi szép idők!

— Rég volt, nagyon rég! — sóhajtok vele, de önkénytelenül kibújok a karjából, mert eszembe jut, hogy bizony, mi nem bunyóztunk, hanem ő páholt el engem egész egyoldalúan, ha nem sikerült elmenekülnöm előle. Kezdetben azt hittem, hogy rossz fiú, később megértettem, hogy ez volt a szórakozása.

Odaérünk az asztalához, kedves gömbölyű asszony áll föl üdvözlésünkre. Sorra bemutatkozunk.

— Én ismertem meg magát, vagy téged ... — mondja a kezemet fogva Bandi Péterné — Gizi vagyok, Kopács Gizi, ha emlékszel.

Emlékszem, hát persze, hogy emlékszem. Gizivel egy házban laktunk, együtt nőttünk föl. Szerencsére, ő hamar nagykislány lett, s megakadt rajta Bandi Péter szeme. Udvarolni kezdett neki.

Attól kezdve nem bántott engem. Nem, mert Gizi „protezsált” nála, hanem mert azt jobb szórakozásnak találta, mint a magamfajta srácok páholását.

Akkor nagyon hálás voltam neki, most pedig, hogy negyven-valahány év után asztalhoz juttatott, duplán hálás vagyok.

Sólyom László

VÁRATLAN ÖRÖM

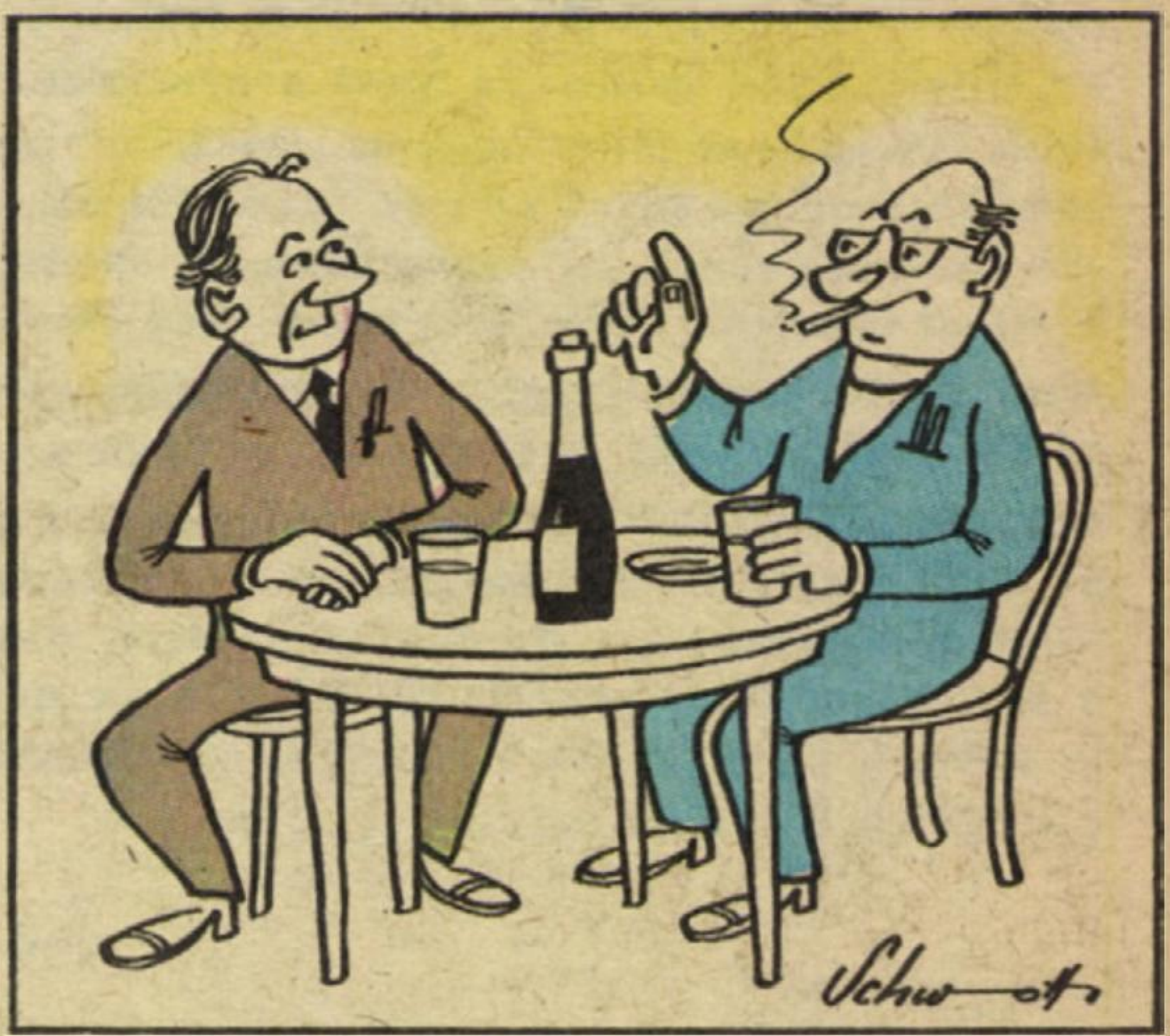

– Kétszáz forint kölcsönt kértem és szó nélkül a markomba nyomott százat, pedig csak ötvenre számítottam ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

Pistikét Szegedre viszik a nagymama születésnapjára. Félegyházánál vigasztalanul megered a könnye. Az anyja csitítja:

— Nesze csoki, Pistike, csak ne sírj!

— Nem köll a csokoládé!

— Nézd, itt egy szép nagy alma!

— Nem köll.

— Akarsz tortát?

— Az se köll.

— Hát mi kell neked?

Pistikének patakban potyognak a könnyei:

— Látni akarom, amint a vonat elgázol egy tehenet.

A TECHNIKA ÁLDÁSA

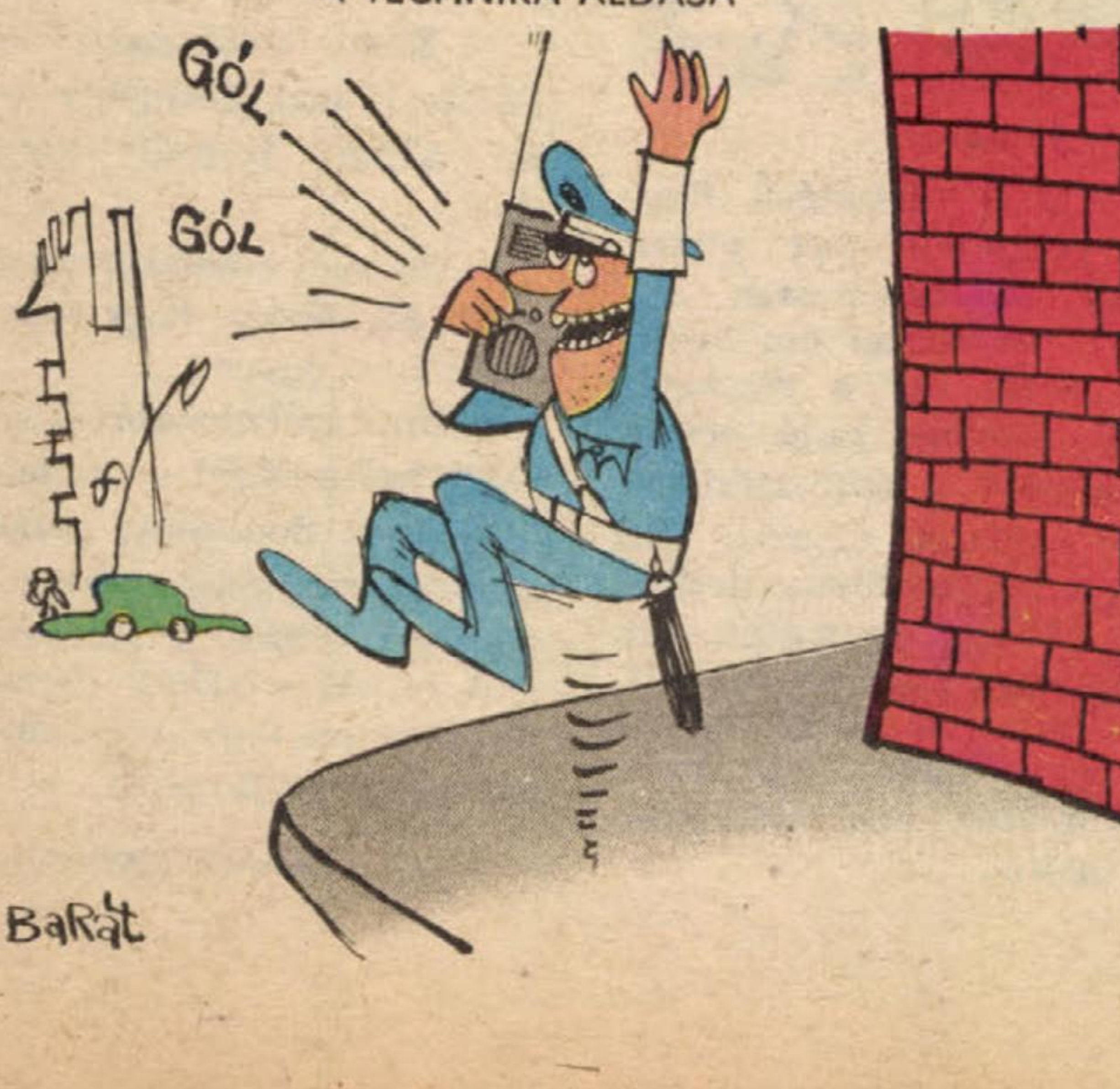

TÖKÉLETES ÚJÍTÁS

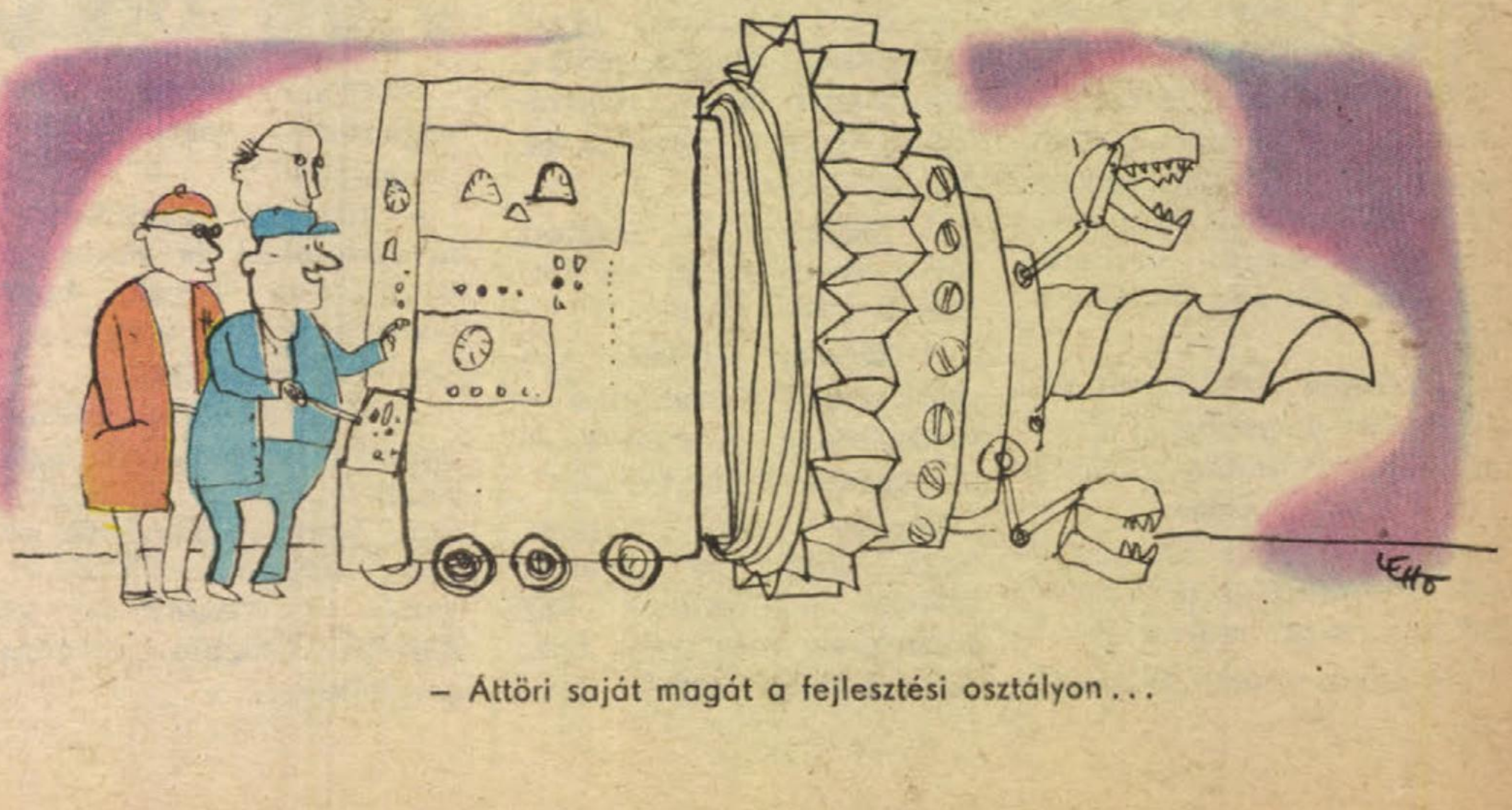

– Áttöri saját magát a fejlesztési osztályon ...

Állati üzlet

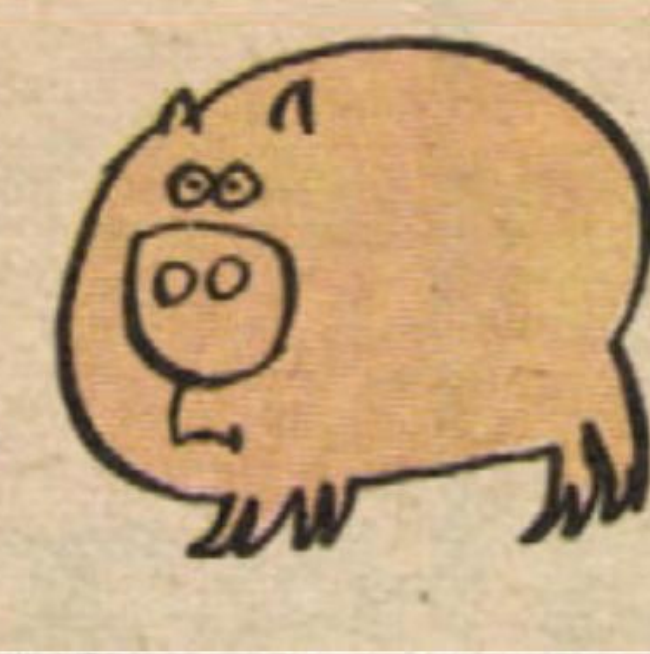

A téesz, ha az adottsága gyenge,
mindent bedob egy-két melléküzembe.
A hízót, ha a félmázsát se nyomja,
kitúrja egy modern tapétanyomda,
(amely később a sertéshizlalást
hirdető plakátra kap megbízást).
Netán az árpa és a búza ritka?
A liszthaszonnak úgyse liszt a titka,
inkább a tészta, kocka és metélt,
de — ezt a tésztát! — tízszerannyiért.
Ha a tagság egy kicsit öregecske,
ha nem vált be a marha, liba, kecske,
ha nem terem, mi földön, s fán terem:
mindent megold néhány melléküzem.
Újságíró, ha adottsága gyenge,
nincs semmi gond: van jó mellékkeresete.
Nem kell se hely, se pénzbefektetés,
csupán pihent agy (abból is kevés).
Hizlalhat néhány hírlapi kacsát,
s ha korszerű csomagban adja át,
nagy híraszályban lábon elviszik.
Hát még, ha öt-hat lábat ír nekik . . .

Péreli Gabriella

ÜNNEPÉLYES ÁTADÁS

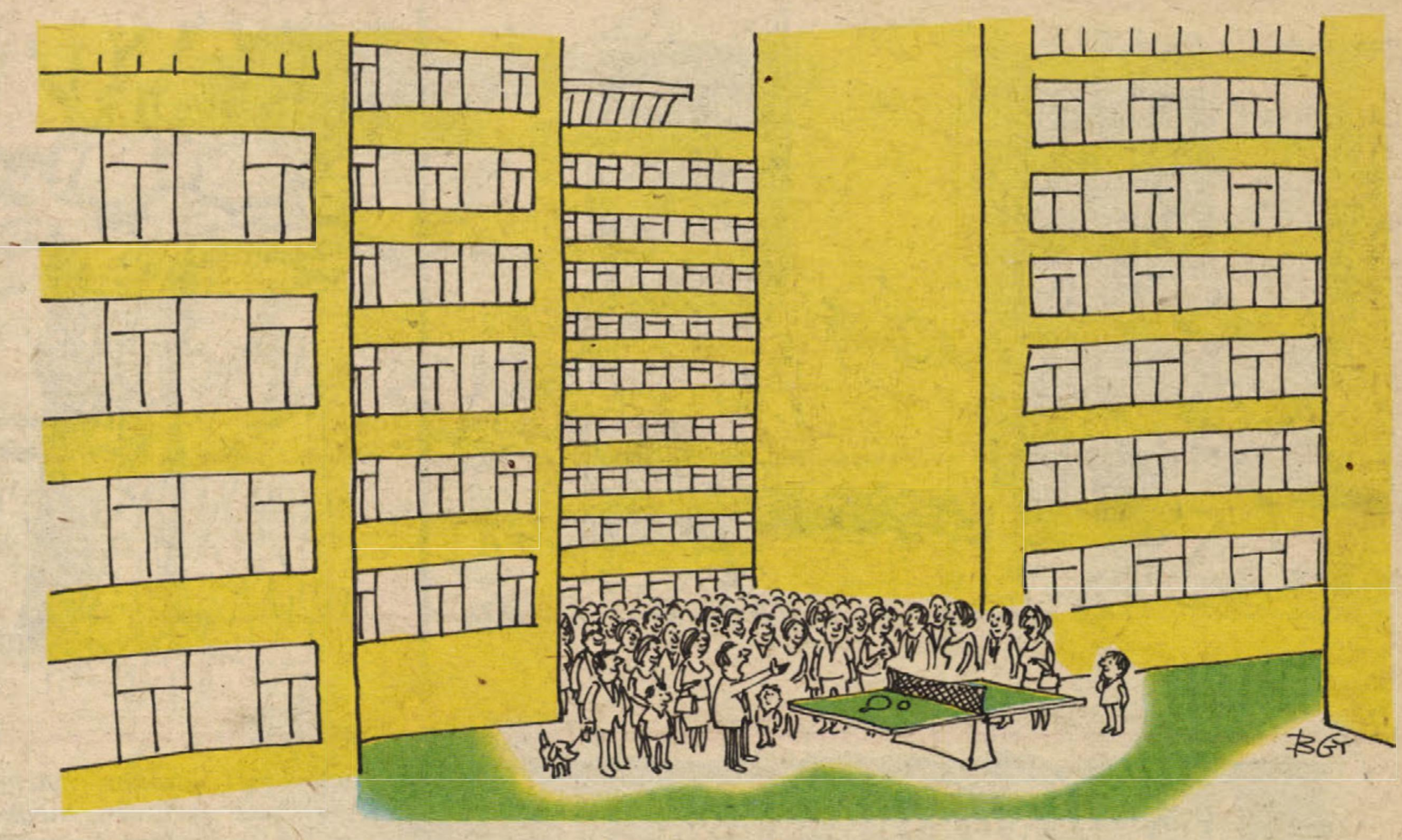

– És kívánom, hogy a jövő generációja erős és egészséges legyen!

Királyi mulatság

(RIPORT A LABDARÚGÓ-VILÁGBAJNOKSÁGRÓL)

Frankfurt, június 20.

Úgy kezdődött, hogy egy angol főrend meg egy brazil milliomos kiállt az aréna közepére és szamárfület mutatott egymásnak.

— Állítsátok meg Joao Havelange-ot — mondta Sir Stanley Rous, a nemzetközi szövetség régi elnöke. — Ez az ember lábbal akarja tiporni az európai futball nemes hagyományait!

— Az én érdemes barátom meglehetősen pimasz hangon beszél rólam — mondta Joao Havelange, a nemzetközi szövetség új elnöke. — De majd én kigyógyítom a futballt az angolkórból.

— A labdarúgást — mondta valaha Pelé, egy másik brazil milliomos — nagy gyerekek játsszák és még nagyobb gyerekek nézik.

A legnagyobb gyerekek meg vezetik.

Ennyiből is látható, hogy ez az Aggodalom Világbajnoksága. Sir Stanley Rous, Joao Havelange-tól tart, a védelmek a góltól, a rendezők mindentől és mindenkitől. A chilei csapat nyolc emberrel védekezik, a rendfenntartók több száz rendőrkutyával. Ha meccsre megy az ember, a táskát ki kell nyitnia a kapuban, többen is belenéznek, nincs-e benne légiakna, vagy tábori ágyú. Az egyméteresnél hosszabb nyelű zászlókat, a hajításra is alkalmas palackokat, szúró, bökő, öklelő szerszámokat a bejáratnál elveszik, mindez szép kupacba gyűlik a kerítés tövében. Megkérdeztem egy rendezőt, mi történik ezzel a hóbelevanccal? Egy kicsit elcsodálkozott, ostoba kérdés.

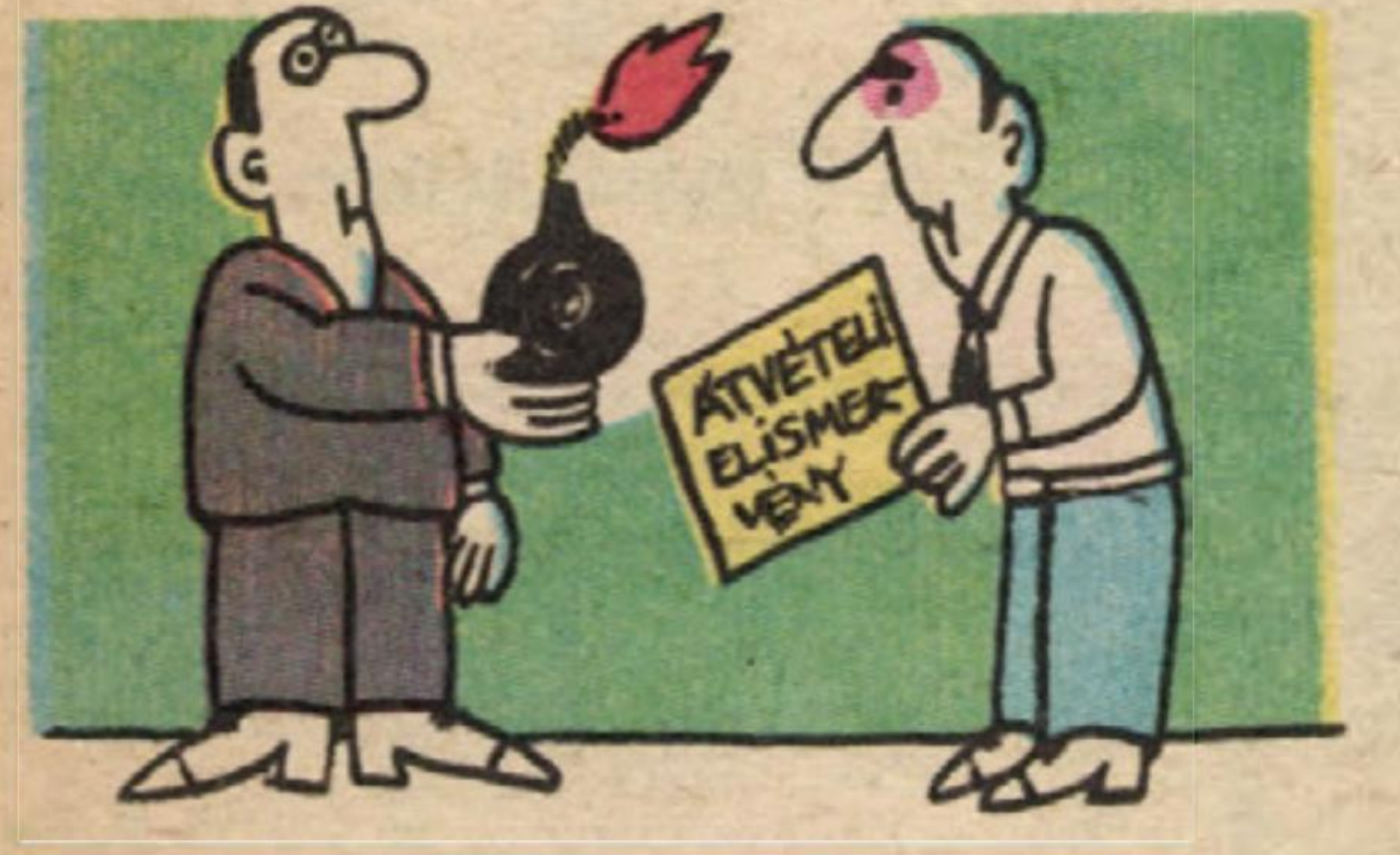

— Természetesen minden darabról nyugtát adunk, s a tulajdonos távozáskor visszakapja.

Precizitás . . . precizitás . . .

A Waldstadion főbejárata előtt hatalmas táblát láttam:

„Kérjük, hogy tartsa be a sporttelep öt főszabályát. 1. Az ólmosbotot, 2. a parittyát, 3. a bicikliláncot, 4. a bokszert és 5. a bicskát már itt dobja el!”

Gyakran futball is folyik és ezügyben már az első forduló után mindenki választott magának csillagot.

Az én kedvencem Sydneyből érkezett, úgy hívják, Helmut Schäfer. Ez a Mr. Schäfer odahaza tejesemberként gondoskodik arról, hogy legyen mit a tejbe aprítania. Hajnali háromkor kel, leszállítja a kannákat, délután meg edzésre megy. A napi nyolc óra alvást két négyórás részletben veszi magához. Izmos, barna és ruganyos, úgy pattan a pályára, mint egy gumioroszlán. A második félidőre egy kicsit leereszt, ilyenkor megráncosodik, de továbbra is küzd, mintha nem is gumioroszlán lenne, hanem igazi. Az egyik meccsen becsúszó szereléssel próbálkozott. A kísérlet nem sikerült, az ellenfél tovatáncolt a labdával, Schäfer öregesen tápászkodott. Most észrevette, hogy a becsúszás során a stoplijai jókora darabot kiszakítottak a stadion gyepéből. Lehajolt hát, felemelte a fűcsomót, majd gondosan visszatapogatta a helyére.

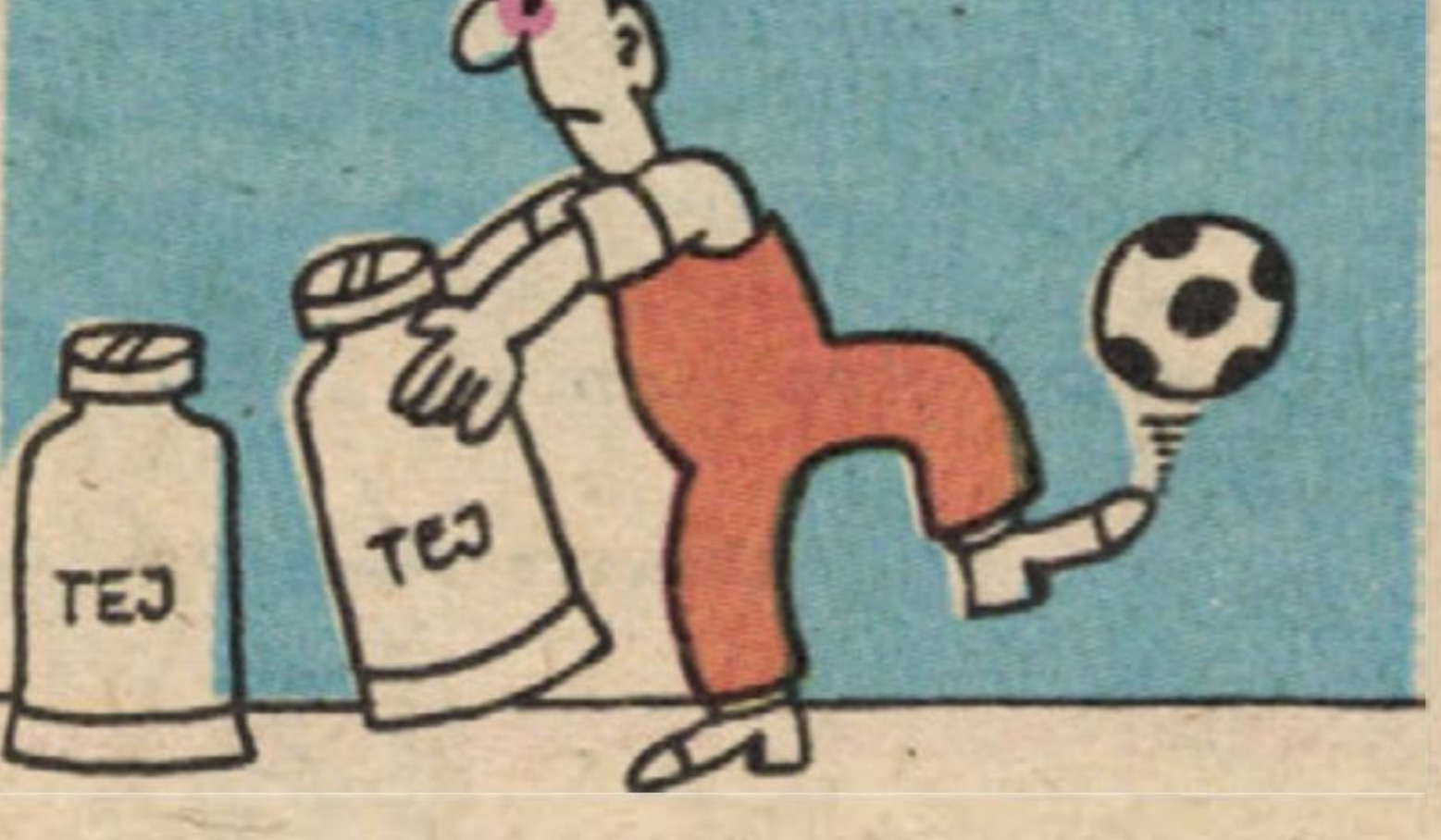

Kedves ügy volt, a tejesemberek melegszívű lények.

Vannak persze pár számmal nagyobb játékosok is. A frankfurti földalattin jókora plakátot láttam. Azt követelte, hogy állítsák meg a nyugatnémet klasszisok külföldre való vándorlását, fizessék jobban a sztárokat. A plakátot Franz Beckenbauer másfélszeres életnagyságú arcképe díszítette. Fölötte, kiáltó betűkkel ez állt: „Császárnak nevezitek és úgy fizetitek, mint a koldust!”

Abban a pillanatban éreztem: meg kell a szívnek szakadni.

A világbajnokság igazi sztárjai mai napig az edzők. Nem lehet a sorsnak olyan fordulata, hogy ezek a mélyen gondolkodó elmék a javukra ne tudnák fordítani. Boldog emberek, akiket csak jó érhet. Néhány sztereotípia.

A csapat csapnivalóan játszik: „Tudtuk, hogy a következő ellenfél megfigyelői ott ülnek a tribünön. Majd bolondok leszünk felfedni a kártyáinkat!”

A csapat az első félidőben elfogadhatóan játszik, a másikban harmatgyengén: „Sorozatmérkőzéseknél ez az egyetlen ésszerű taktika. Az okszerű energiagazdálkodás az edzői tudás csúcspontja.”

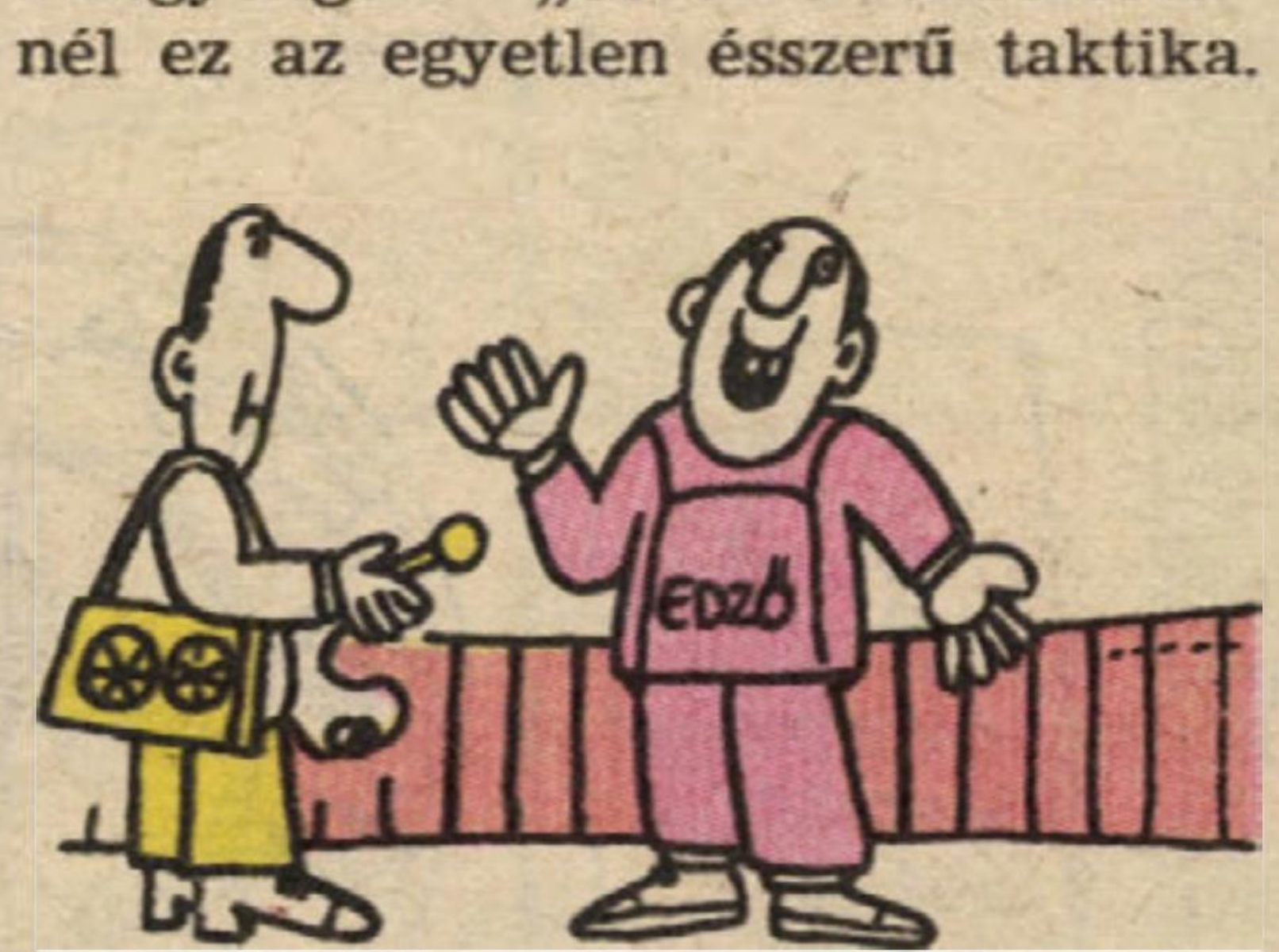

A csapat az első félidőben vergődik, a másodikban magára talál: „Most képzeljék el, mi lesz itt, ha a következő meccsig ilyen iramban javulunk!”

A csapat mindkét félidőben jól játszik: „Istenkém, megtanítottam ezeket a falábúakat!”

Repesve várok egy ilyenfajta nyilatkozatot: „Úgy játszottunk, mint a nyeretlen kétévesek. Csak mímeltük a focit. Világos, hogy megvertek, mint a kétfenekű dobot.”

De ez nem a közeli napokban lesz.

A VB városai valósággal vetélkednek a hírneves vendégekért. Egy csokor világsztár a tribünön státuszszimbólumnak számít. Gelsenkirchen ebek harmincadjára jutott e téren. Lestek, vártak, reménykedtek, hosszú ideig még csak akkorka világsztár sem kopogtatott, mint a kisujjam. Végre félreverték a harangokat, szolgálattevő menyasszonyának karján befutott Alain Delon, a kitűnő francia filmszínész. Küldöttség rohant, lihegve nyújtották át a következő mérkőzés tiszteletjegyét. A zöldszemű szívkirály elcsodálkozott:

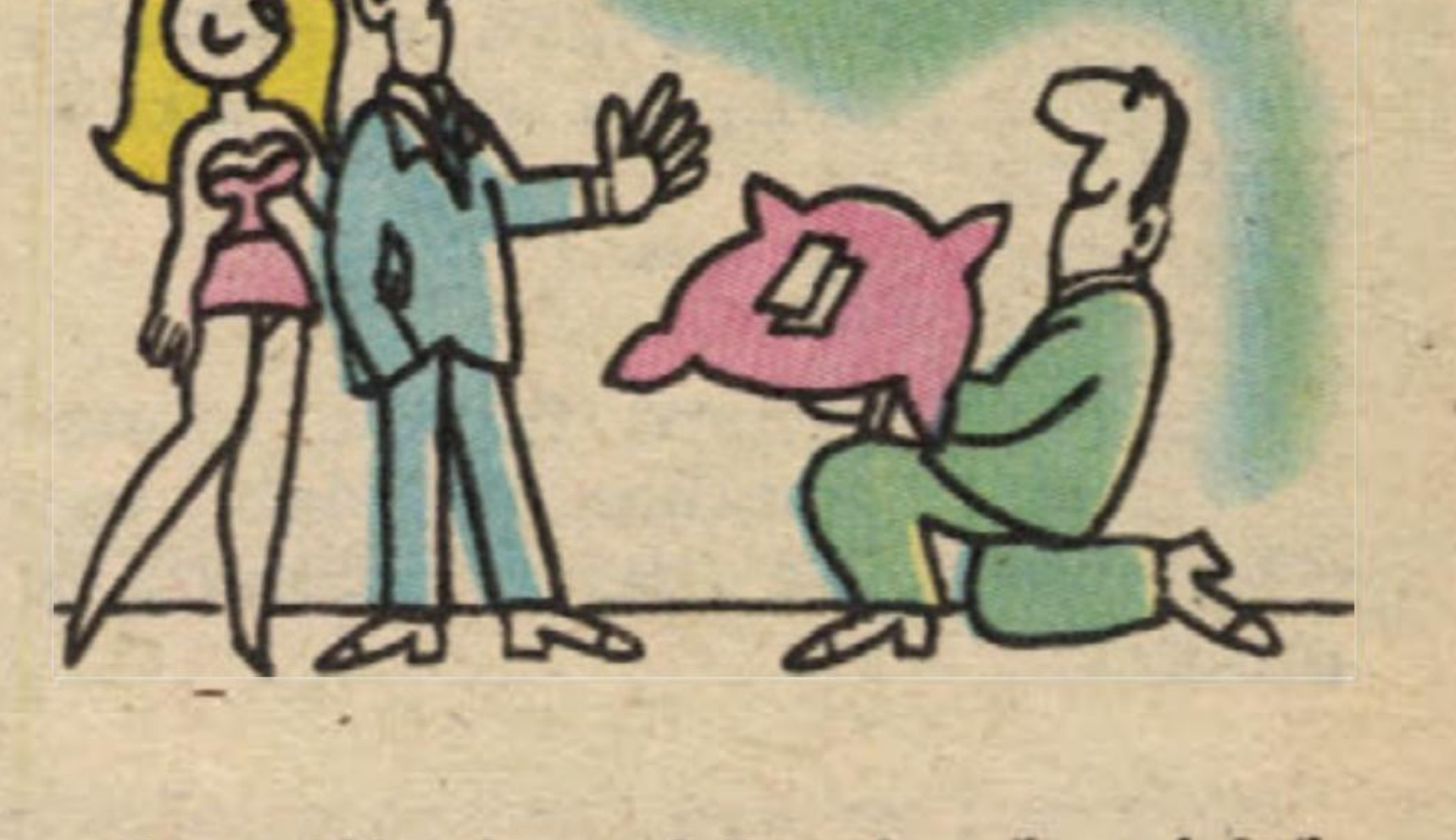

— Futballmeccs? De kérem, én az ügetőversenyre jöttem!

Malentébe legalább egy királyi óhaj érkezett. II. Margit dán királynő két futball-labdát küldött a nyugatnémet játékosok edzőtáborába. Hogy a két kisgyermeke boldog lenne, ha Helmut Schön legényei névaláírásukkal ékesítenék a lasztikat.

Faludi Ferenc jutott eszembe. A kedves költő tulajdonképpen a fociról is írhatta volna a régi-régi sorait. Hogy:

„Ugye pajtás megpróbáltad?
Tudom, te is úgy találtad:
Királyi mulatság,
Ártatlan bolondság.”

Peterdi Pál

A SAKK JÖVŐJE

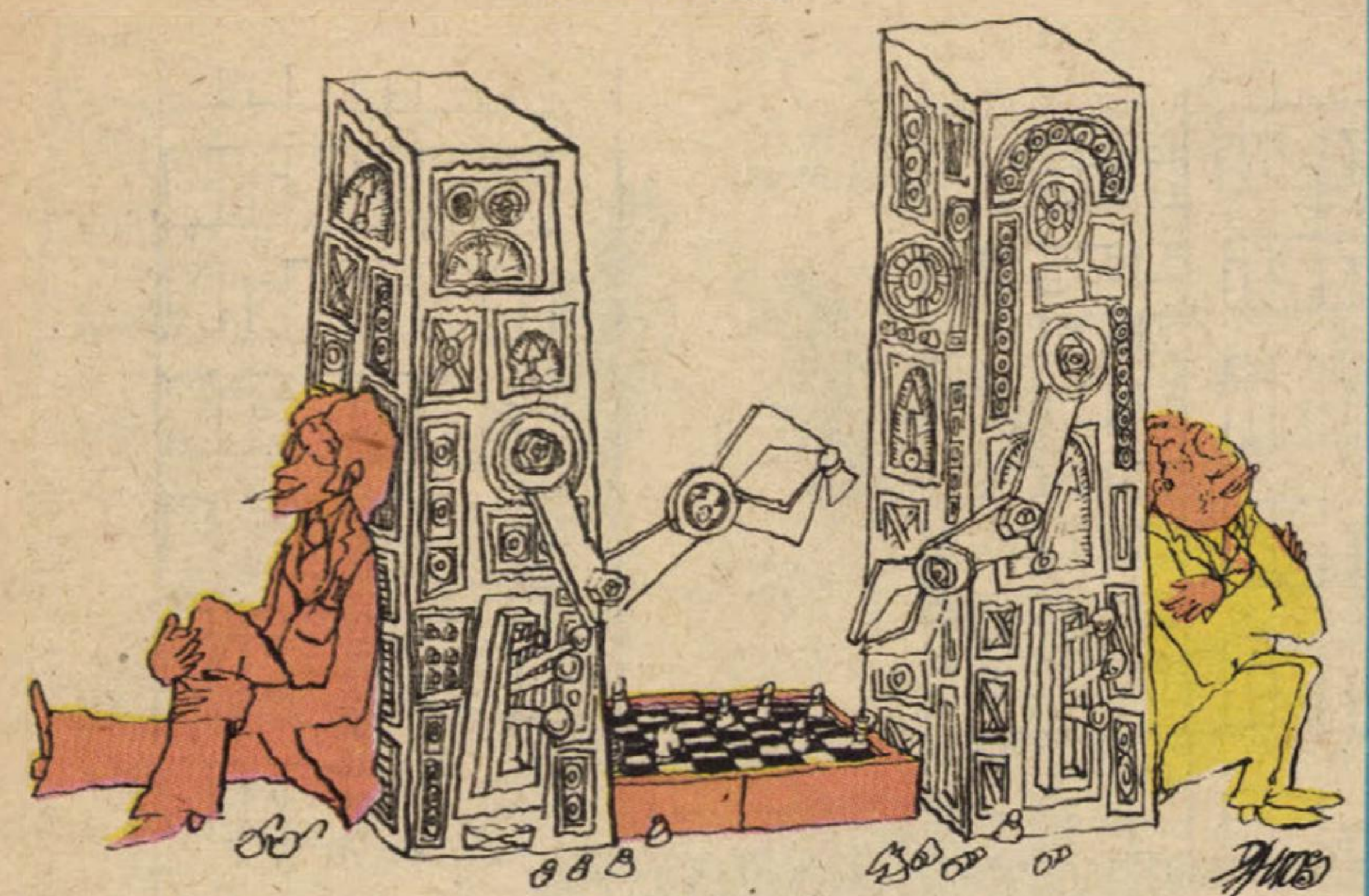

ELTARTÁSI SZERZŐDÉS

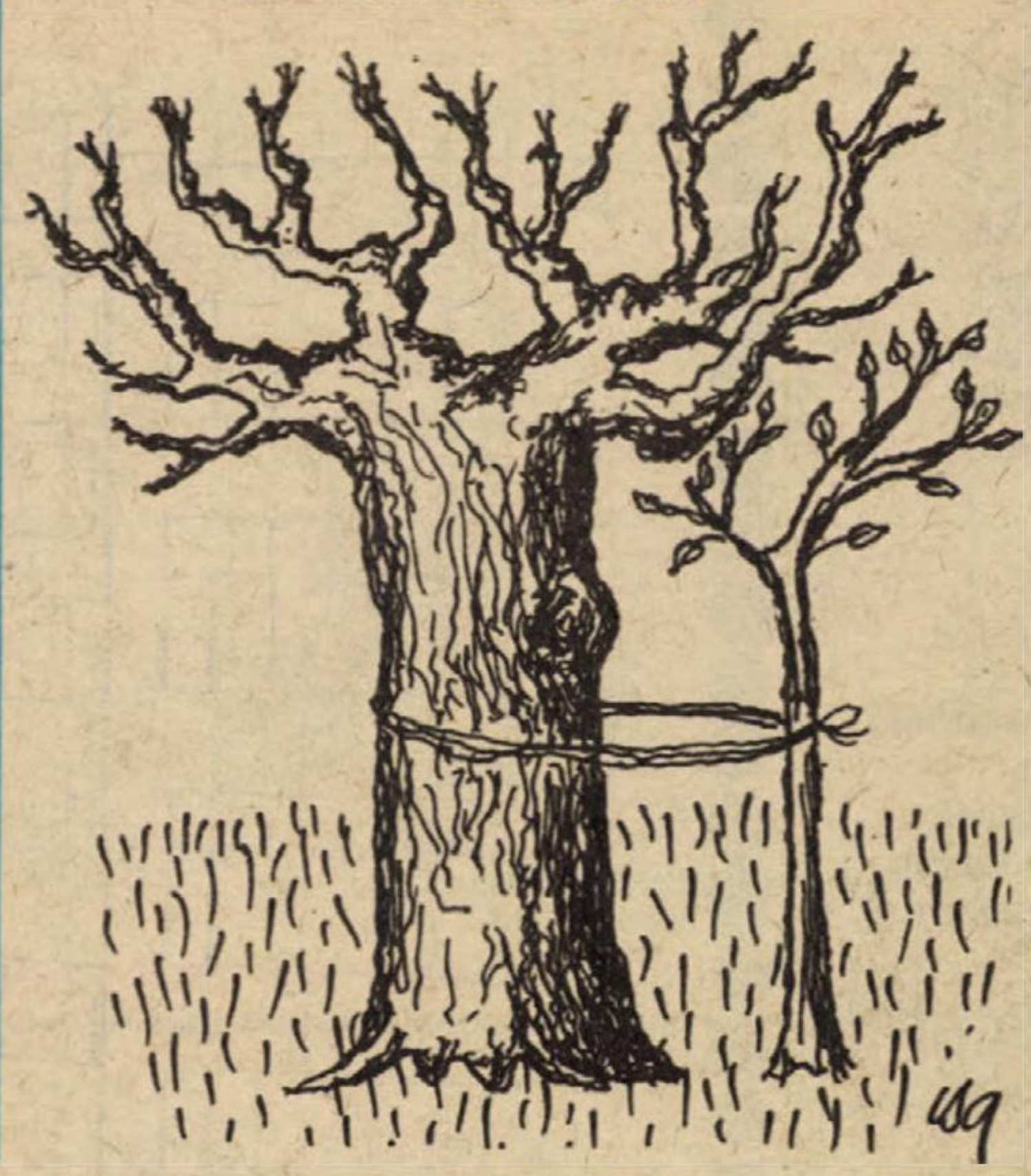

AZ ANEKDOTÁK KÖNYVÉBŐL

Bertolt Brechtet megkérdezte egyszer egy újságíró:

— Min dolgozik most?

Mire a világhírű író így felelt:

— Következő tévedésemet készítem elő.

***

Noel Coward a hires angol szinpadi szerző arról beszélgetett barátaival, hogy a koktélpartikon senki sem figyel arra, amit a másik mond. Kijelentette, hogy egy másnapi koktélpartin, melyet egy előkelő londoni hölgy adott, hajlandó bizonyitani is. Másnap a háziasszony elé sietett és kezet rázott vele. Noel Coward így szólt:

— Végtelenül sajnálom, hogy elkéstem, de egy félórával ezelőtt összekülönböztem a nagynénémmel, és a vita hevében agyonütöttem.

— Nem tesz semmit — szólt bűbájosan mosolyogva a háziasszony —, érezze jól magát közöttünk!

***

Tristan Bernard francia humorista Nizzában ebédelt egy étteremben. Egyszerre odahívta a pincért:

— Nem tudom megenni ezt a levest — mondta.

A pincér szó nélkül elvette a tányért és ismét átadta az étlapot a humoristának. Bernard gondosan elolvasta még egyszer az étlapot és ezúttal az erőlevest választotta. A pincér máris hozta. Egy perc múlva Tristan Bernard újból hívta a pincért:

— Ezt a levest sem tudom megenni — fakadt ki méltatlankodva.

A pincér már nem tudta mire vélni a dolgot. Hívta a főnökét. Ez odasietett és a legnagyobb tisztelettel így szólt:

— Mi a baj, uram? Minden vendégünk kitűnőnek találja ezt a levest, és csak dicsérettel szólnak róla.

Tristan Bernard a világ legártatlanabb hangján válaszolta:

— De hiszen én nem mondom, uram, az ellenkezőjét, csak nincsen kanalam...

***

Az egyik zágrábi szinházban egy fiatal drámaíró művét mutatták be, s az ifjú szerző nagyon bizakodott abban, hogy az előadást megtekinti Miroslav Krleza is. De egész este hiába kereste tekintetével a teremben, s ezért amikor másnap találkozott vele az utcán, megkérdezte:

— Kedves Krleza kolléga, miért nem vett részt tegnap este a darabom bemutatóján?

— Hát kérem — válaszolta Krleza —, meg kell értenie helyzetemet. Tegnap már voltam egy temetésen, s azon feltétlenül részt kellett vennem...

***

Francois Mauriac francia író meg akart ismerkedni egy híres párizsi primadonnával, és ezért egyik barátjával bemutattatta magát a művésznőnek.

— Igazán maga az a Mauriac? — kérdezte a művésznő kíváncsian.

— Természetesen, hogy én vagyok. Miért?

A művésznő tovább csicsergett:

— És nem viccelnek most velem?

— Ugyan, miért viccelnénk és miért kételkedik annyira?

— Azért, mert újabban folyton ugratnak engem. A múlt héten is behoztak ide az öltözőmbe egy ősz szakállas öregurat, és úgy mutatták be, hogy Ibsen Henrik. Tegnap tudtam meg, hogy nem is az volt...

***

Alberto Moravia olasz író mondta egy könyvvásáron az olvasókról:

— Sok olyan ember van, aki csak azért olvas, mert a születésnapjára olvasólámpát kapott ajándékba.

(Révész Tibor gyűjtése)

TÜRELMETLEN IFJÚ

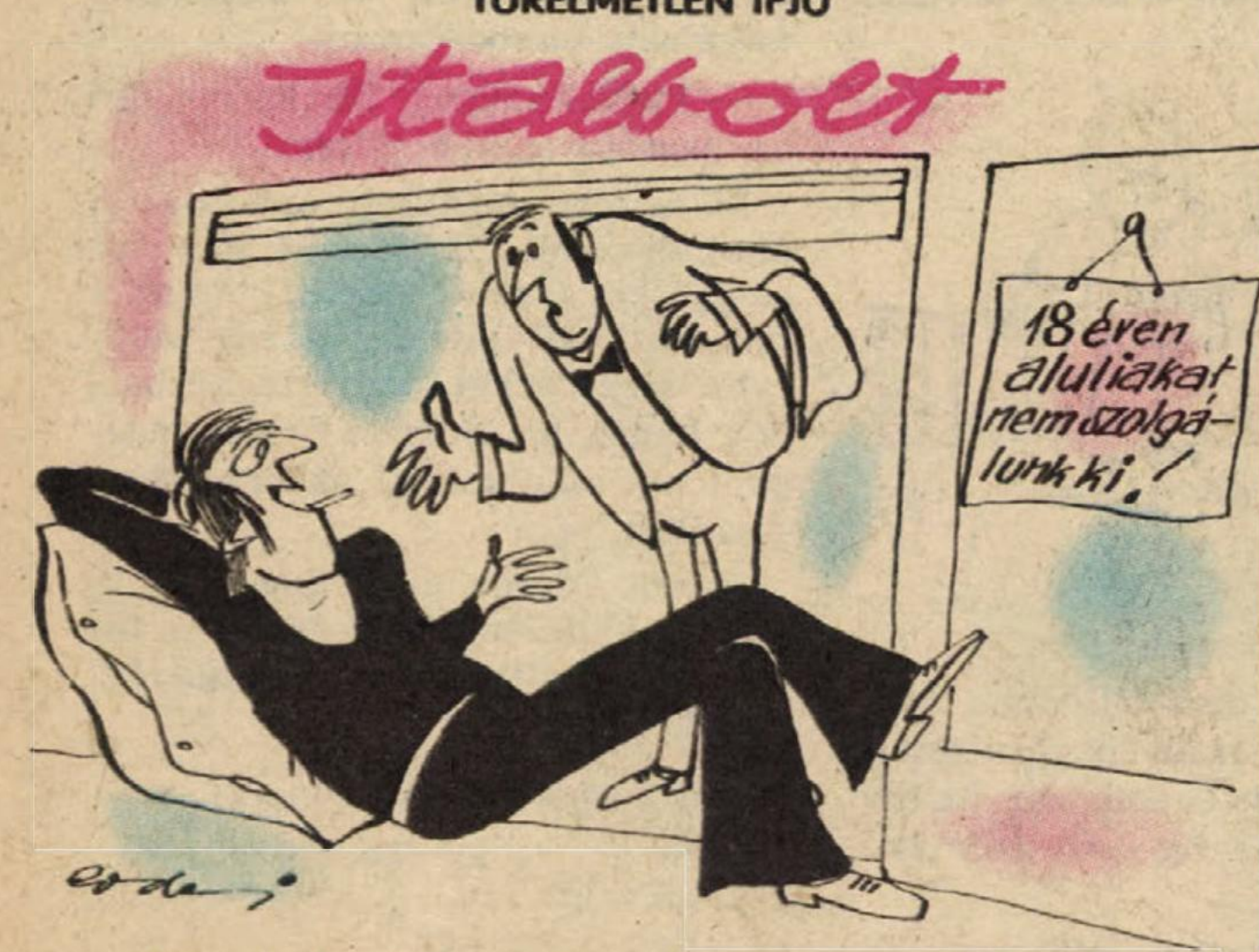
Italbolt
18 éven aluliakat nem szolgáljuk ki!

— Mit csinál itt? Nemsokára zárunk!
— Holnap leszek tizennyolc éves, és erre a pár órára már nem érdemes elmenni.

ÖRÖK KÜZDELEM AZ IDŐVEL

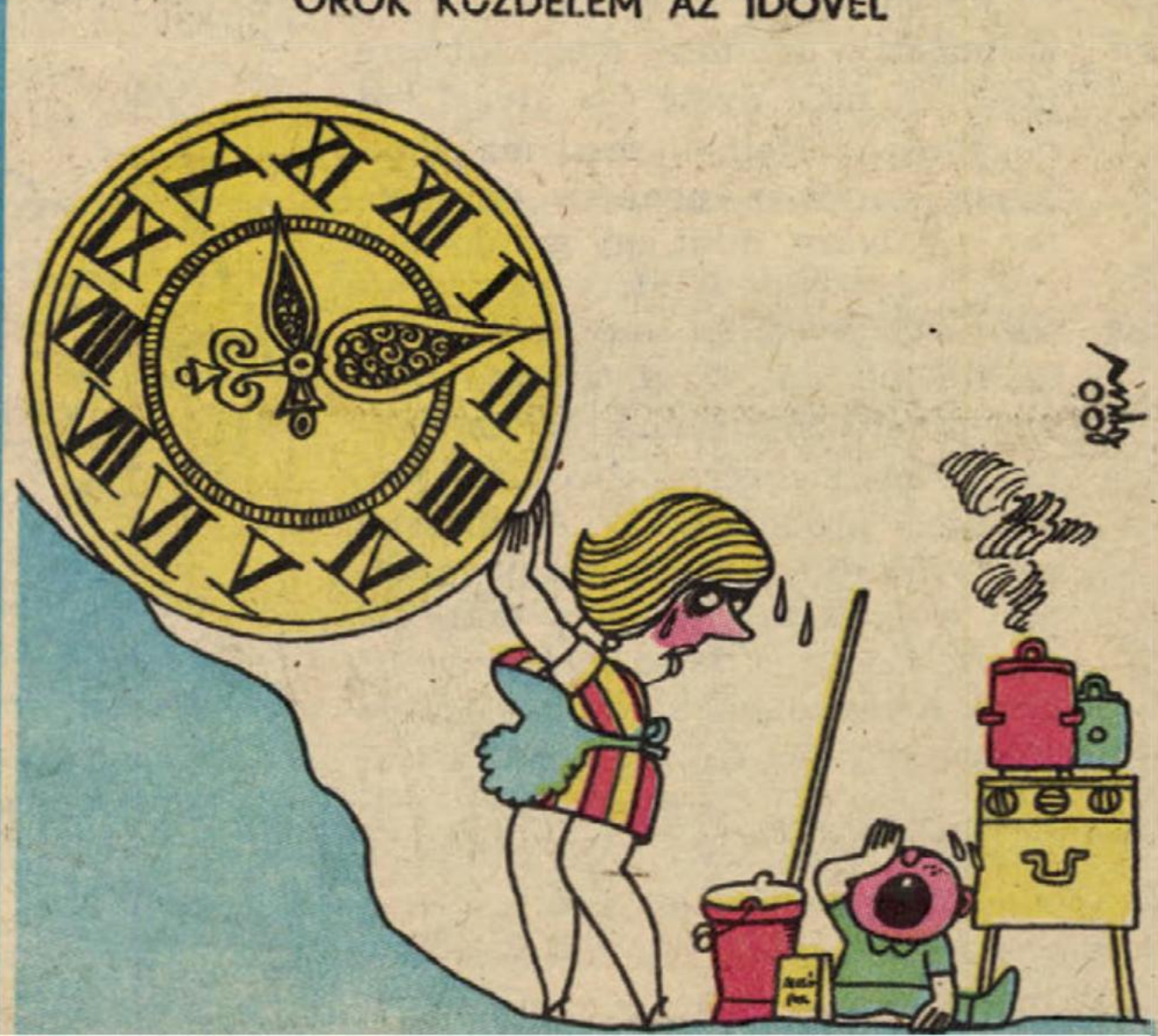

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIT TETTEK AZ EMBERISÉGÉRT?

Brenner György:

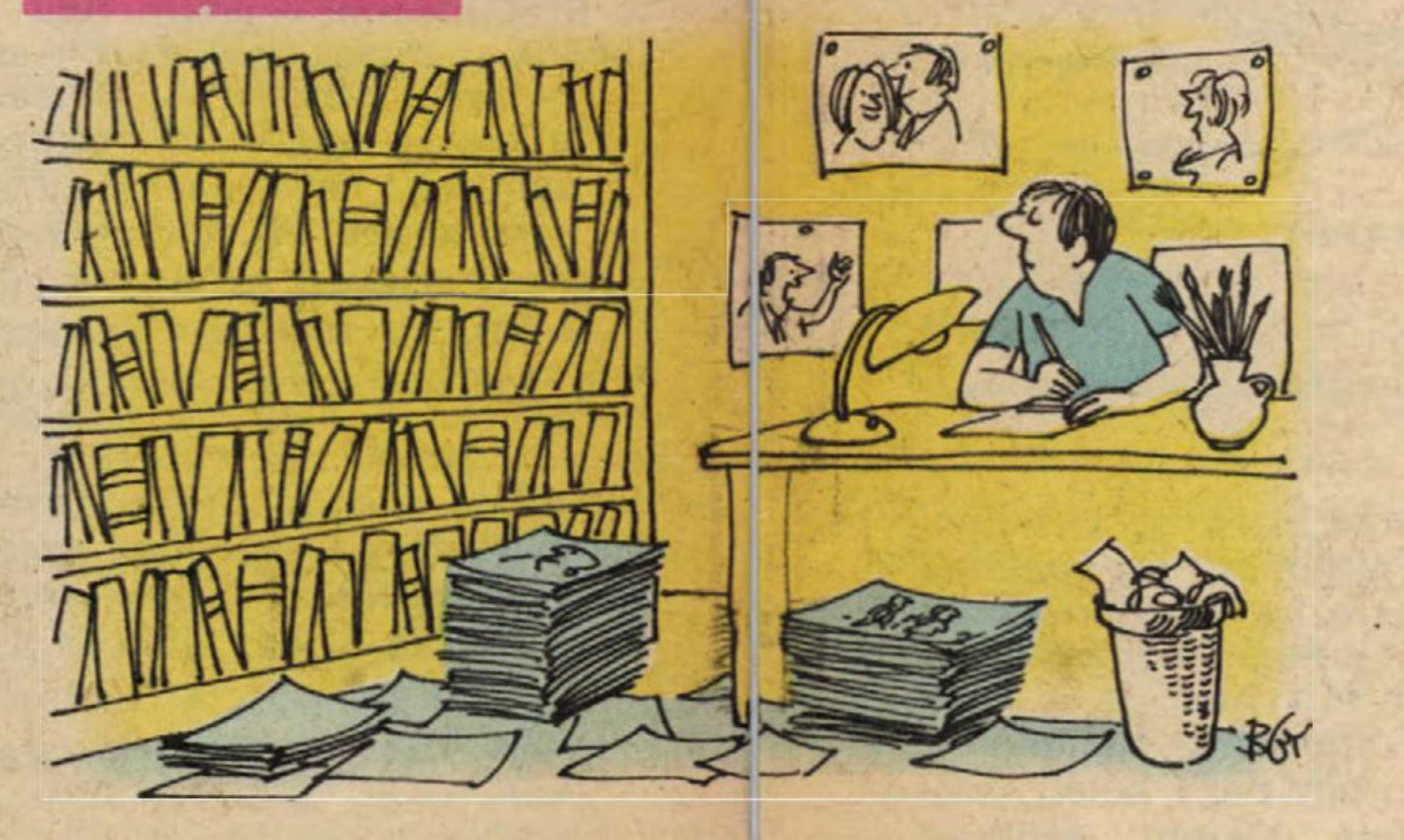

– Végül mégis rajzoló lettem és nem költő.

Fülöp György:

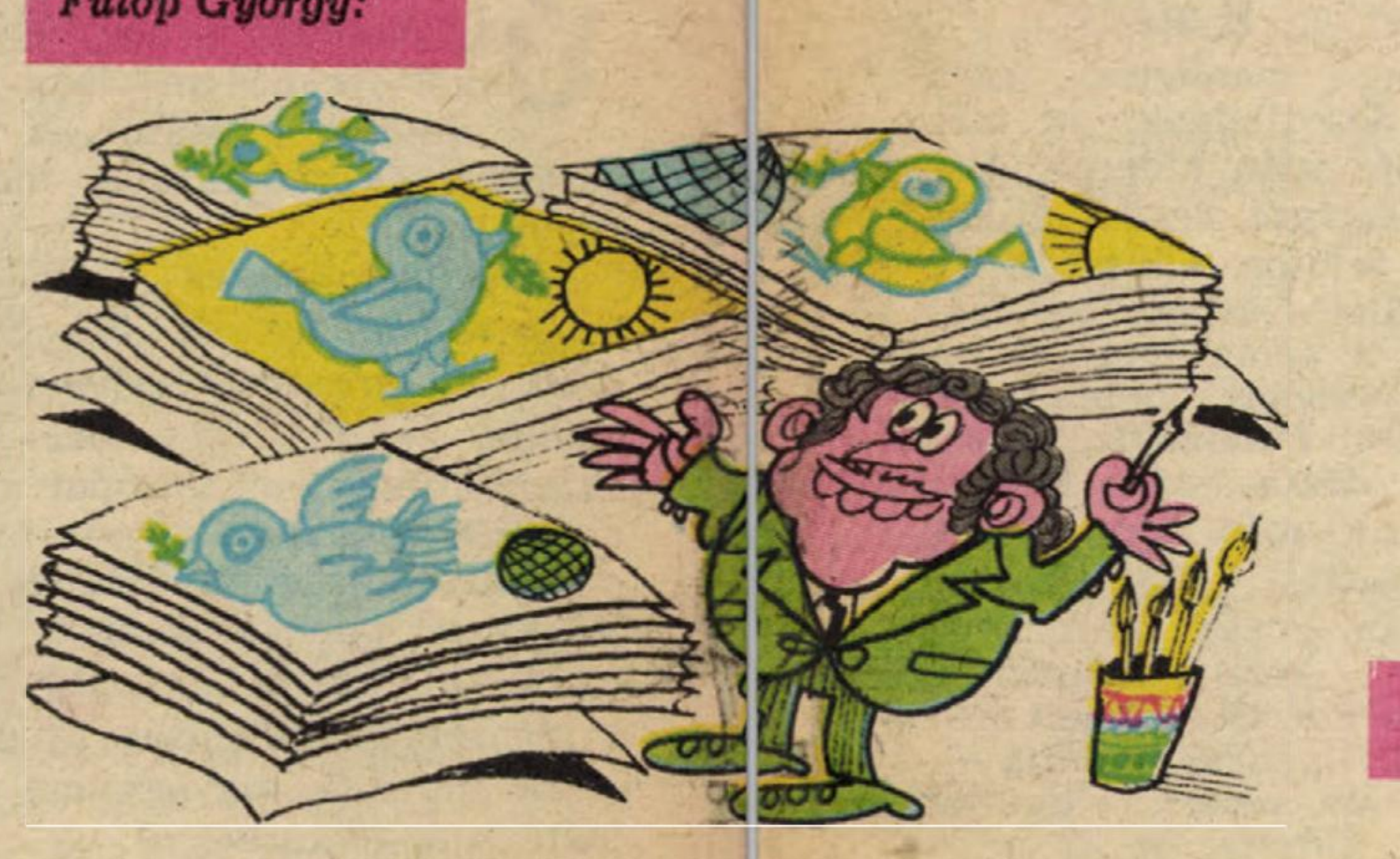

– Eddig 193 békegalambot rajzoltam.

Endrődi István:

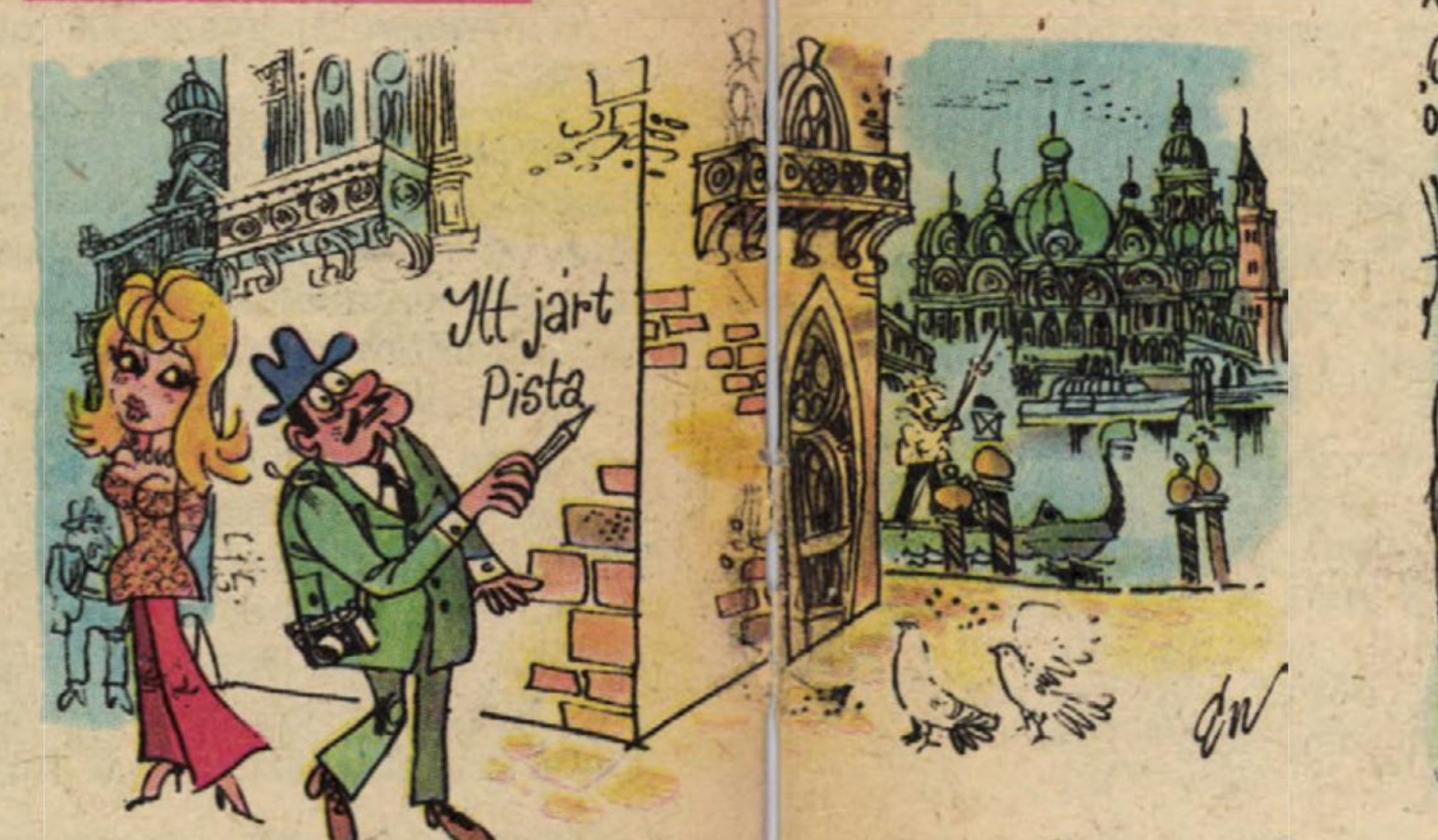

– Megörökítettem a nevem az utókor számára.

Tót Gyula:

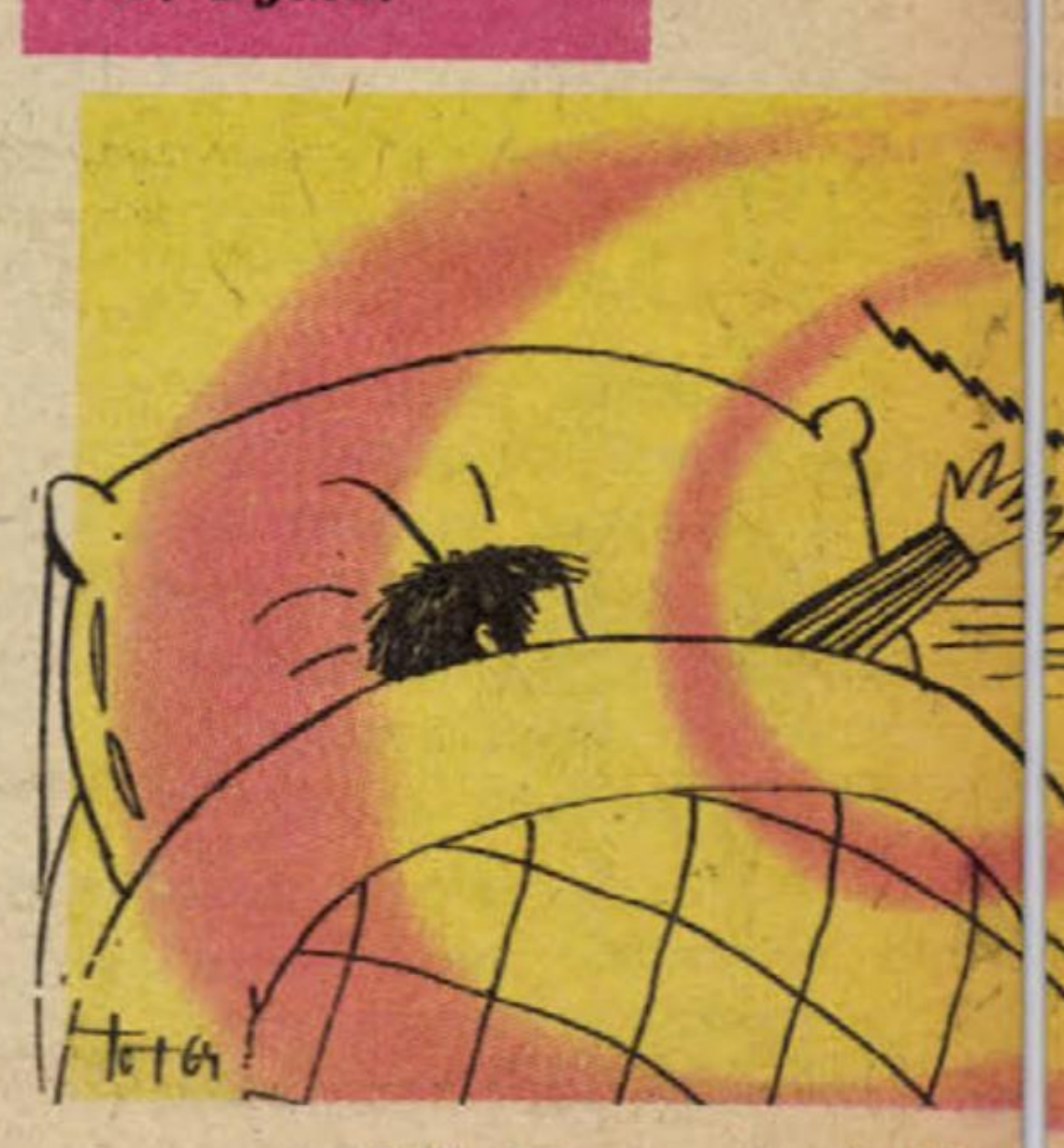

– Felkelek érte, ha kell!

Dallos Jenő:

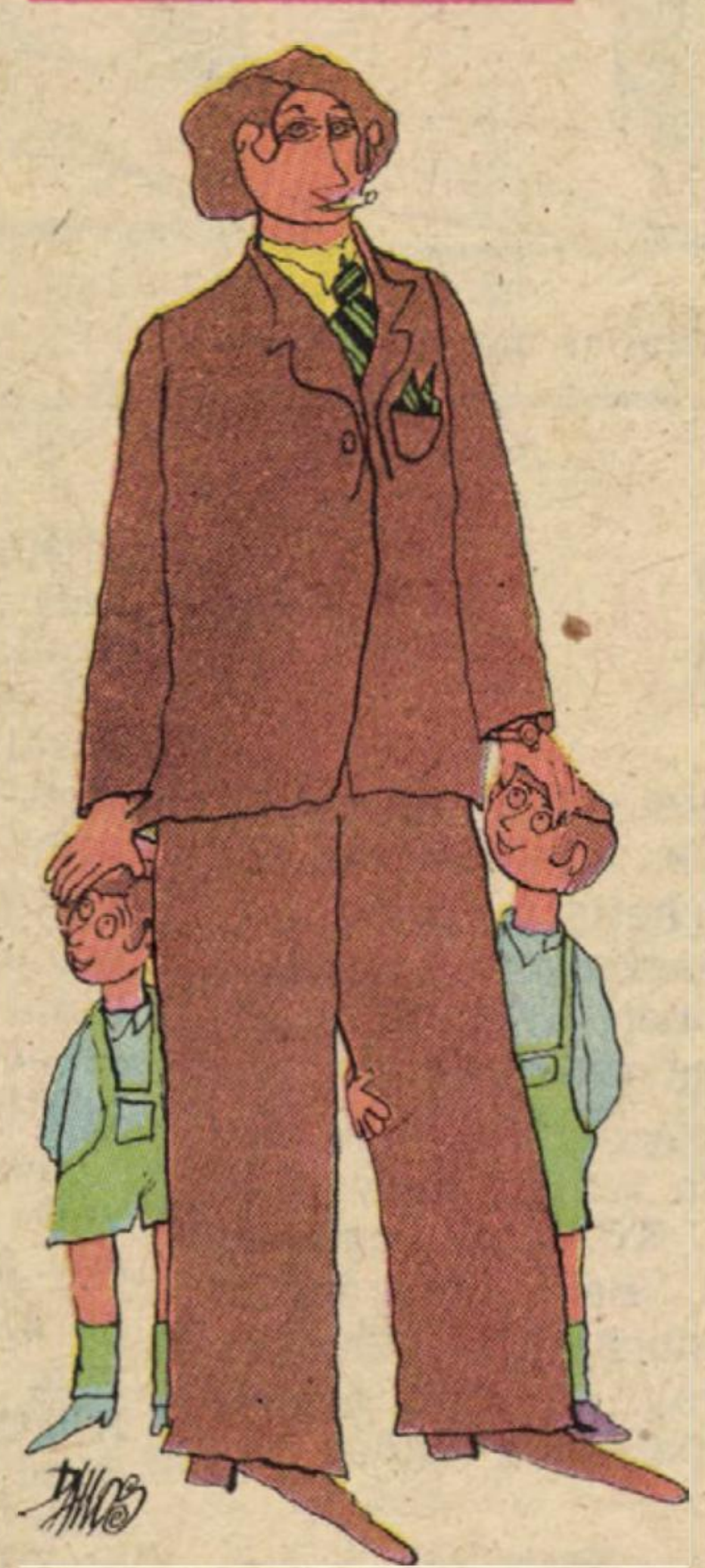

– Megmentettem az Emberiséget a kihalástól...

Lehoczki István:

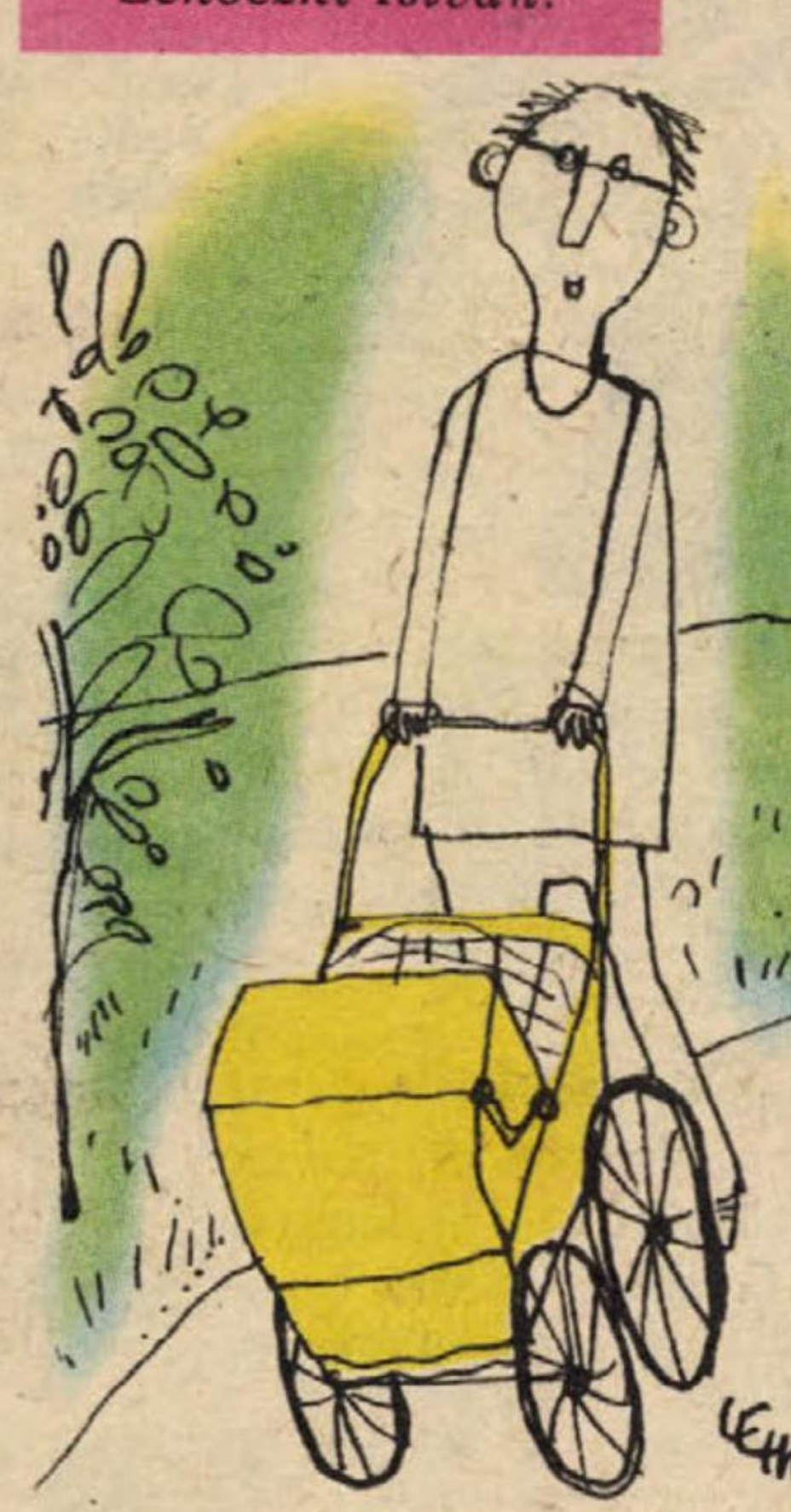

– Szóra sem érdemes...

Sajdik Ferenc:

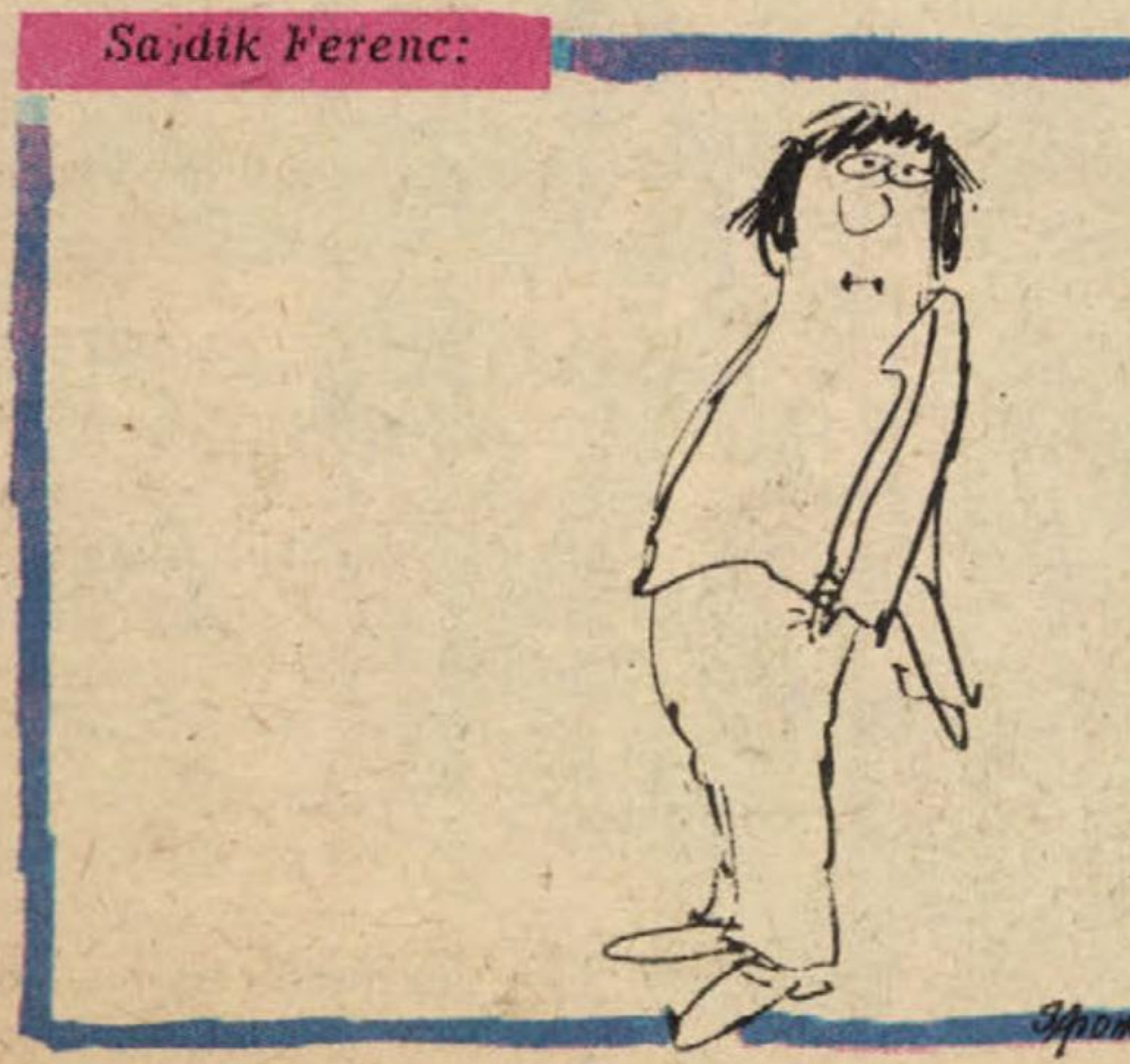

– Nem mentem el táncdalénekesnek.

Szűr-Szabó József:

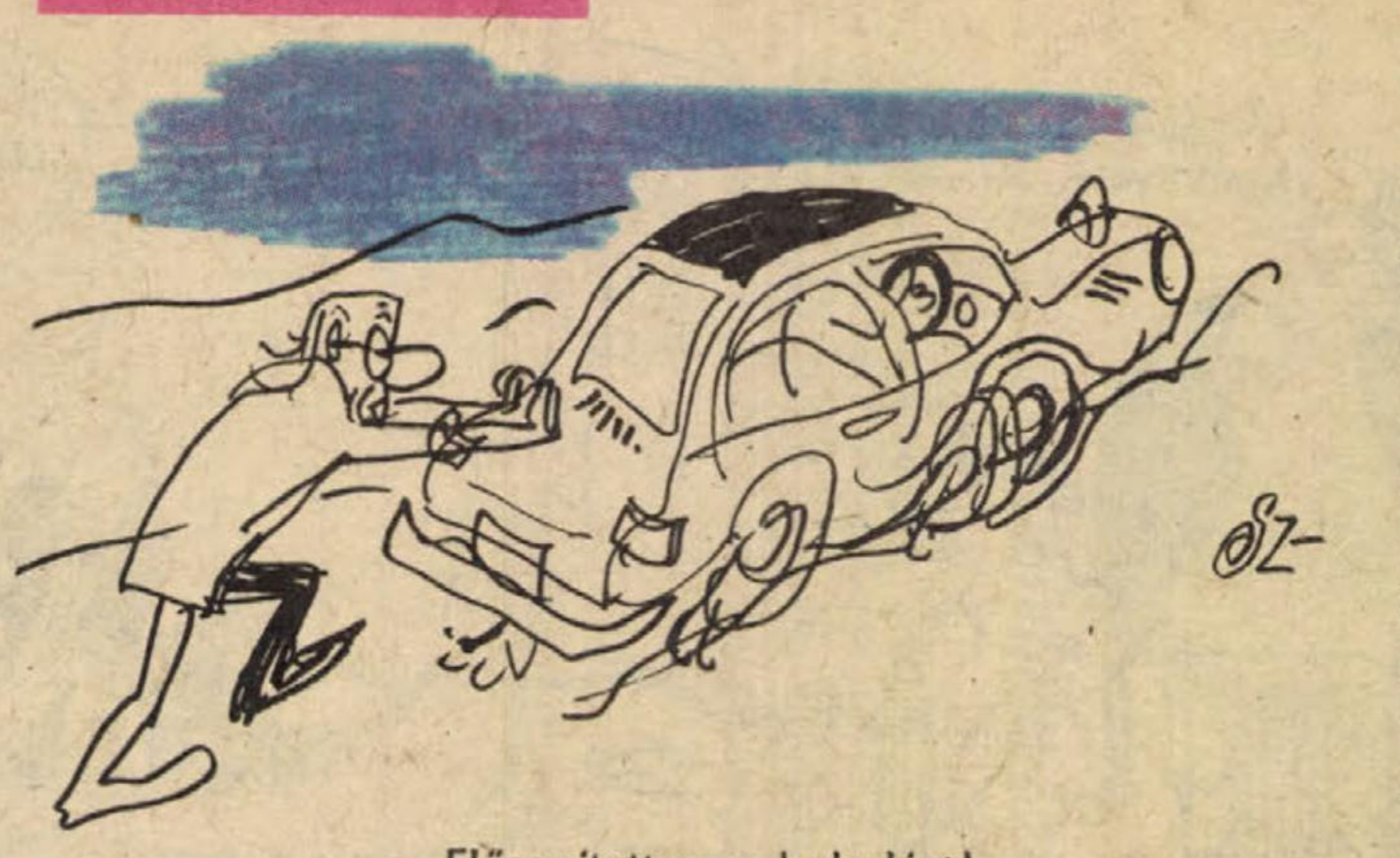

– Elősegítettem a haladást!...

Barát József:

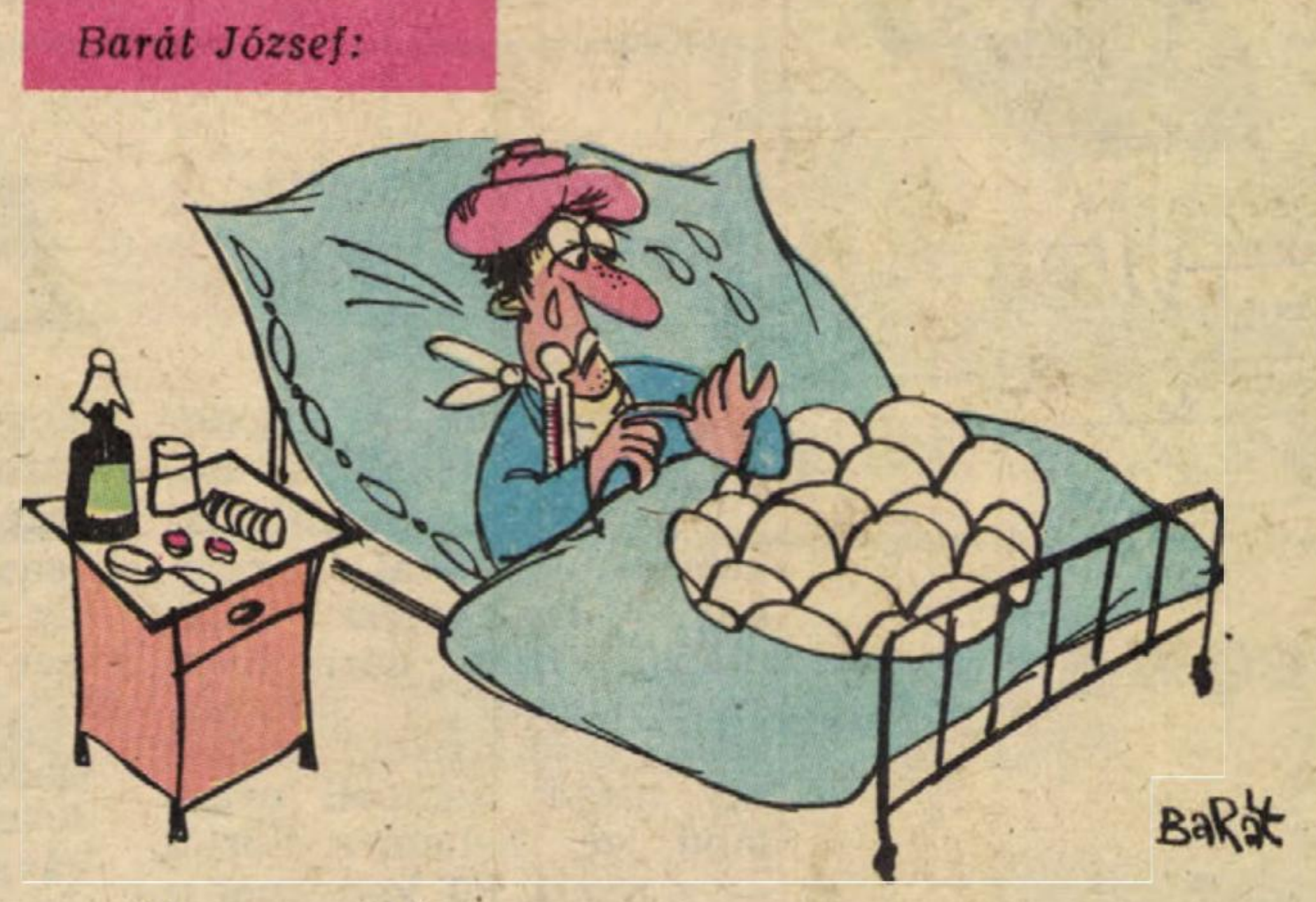

– Magamra vállaltam egy bárányhimlőt, egy mumszot, egy kanyarót, egy skarlátot és öt vírusos influenzát.

Balázs-Piri Balázs:

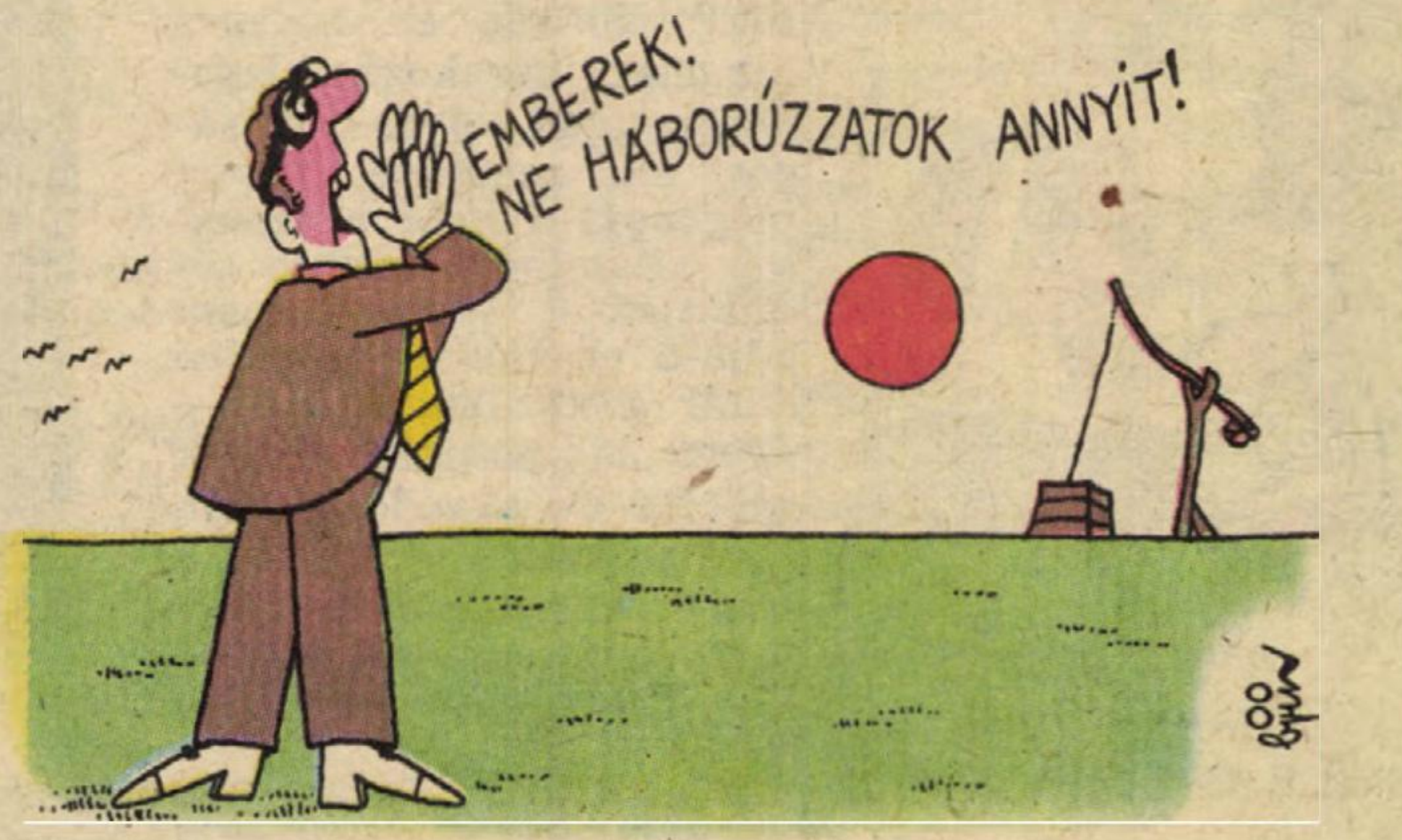
EMBEREK! NE HÁBORÚZZATOK ANNYIT!

– Pusztába kiáltottam.

Hegedűs István:

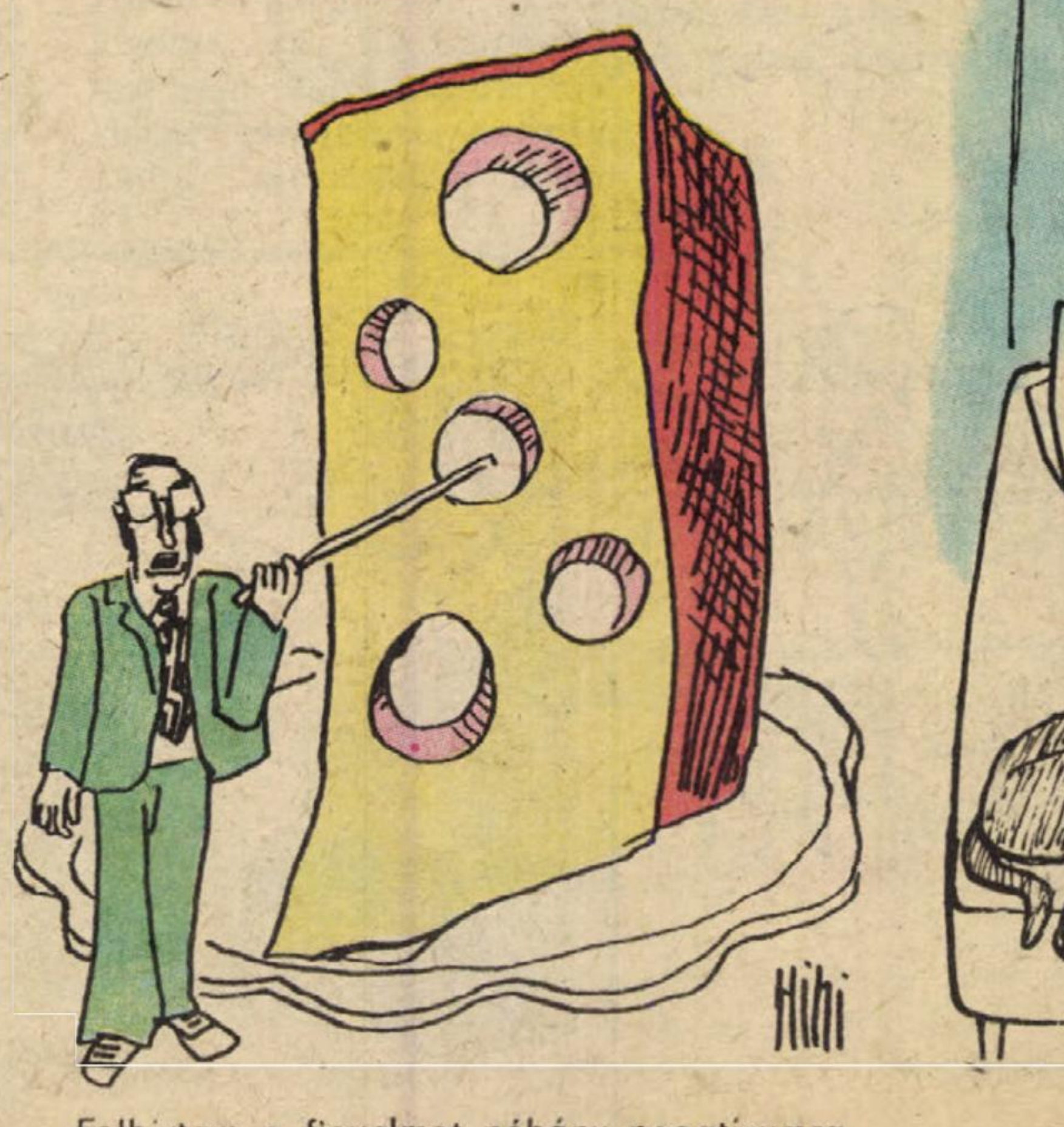

– Felhívtam a figyelmet néhány negatívumra.

Vasvári Anna:

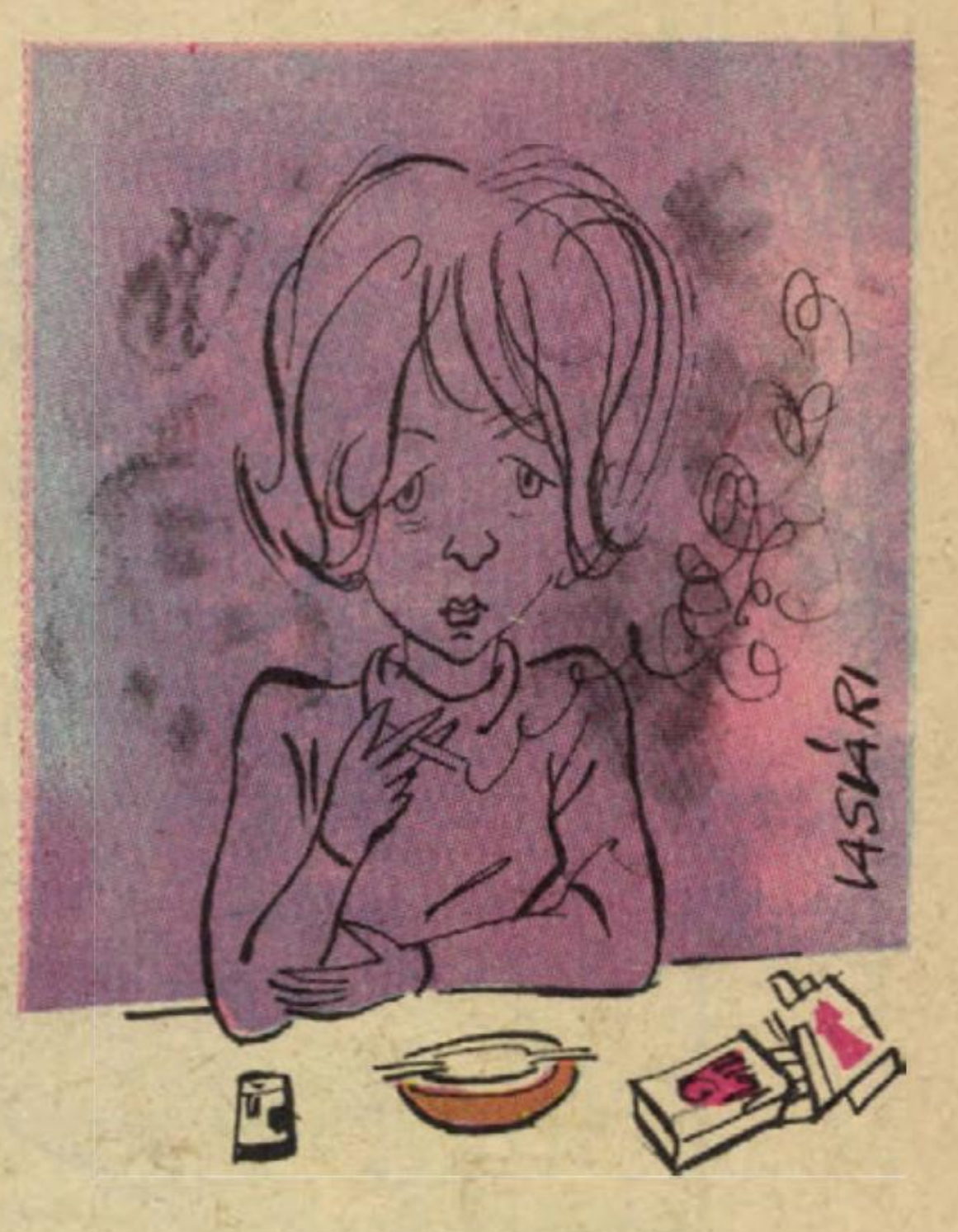

– Igyekszem kevesebbet dohányozni...

Takács Imre:

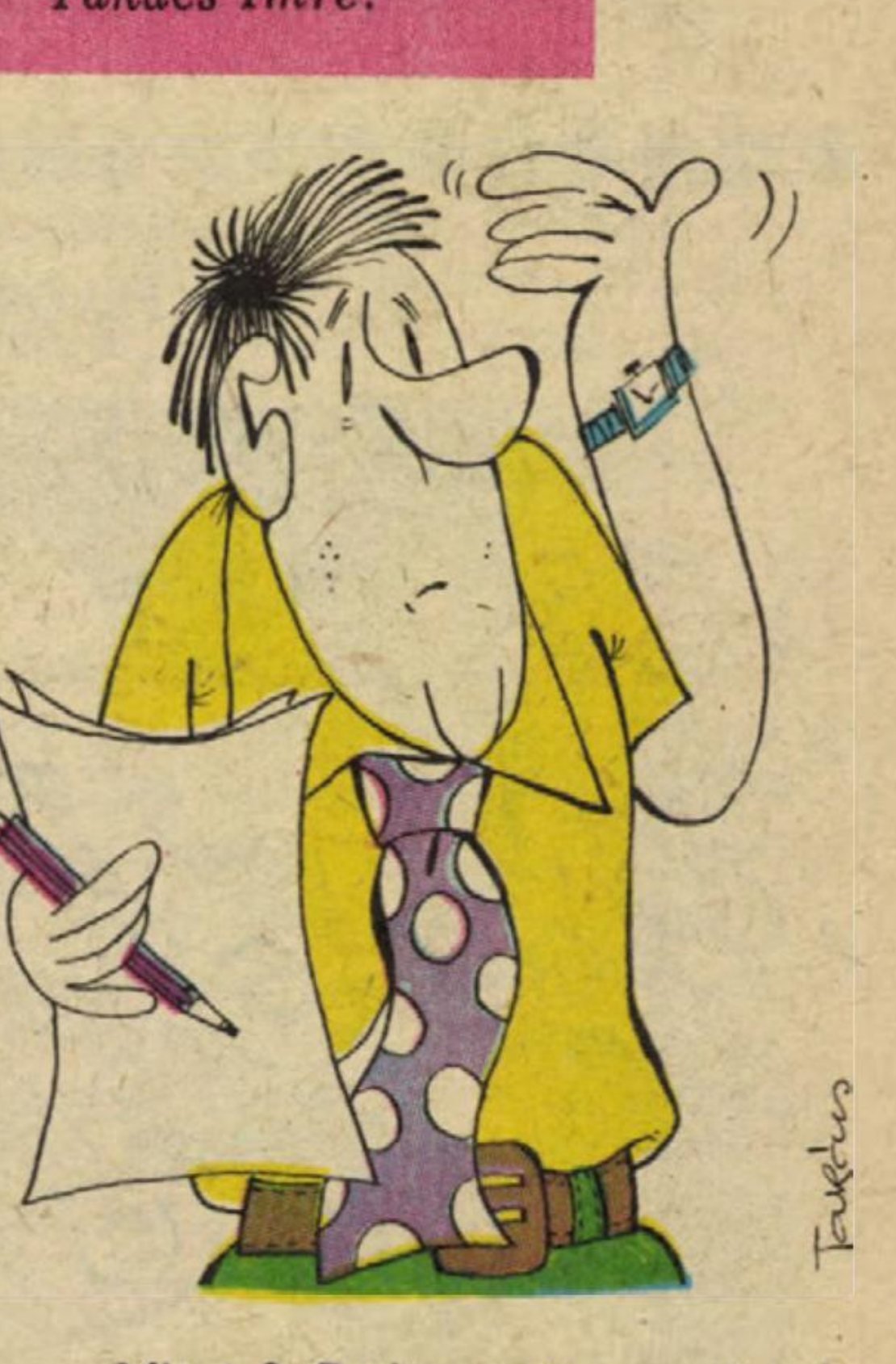

– Mit is? Pedig tettem valamit, de most nem jut az eszembe!

Várnai György:

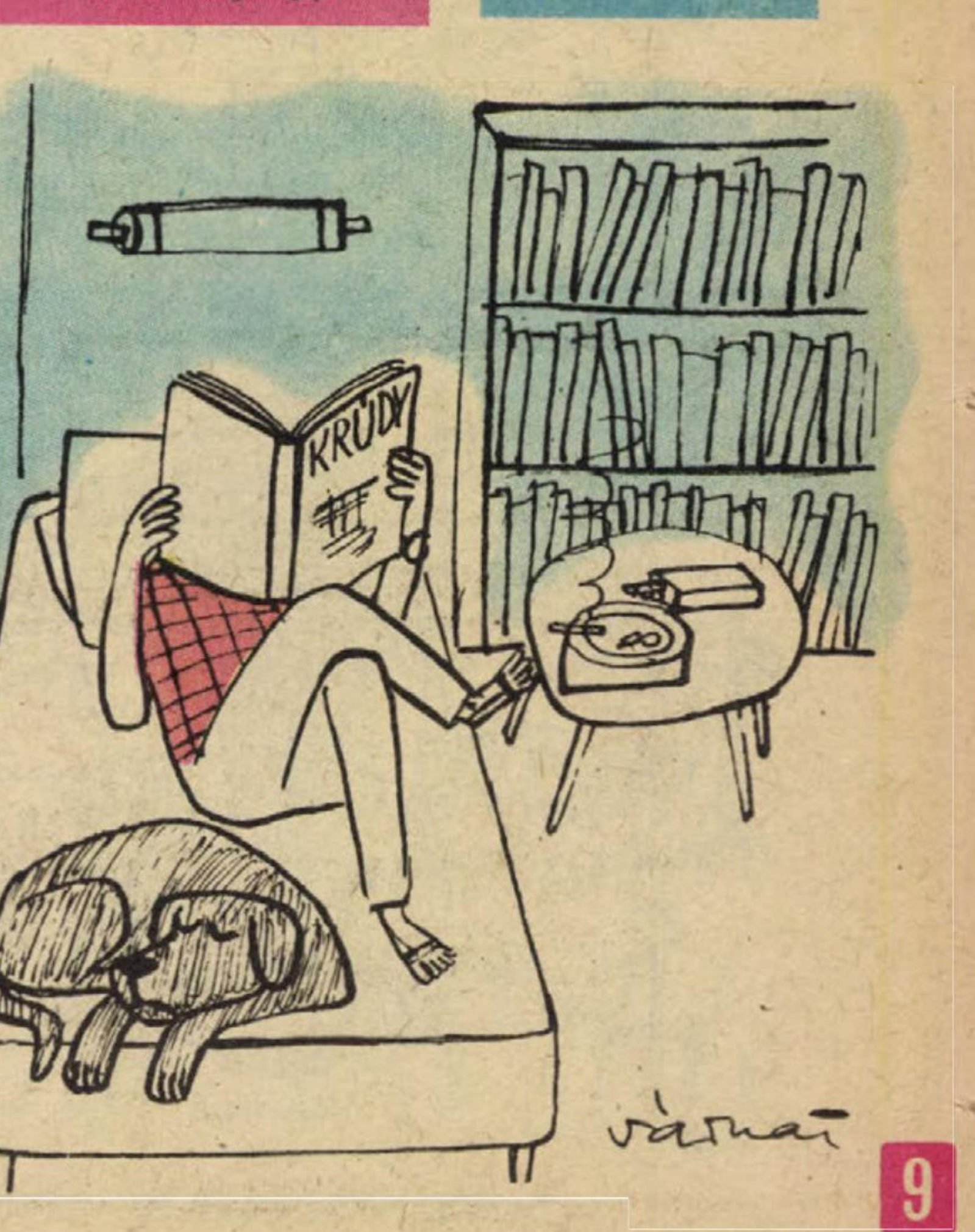

– Nem indítottam atomháborút.

RENDELÉSEN

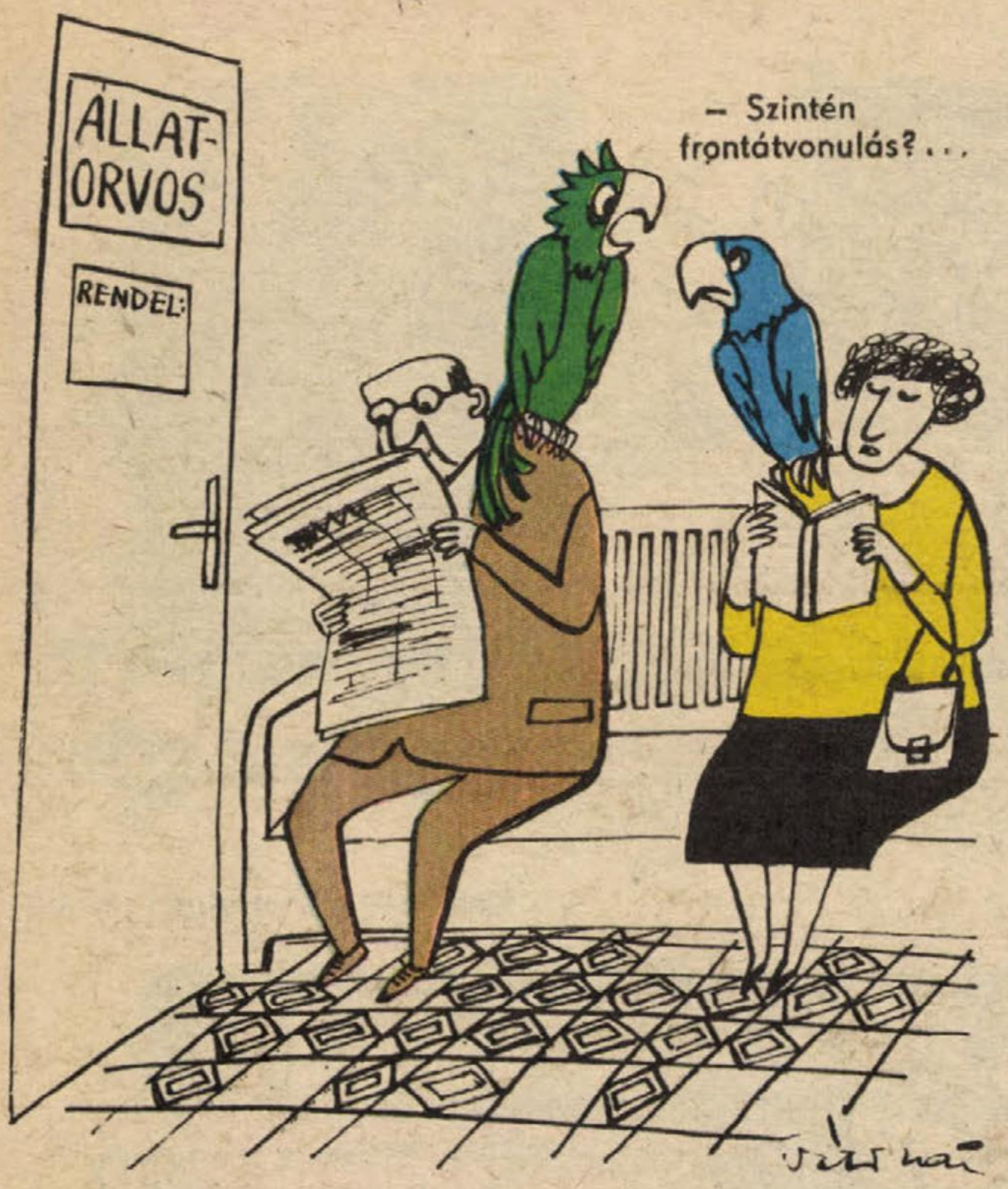

– Szintén frontátvonulás?...

NÁSZÚT VELENCÉBEN

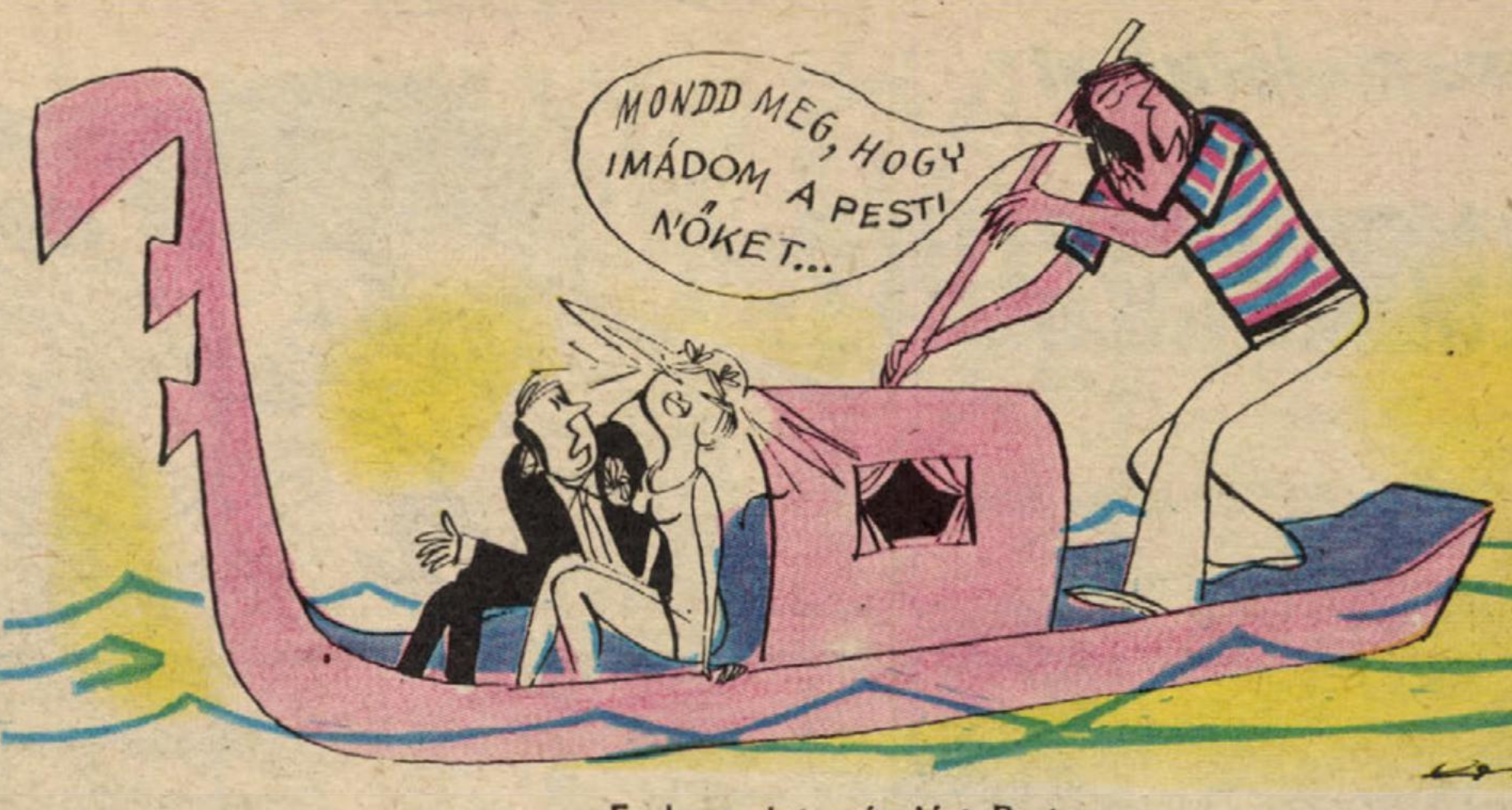
MONDD MEG, HOGY IMÁDOM A PESTI NŐKET...

– Ezek szerint már járt Pesten...

BÉBI

Néha még a legokosabb, legjobban nevelt, leginkább iskolázott kutyával is megesik, hogy elvész. Valamerről friss házikolbász szagát hozza a szél, elbambul a gazda, esetleg egy másik nembeli négylábú ígér kellemes flörtöt — s máris föl kell adni a hirdetést: „Bébi névre hallgató fekete, francia pudli, elől kis fehér mellénnyel, piros nyakörvvel elveszett, a becsületes megtalálót jutalmazom... stb.” Költség ez is, meg rengeteg várakozás, izgalom: vajon olvas-e újságot, aki meglelte; ugyan megkapja-e Bébi a szokásos vitaminos menüt; sétáltatják-e eleget; nem adja-e el valami lelketlen kufár a klinikának...? — ilyen és hasonló gondok gyötrik az aggódó gazdát, s mindezeken felül az a közönséges és utolsó szempont, hogy egy-két százast illik majd adni a szívességért is.

Kiküllei már átélte ezt az izgalmat. A tavasz megszédítette Bébit. A boltban lépett meg mellőle, s csak háromszori hirdetésre hozták meg, csapzottan, kócosan, lefogyva, s erkölcsileg föllazítva. Ki tudja, milyen társaságba keveredett? Manapság annyi mindent hall az ember! Nem fürösztötték, nem kefélték a szőrét, nem igazították a frizuráját, lehet, hogy kenyéren és vízen tartották, lelki megrázkódtatás érhette a fizikai kellemetlenségeken felül... De többet ilyen nem eshet meg vele!

A szükség meg az aggodalom szüli a nagy ötleteket. Kiküllei azonnal rávarrt Bébi nyakörvére egy csinos kis bőrtokot. Nem volt nagyobb egy cigarettapapírnál, ügyes patenttal nyílt-zárult, s abba tette egy százforintossal párban a következő szövegű kiáltványt: „Kedves Becsületes Megtaláló! A nevem Bábapusztai Ében Bébi. Francia pudli vagyok, többszörös C.A.C.I.B.-győztes szülőktől. Gazdám Kiküllei Gáspár, Sóska u. 4. sz. alatti lakos. Szíveskedj engem visszavinni hozzá sürgősen, s hálám jeléül tartsd meg a mellékelt jutalmat. Ha valami akadályozna, gondoskodj rólam addig szeretettel. A darált főtt húst és a friss tejet szeretem legjobban, otthon egy nagy bélelt szakajtóban alszom, szükségemet a reggeli és a délutáni sétán végzem. Köszönettel és kutyahű tisztelettel: B. É. Bébi”.

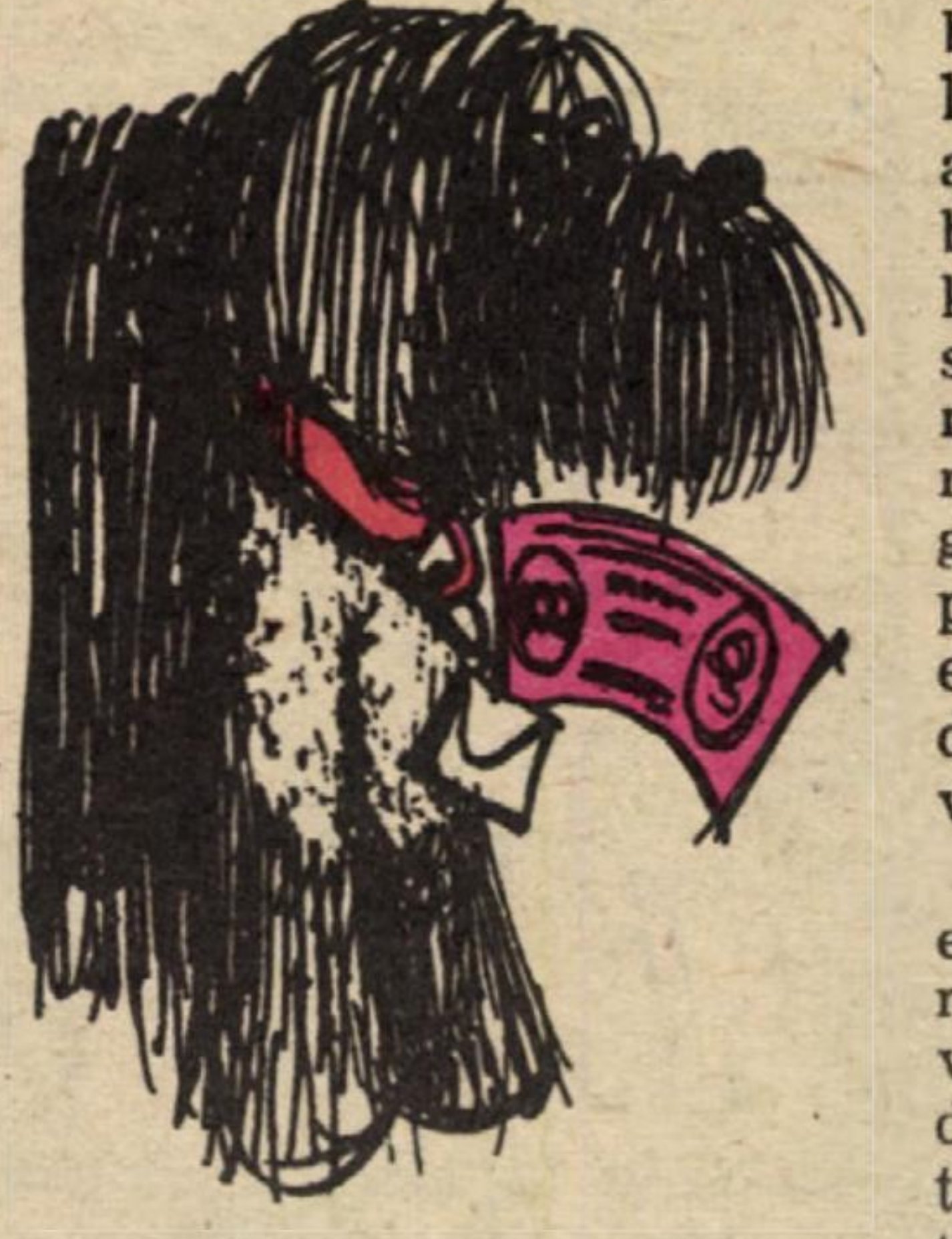

Hogy mennyire igaza volt Kiküllleinek, az már egy hét után kiderült. Bébi kisurrant reggel a kapun, félúton elkísérte ifj. Kiküllei Gáspárt az óvodába, s aztán nagy ívben elkanyarodott jobbra, egy biciklin himbálódzó moslékos dézsa után. Délben azonban már újra otthon beeézgették. Egy borzas kamasz hozta meg, teliszájú kezitcsókolommal, meg a százas leplezett örömével. Ilyen napszámja régen nem akadt. Kiküllei pedig áldotta az ő nagy eszét, s egy másik százast dugott a visszavezérlő levélke mellé.

Azúta Bébi éppen tizenegyszer veszett el, de fél napnál tovább sohasem volt távol a háztól. S mindig tisztességes állatbarátok találták meg, mert tisztán, fényesen, gondozottan és kitűnő lelki kondícióban került vissza a házhoz.

A környék kamaszai csodálatos szeretettel és gondoskodással veszik körül, ismerik már a rigolyáit, a gyengéit és mostanában mindig bőven van pénzük mozira meg fagylaltra.

Sz. Simon István

A FAVORIT

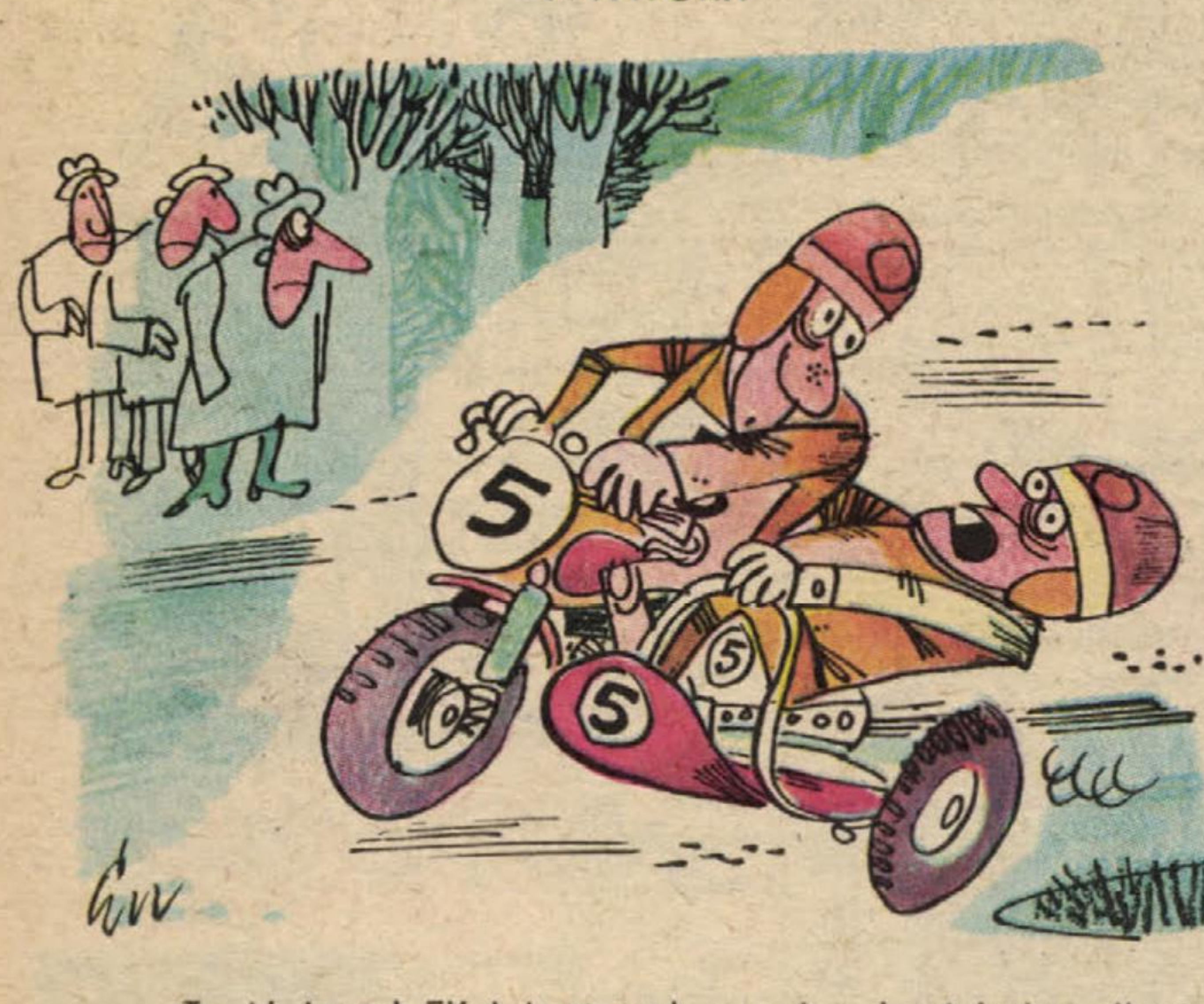

– Te jó isten! Elfelejtettem bevenni a lumbágóm elleni gyógyszeremet!...

IHLET
avagy készül az étlap

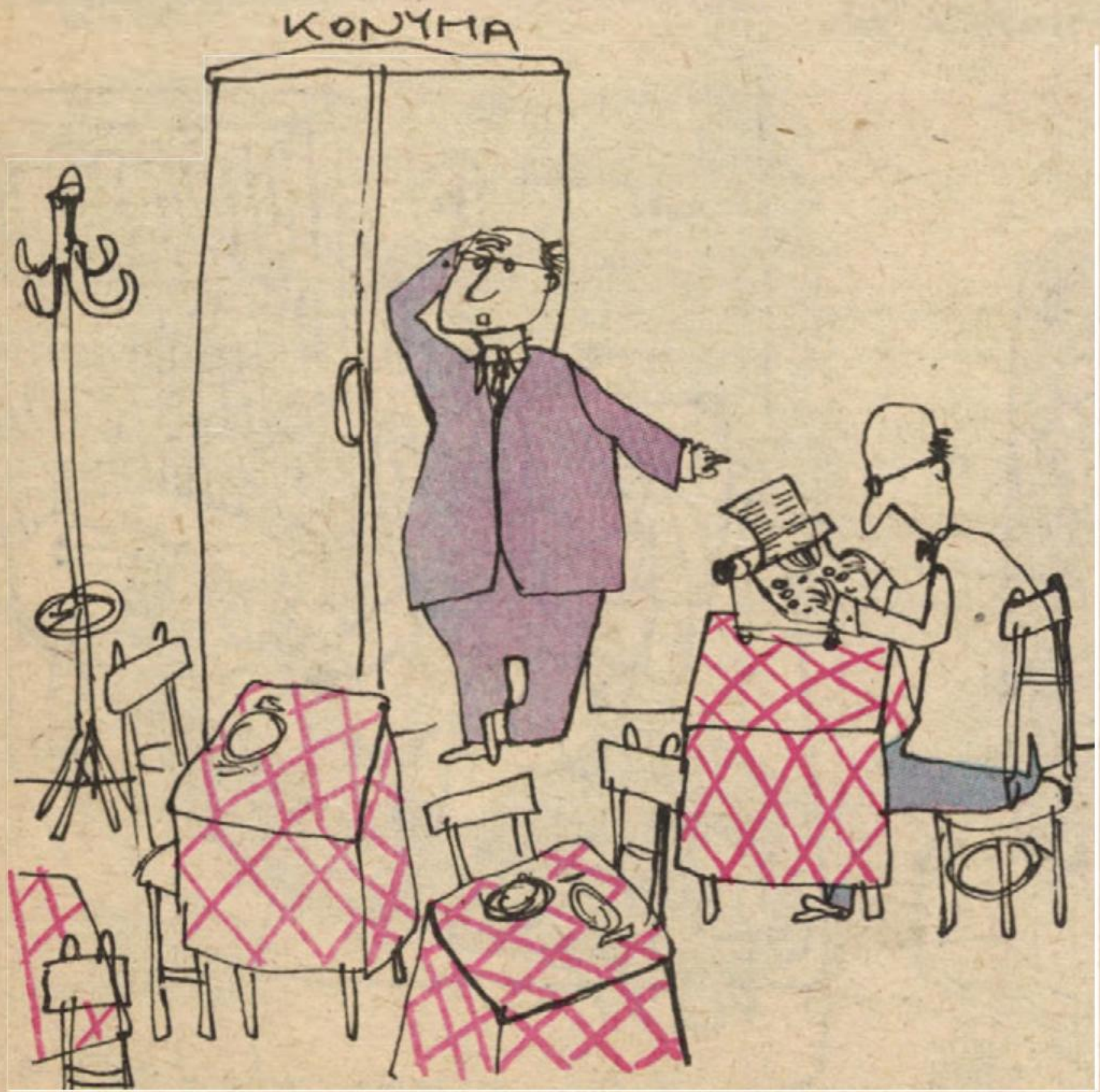

– Írja: 16.30... 19.40... 21.50...

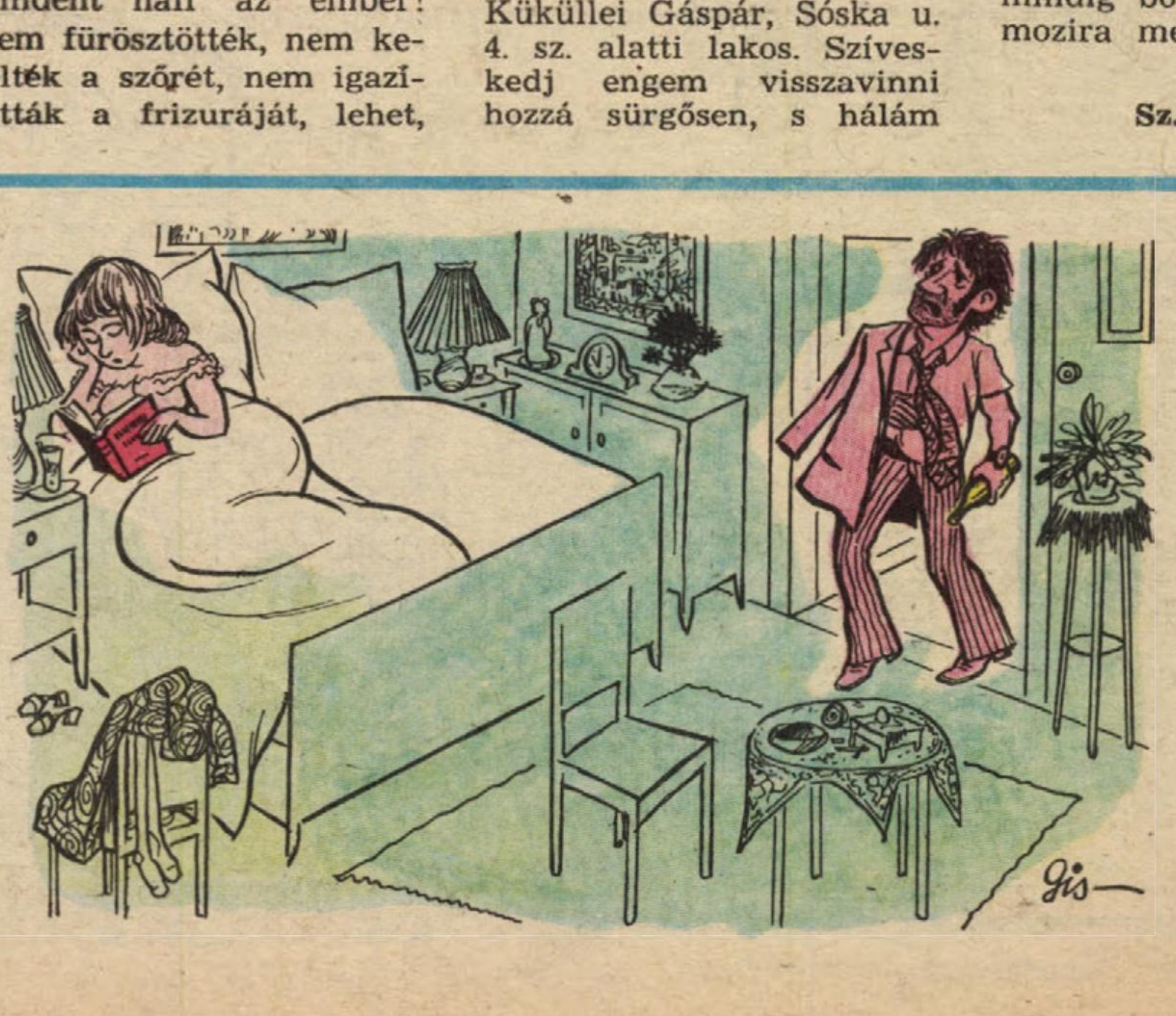

ERZÉKENY FÉRJ

– Hát már egy rossz szót sem érdemlek?

ELEMI CSAPÁS

HEGEDŰS,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI,
SZŰR-SZABÓ,
BRENNER,
SAJDIK

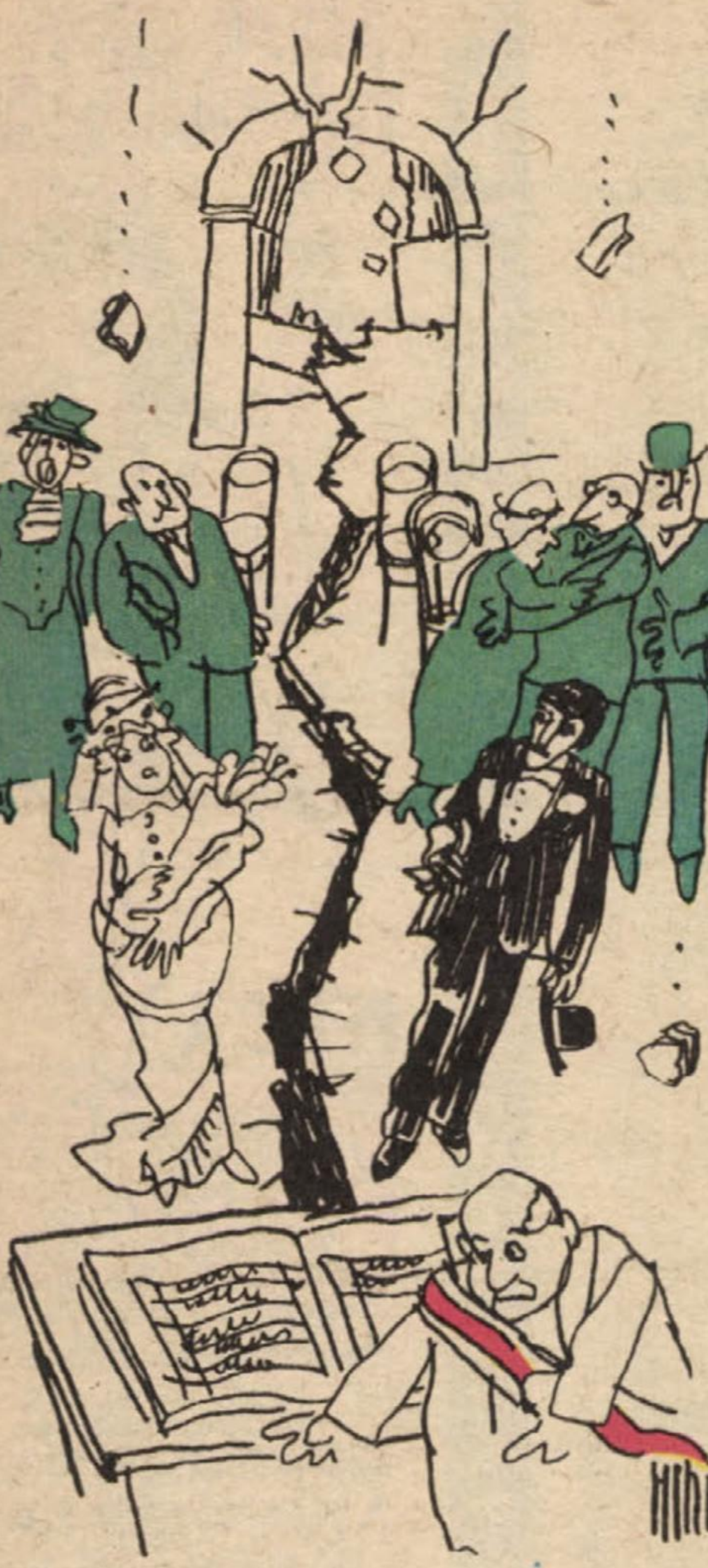

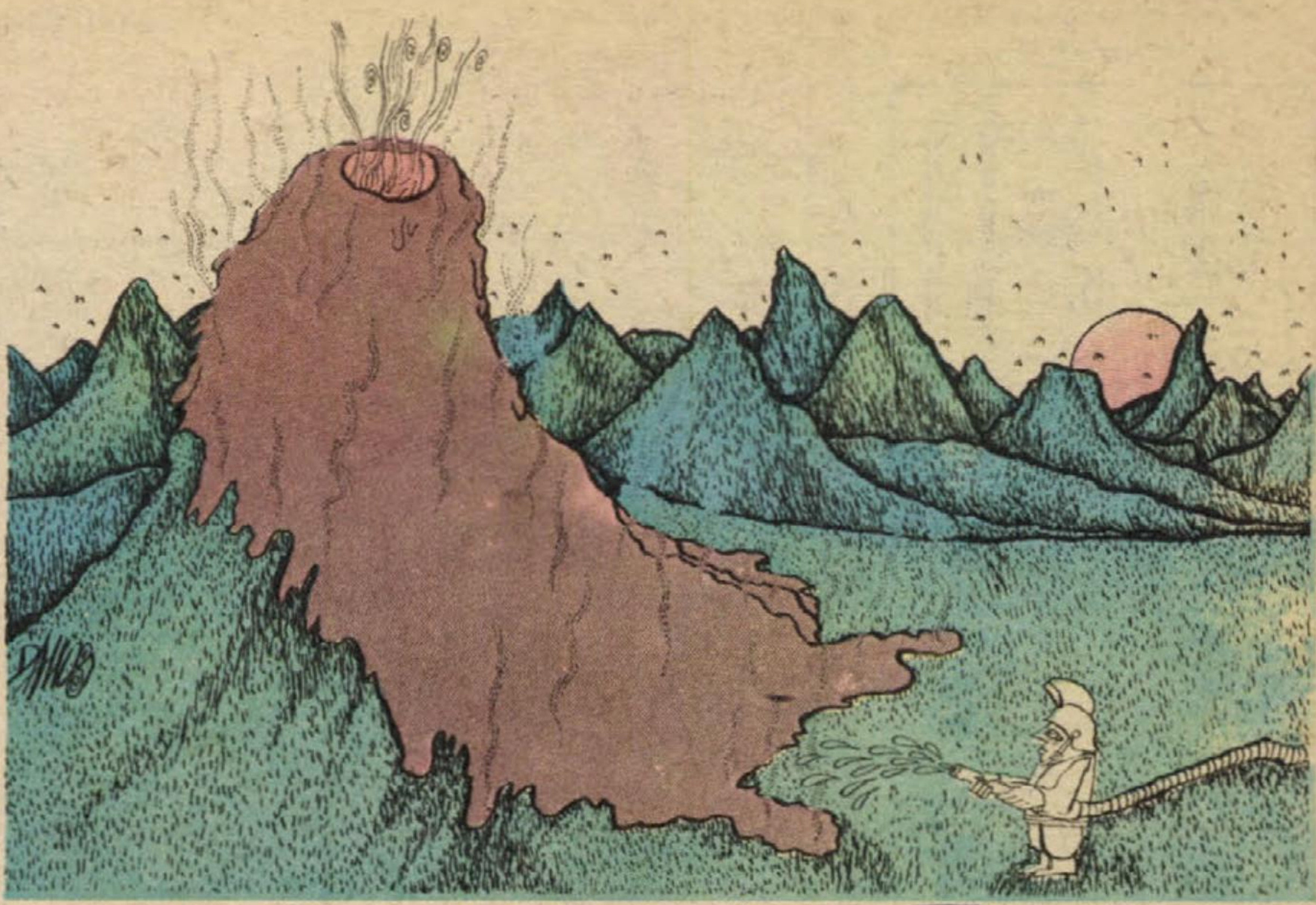

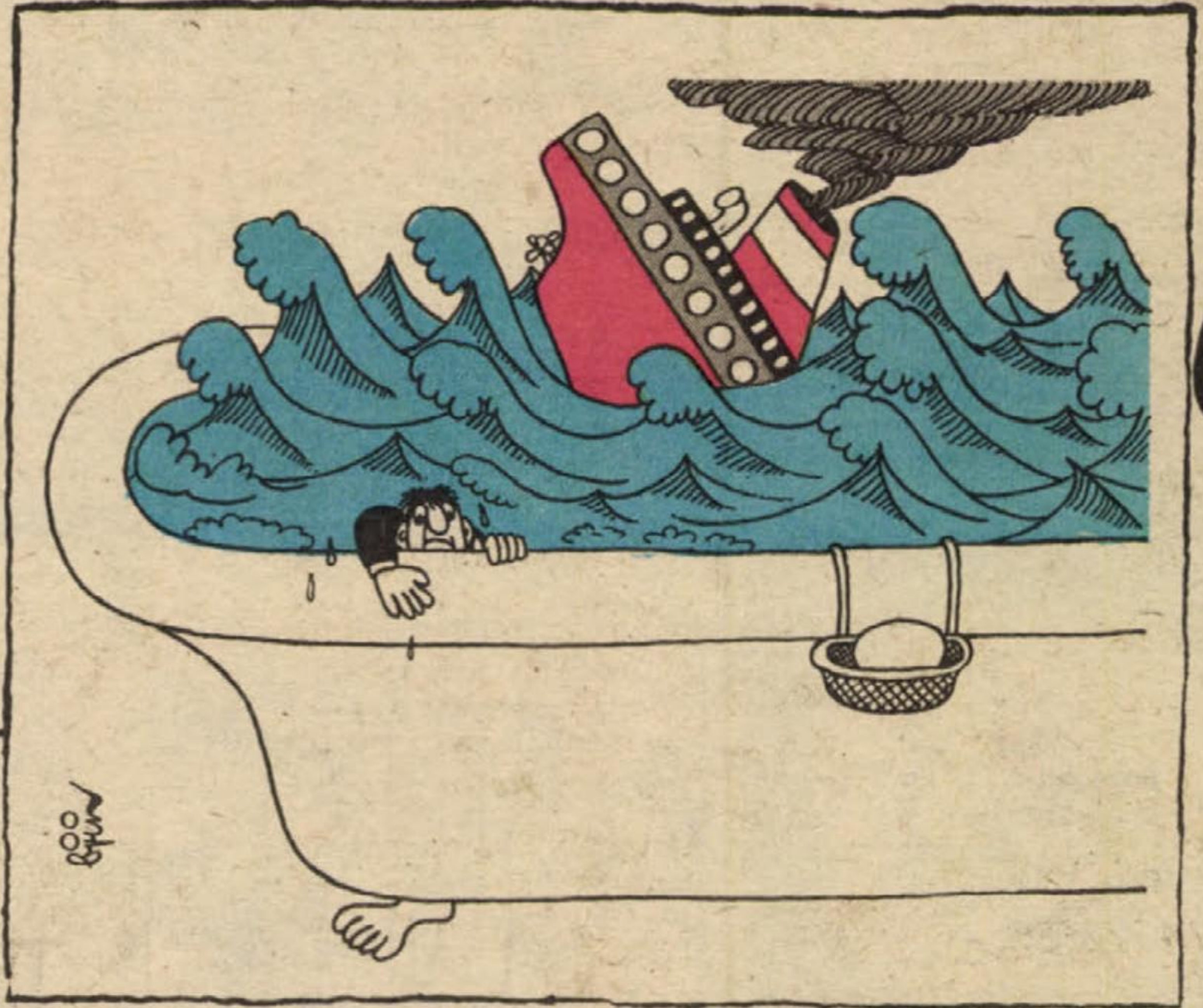

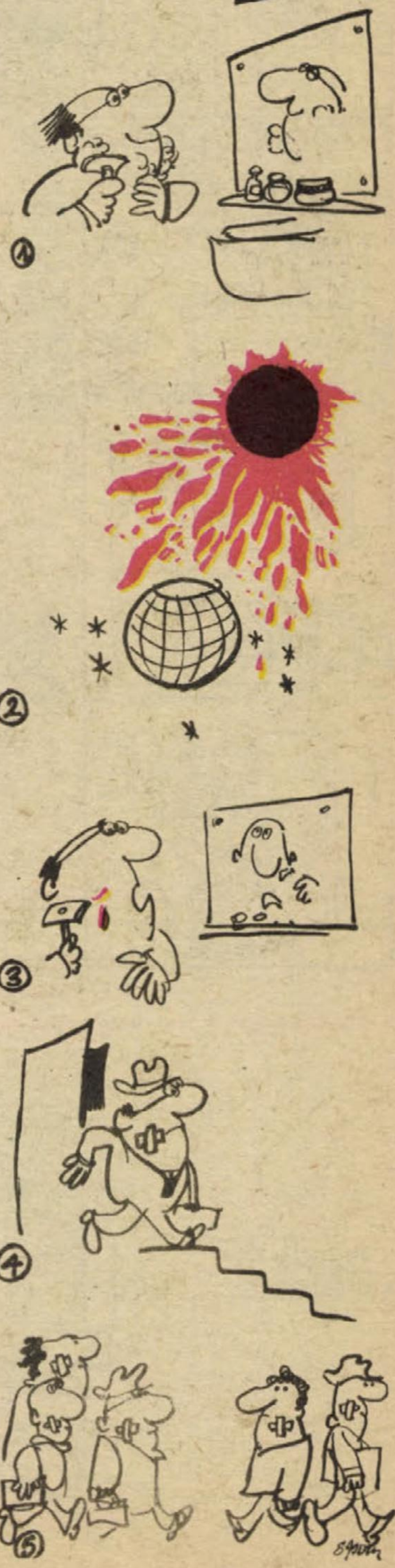
①
②
③
④
⑤
Sajdik

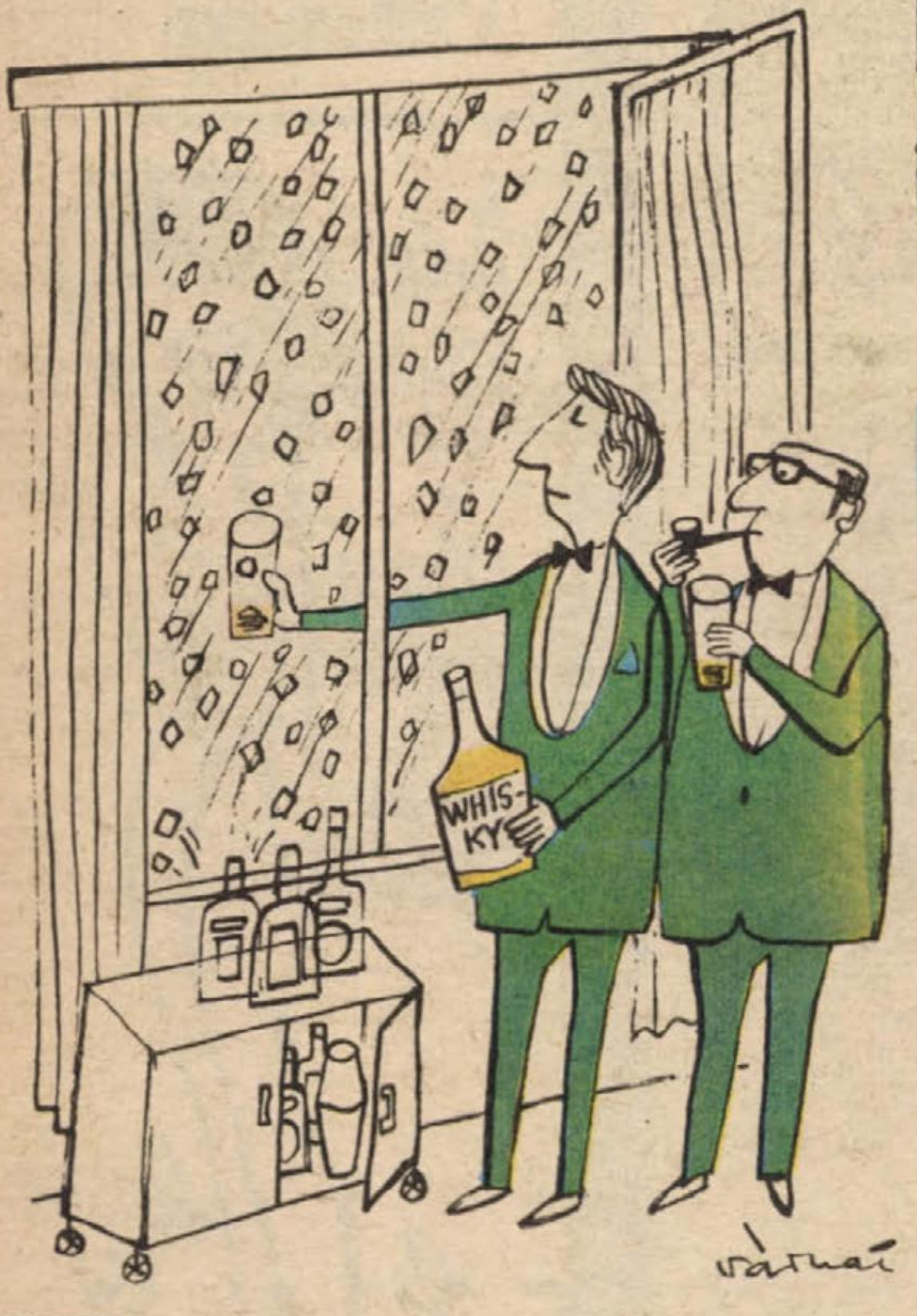
WHIS-KY
várnai

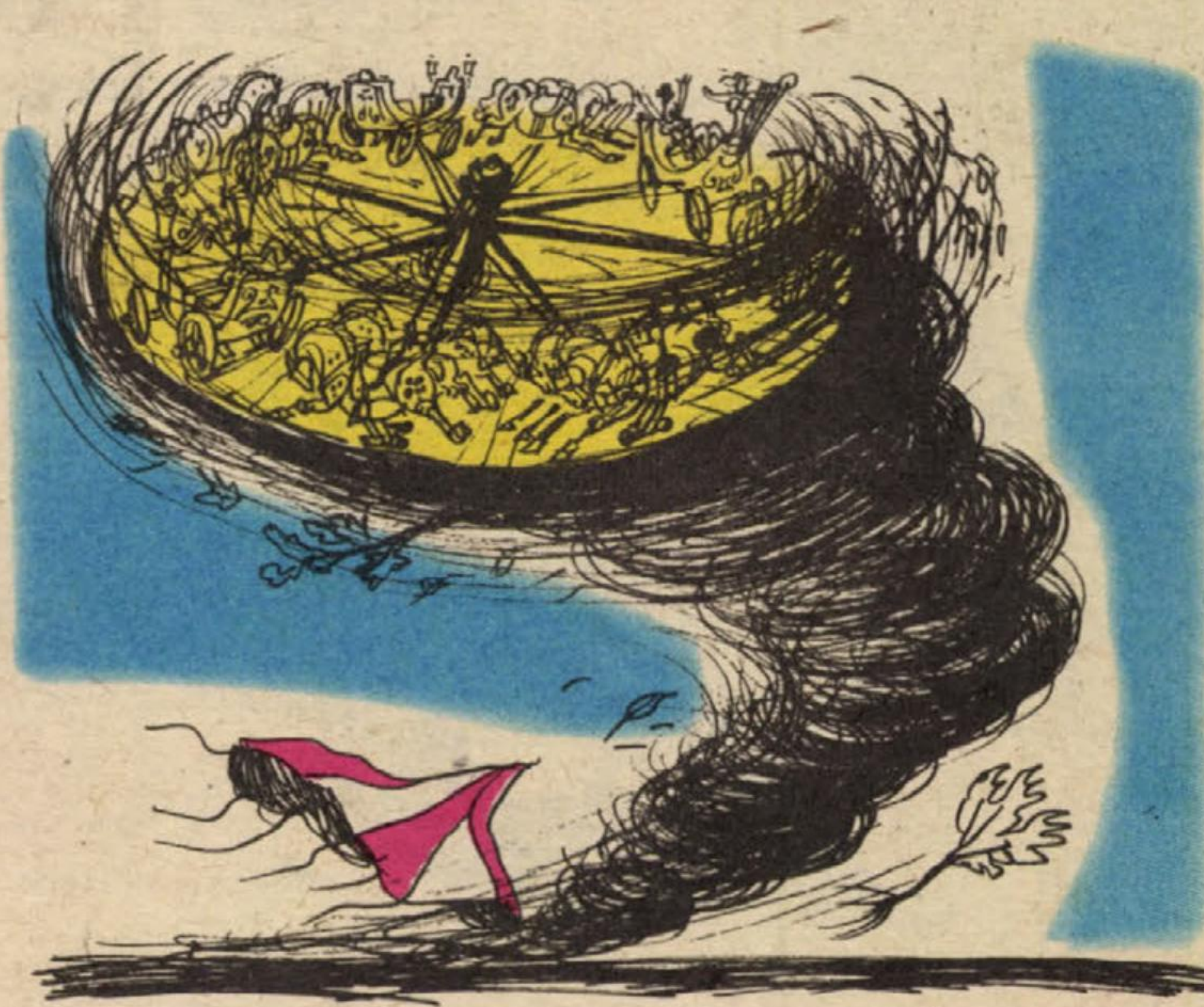

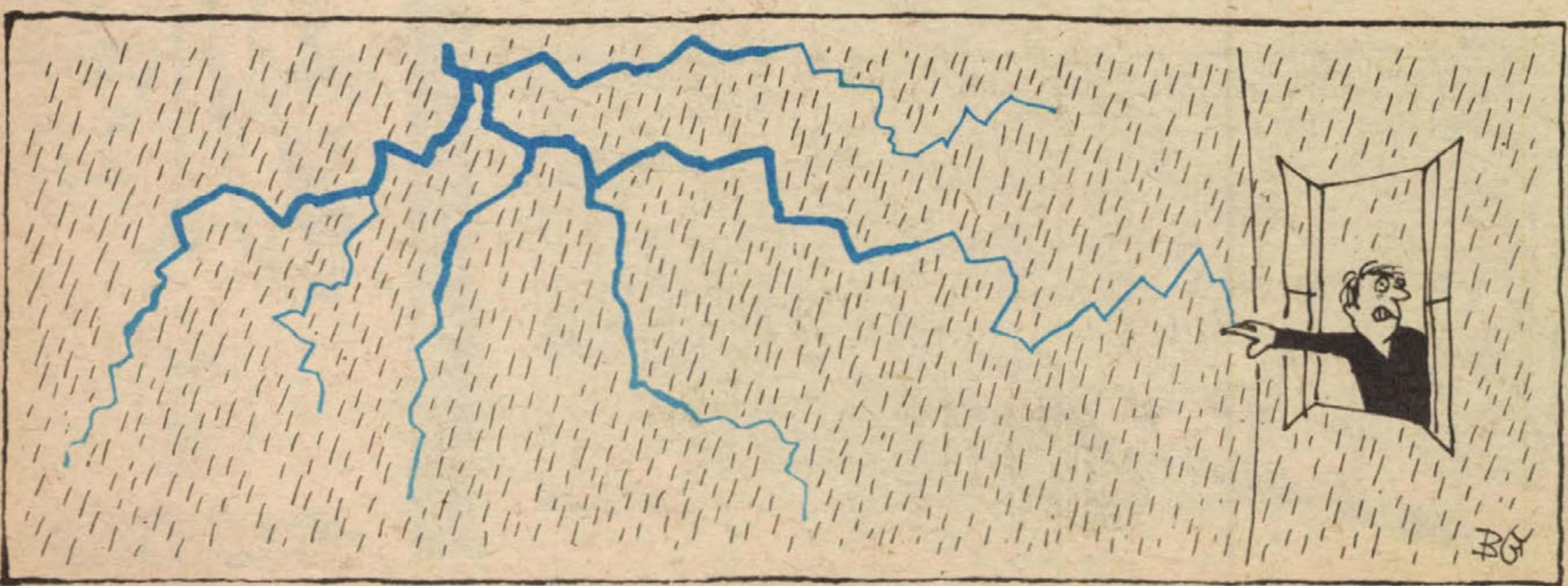

IMPORT HUMOR

(Csehszlovák, angol, francia lapokból)

EGY HOSSZÚ NAP TÖRTÉNETE

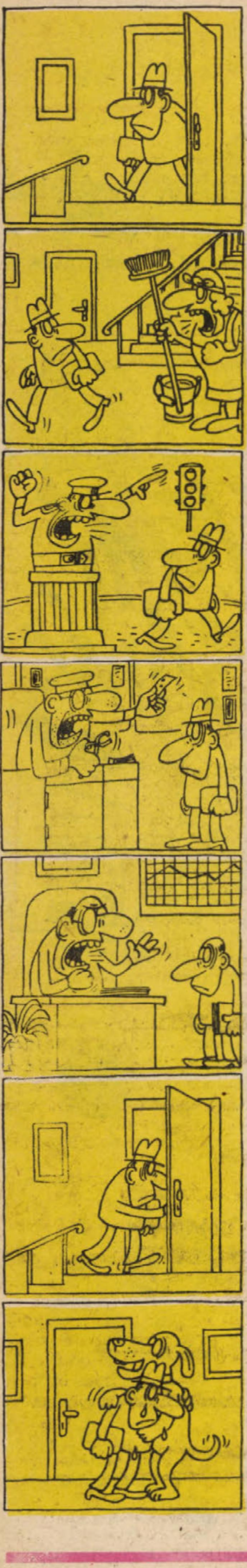

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

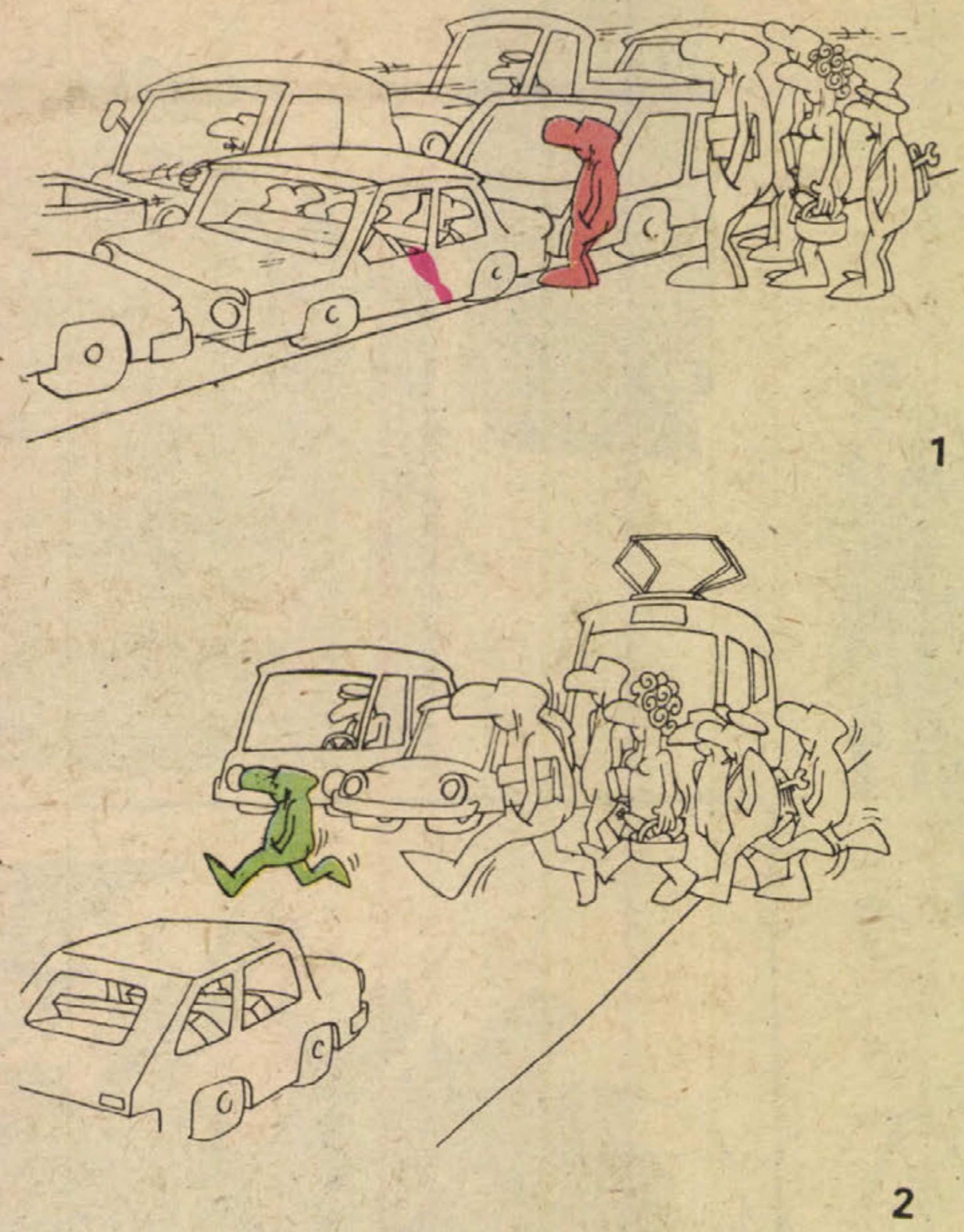

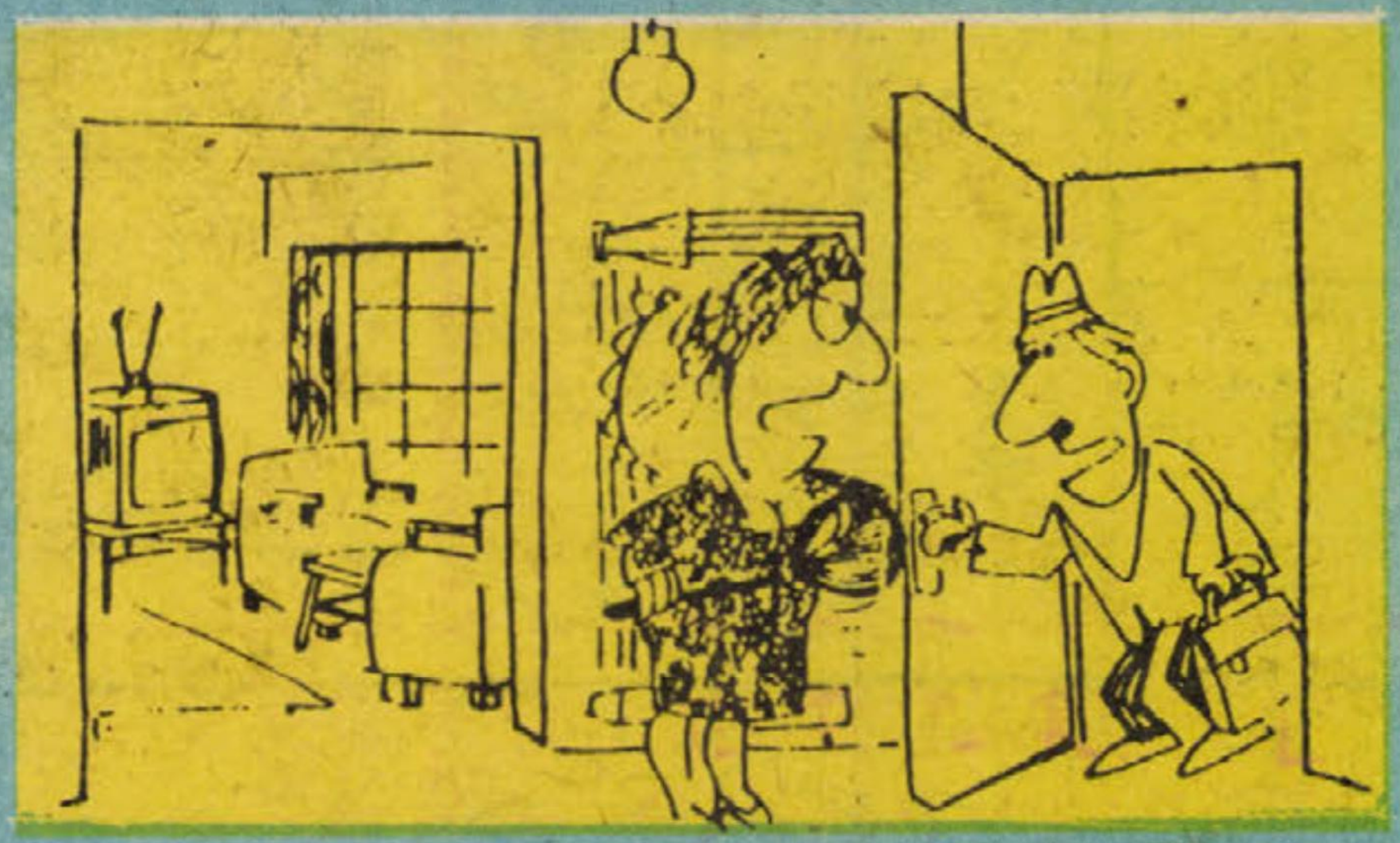

– Most kell hazajönni a munkából?
– Bocsáss meg, drágám, elaludtam...

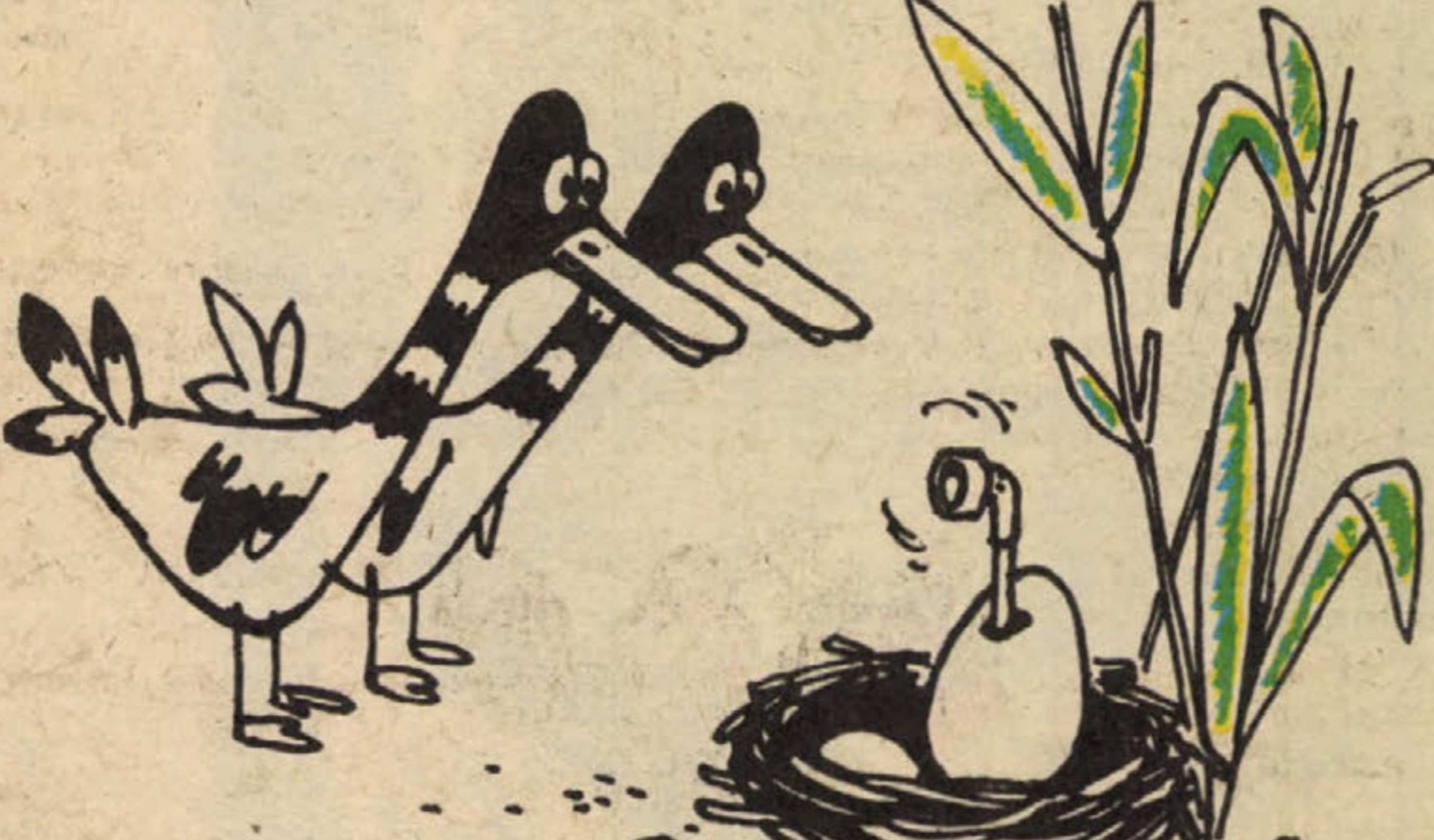

– Hű, de bizalmatlan a kölyök...

SZAKMAI ÉRDEKLŐDÉS

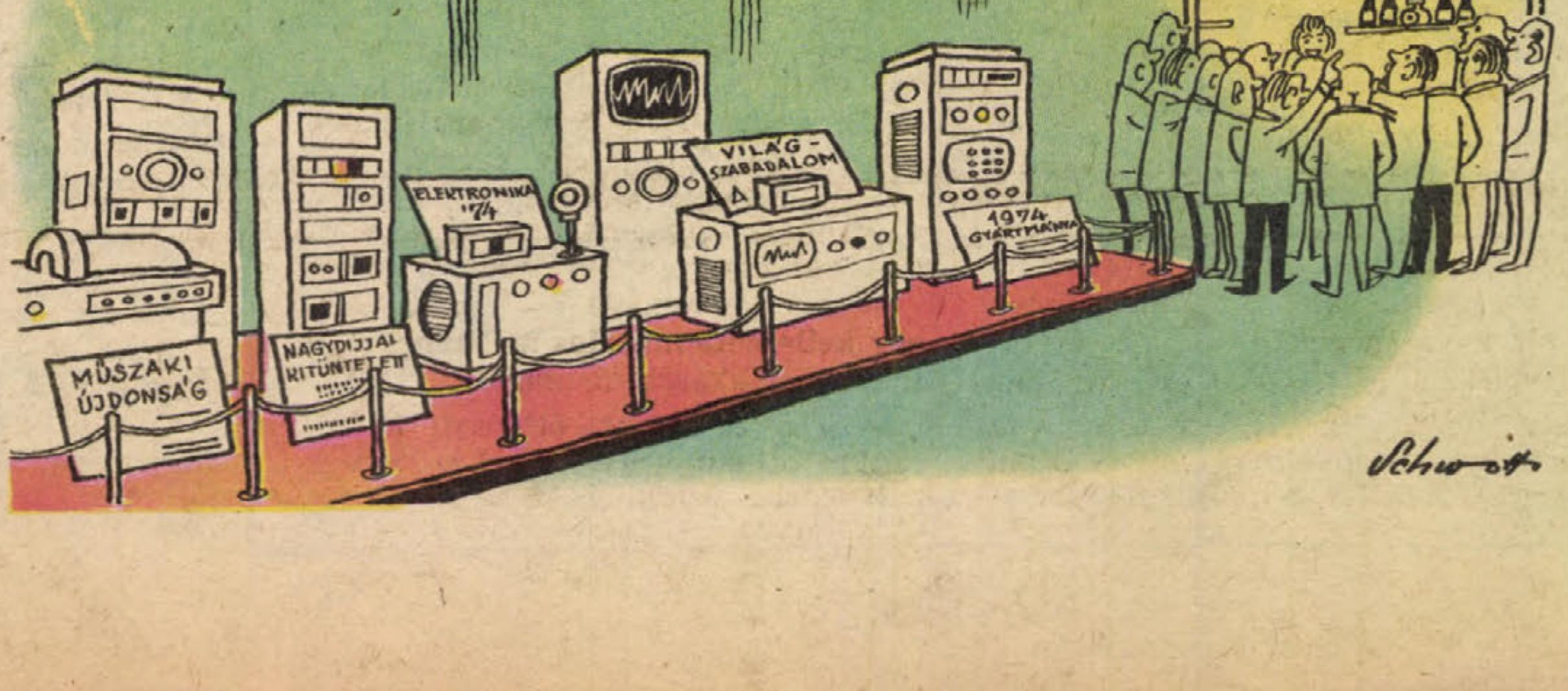
GYÁRTMÁNYFEJLESZTÉSI KIÁLLÍTÁS
BÜFÉ FORRÓ VIRSLI CSAPOLT SÖR
MŰSZAKI ÚJDONSÁG
NAGYDÍJJAL KITÜNTETETT
ELEKTRONIKA '74
VILÁG-SZABADALOM
1974 GYÁRTMÁNYA
Schwott

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

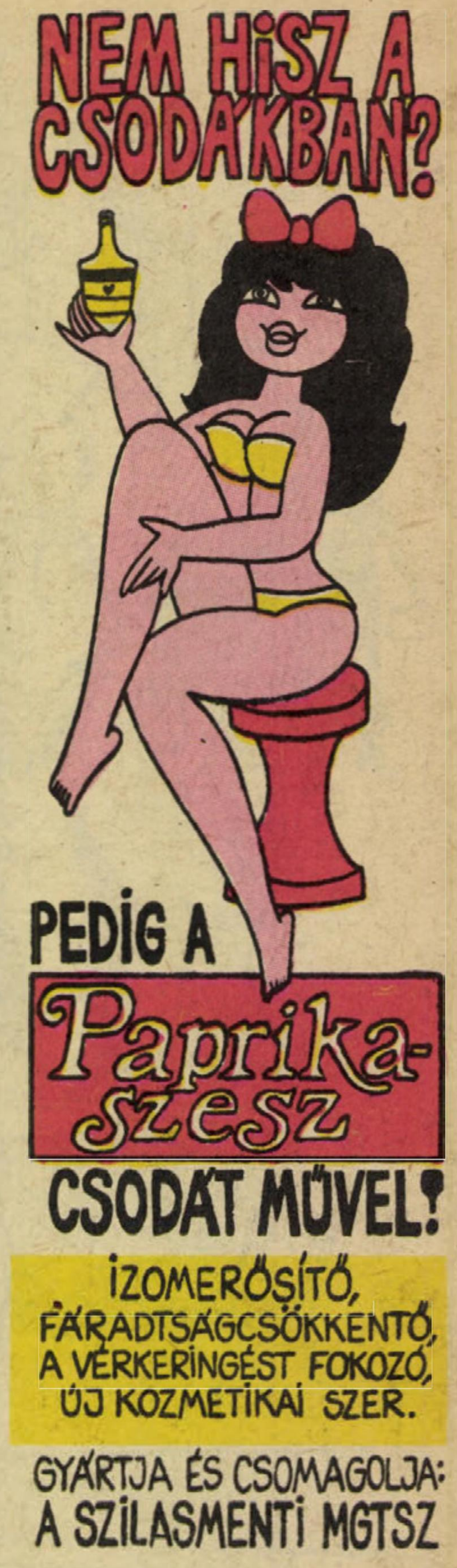
NEM HISZ A CSODÁKBAN?
PEDIG A
Paprika-szesz
CSODÁT MŰVEL!
IZOMERŐSÍTŐ, FÁRADTSÁGCSÖKKENTŐ, A VÉRKERINGÉST FOKOZÓ, ÚJ KOZMETIKAI SZER.
GYÁRTJA ÉS CSOMAGOLJA: A SZILASMENTI MGTSZ

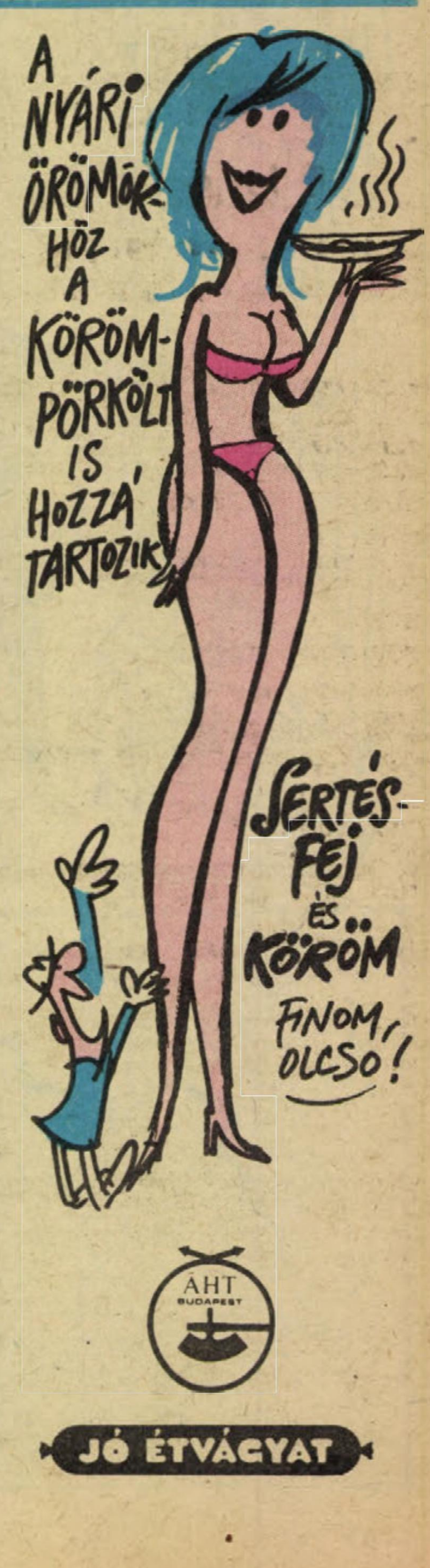
A NYÁRI ÖRÖMÖK-HÖZ A KÖRÖM-PÖRKÖLT IS HOZZÁ TARTOZIK
SERTÉS-FEJ ÉS KÖRÖM
FINOM, OLCSÓ!
ÁHT BUDAPEST
JÓ ÉTVÁGYAT

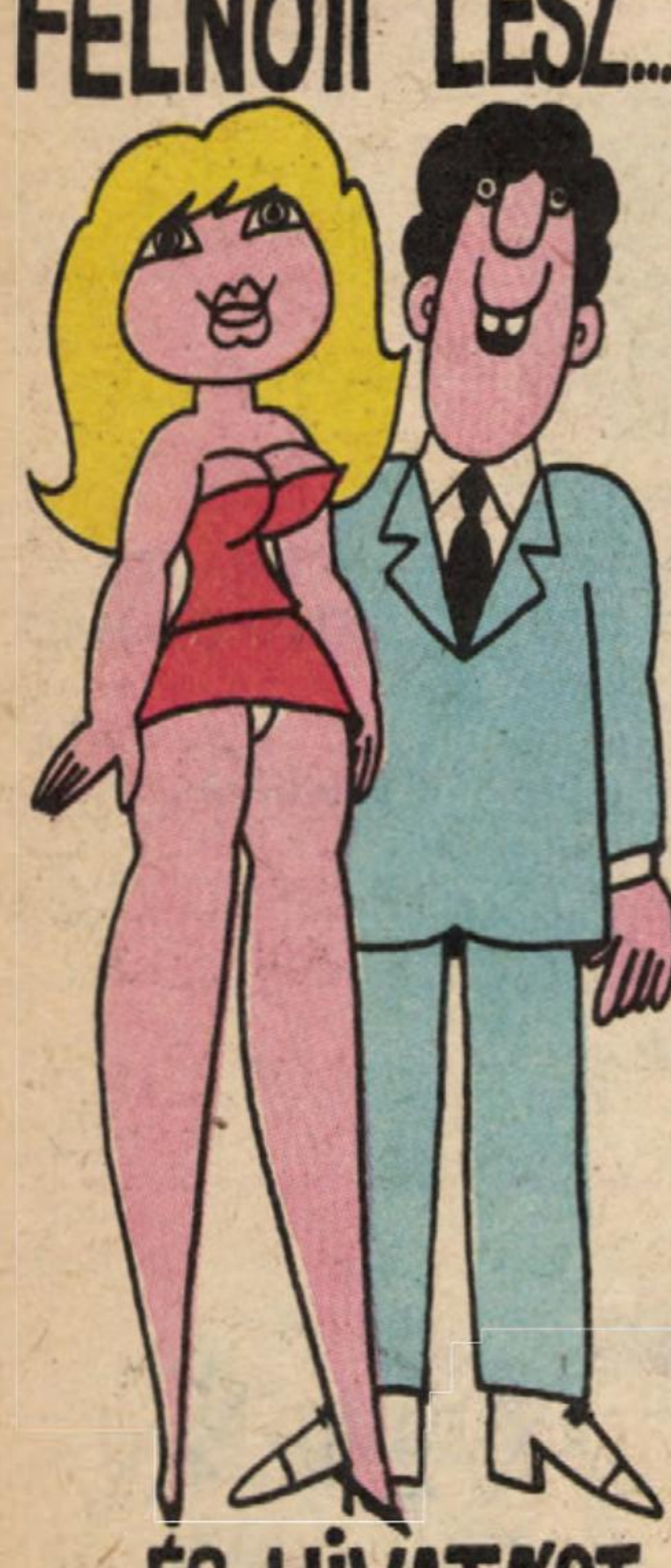

EGYSZER MINDEN GYEREKBŐL FELNŐTT LESZ...

...ÉS HIVATÁST KELL VÁLASZTANIA!

A BUDAPESTI KÖZLEKEDÉSI VÁLLALAT FELVESZ FÉRFIAKAT AUTÓBUSZVEZETŐNEK

21 éves kortól, 2 éves, legalább 3,5 tonnás tehergépjárművön szerzett gyakorlattal

ÉVI 10 000 FT FORGALMI JUTTATÁS!

Felveszünk továbbá 20 éves kortól az általános iskola 8 osztályát elvégzett

FÉRFIAKAT ÉS NŐKET VILLAMOSKOCSI-VEZETŐNEK, FÉRFIAKAT HÉV-MOTORVEZETŐNEK

A villamoskocsi-vezetőknek évi 8000 Ft, a HÉV motorvezetőknek évi 5000 Ft munkaköri pótlék.

A járművezető, ha megkívánt feltételek fennállnak, nyugdíjkorkedvezményben részesülnek.

Felvétel: a Budapest XIV. Hungária krt. 46. szám alatti felvételi irodán (földszint 60.)

BKV

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

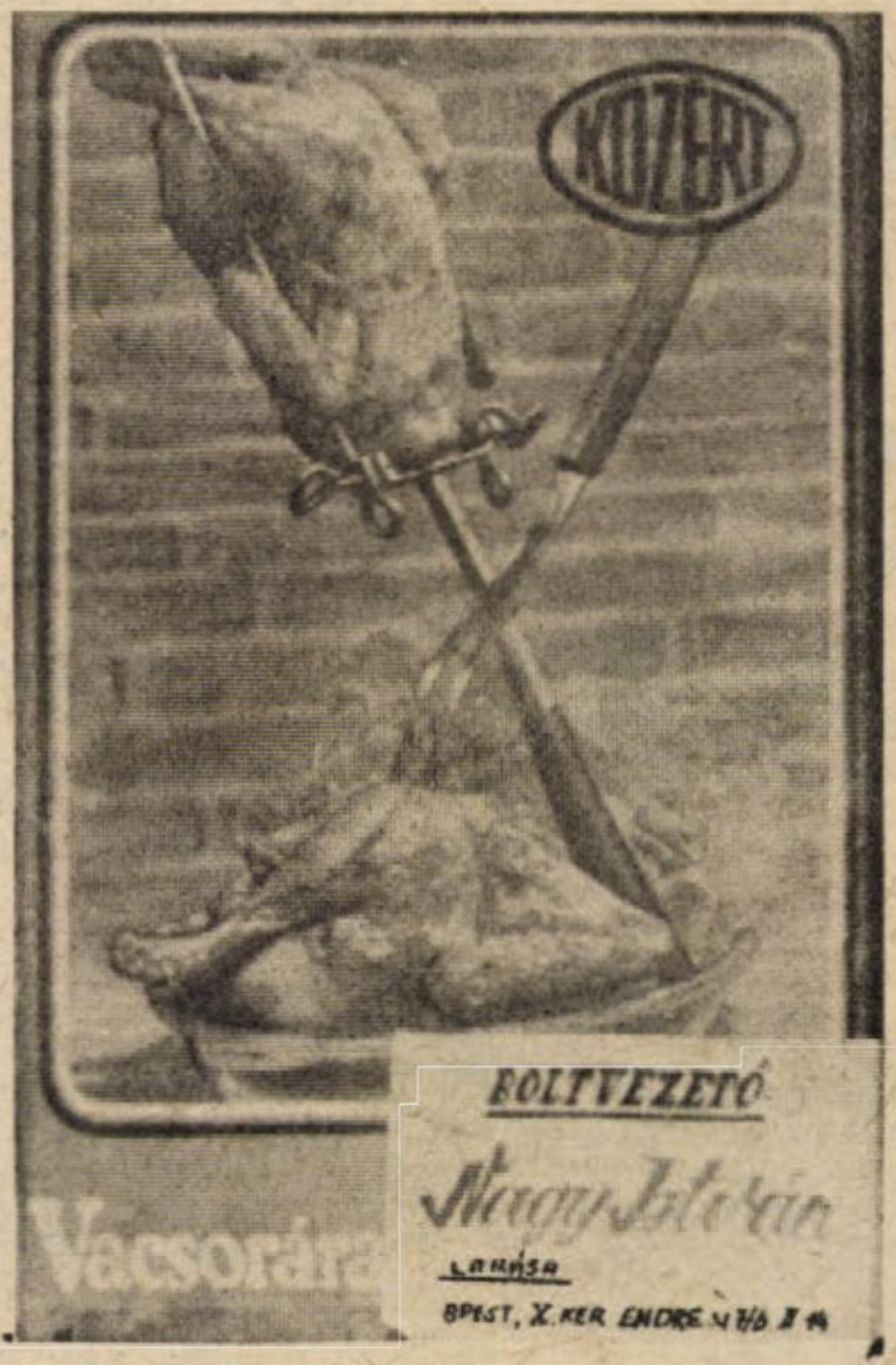

Igazi ínyenc-falat!

(Beküldte: Hümpfner Károly, Budapest)

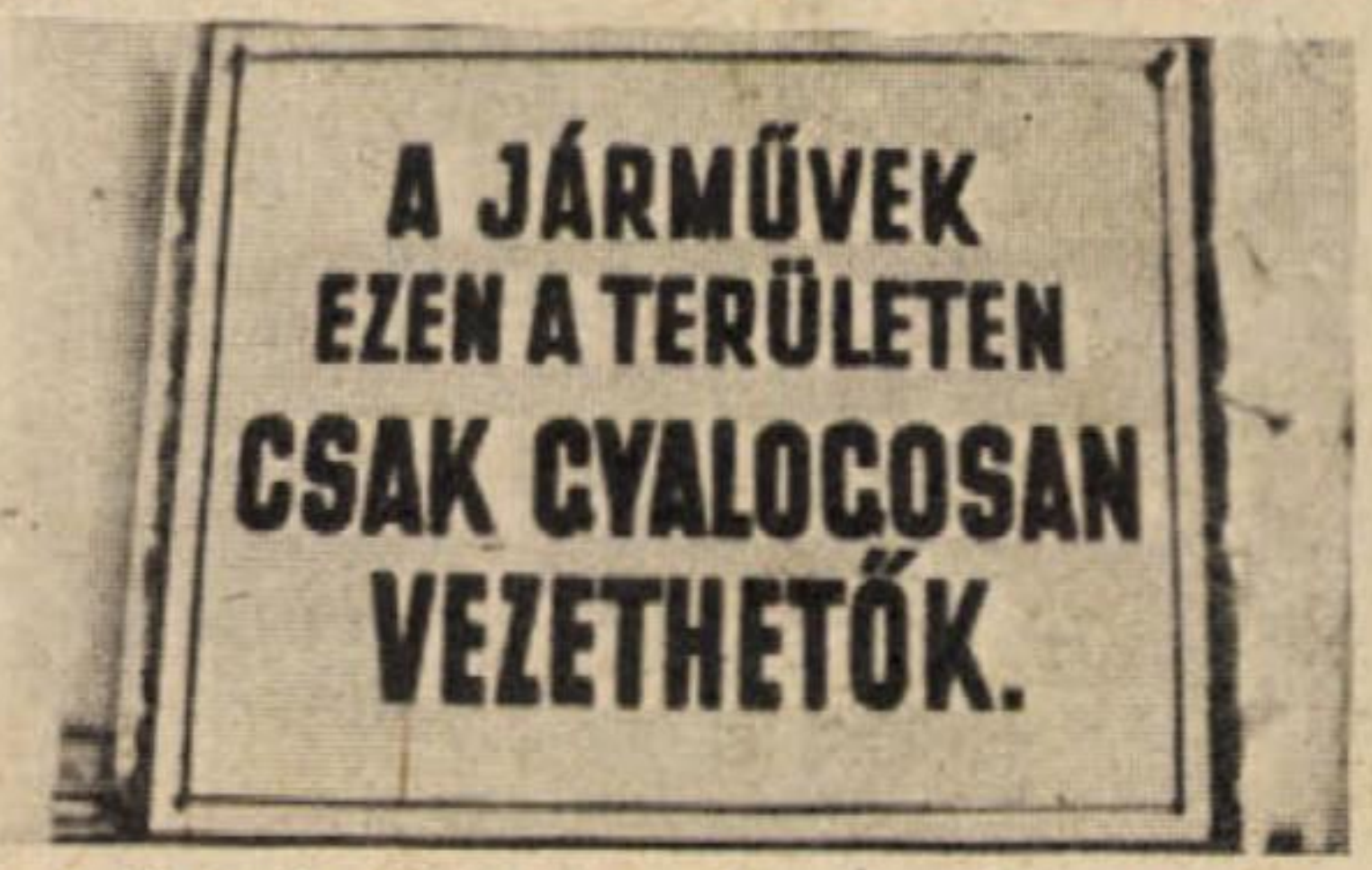

Lehetséges, hogy lassú, de nagyon biztonságos!

(Gyulán, a Húsipari Vállalat előtt fotózta: Mácsai László, Kötegyánból)

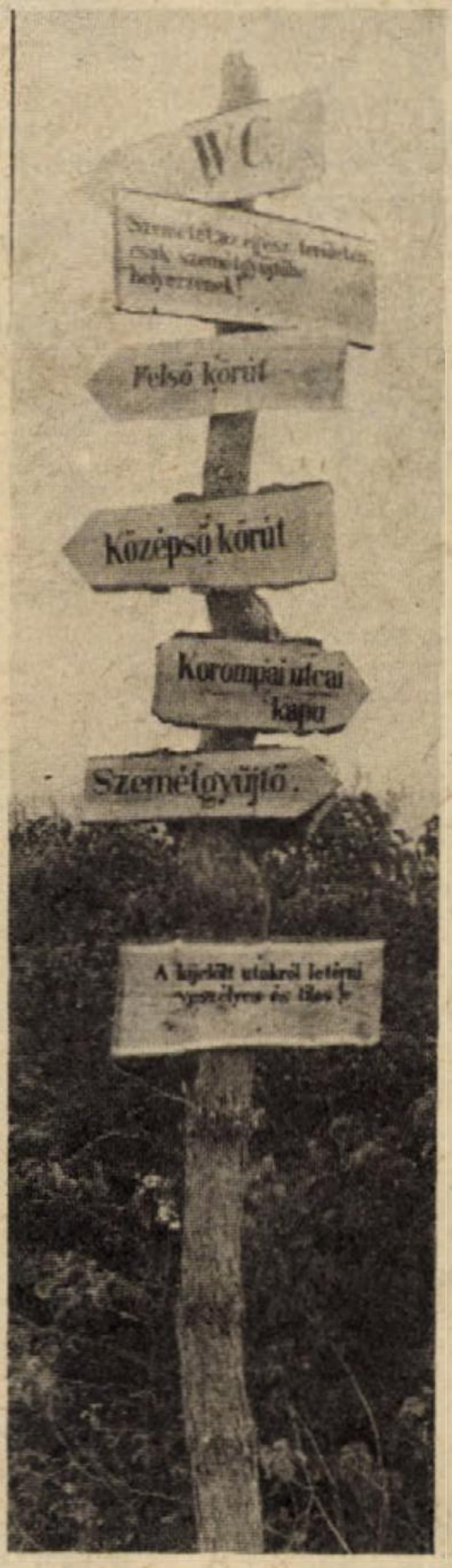

Elsőrendű tájékoztatás!

(Budapesten, a Sas hegyen fényképezte. Fonda Almerigo, Bpest)

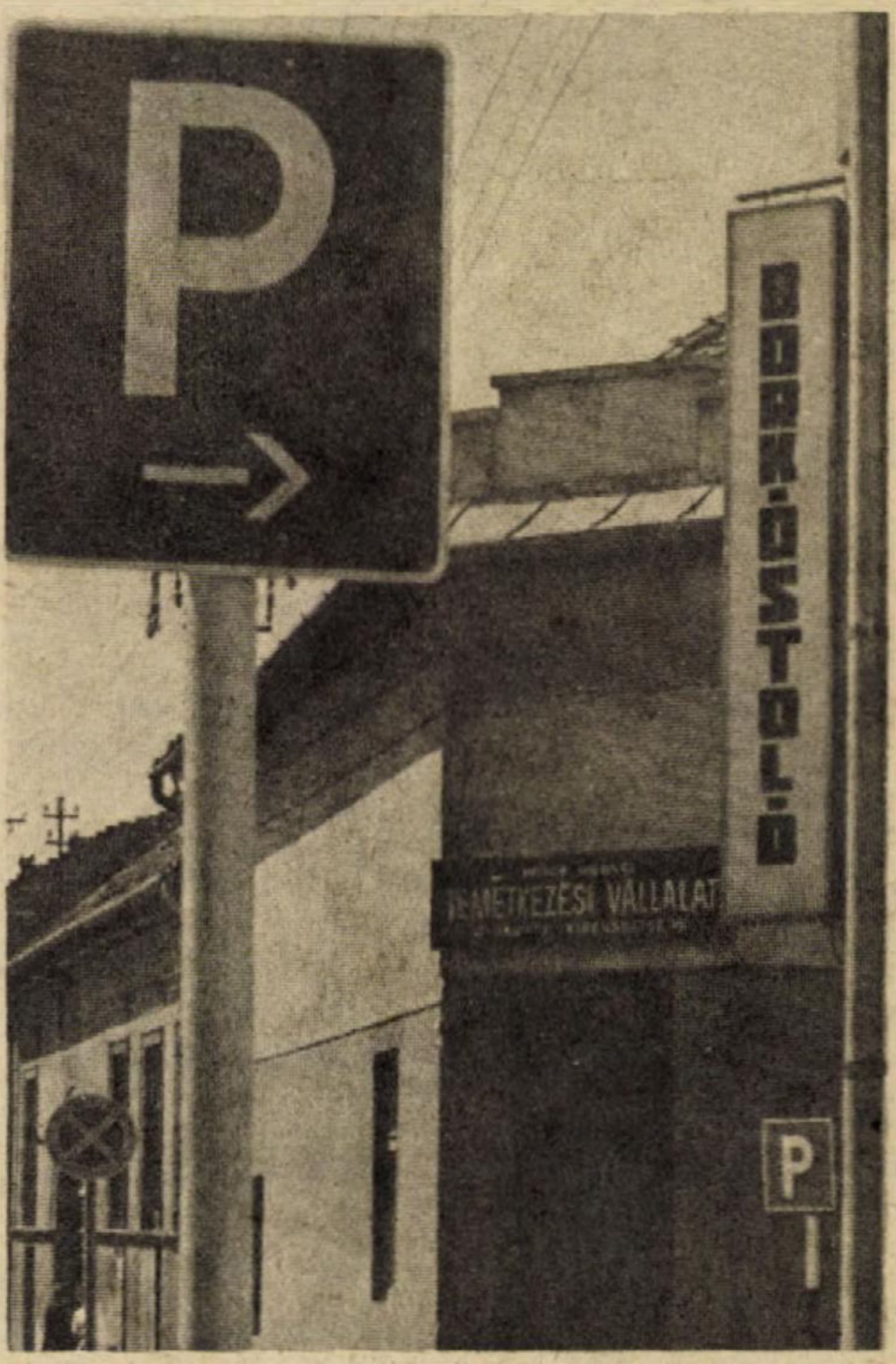

Logikus! Két hely, ahol hosszabb ideig elparkírozhat az ember!

(Gyöngyösön fényképezte Orosz Tamás, miskolci olvasónk)

Szabadtéri műélvezet

Izgatottan ültem le a Szabadtéri Színpad nézőterére. Izgalmam oka: a felfokozott várakozás, hogy végre láthatom a Nagy Művet, valamint az a rántott szelet volt, amit egy elődöm a széken felejtett. A rántott szelet kitörölhetetlen nyomot hagyott a nadrágomon, de az nem túlzottan zavart, mert a folt láthatalan volt, hiszen ültem rajta. Így hát, midőn elsötétedett a nézőtér, majdnem zavartalanul adtam át magam a várható művészi élménynek.

Nem mondom, egy kicsit ingerelt, hogy a mellettem ülő ifjú, egyfolytában azt kérdezgette partnernőjétől:

— Ugye, azért szeretsz egy icipicit?

Egyébként a színpadon is erről volt szó. A Főhős és a Főhősnő éppen beexponálták a nagy szerelmi tragédiát.

A Főhősnő azt mondta:

„Nincs véletlenül egy szál gyufája?"

Bocsánat! Ezt nem is a főhősnő mondta, hanem a mögöttem ülő nézőtársam, aki meg is veregette a vállam, hogy a sötétben ne kelljen keresnem a hang gazdáját. Amíg a gyufát kerestem, valami történhetett a színpadon, mert előttem egy hölgy halkan felzokogott és a szomszédjához fordult:

— Azt tudod, hogy a múlt héten volt a válóperük?

Közben megjelent a színpadon egy másik férfi, feltehetően az intrikus, mert mindig gonosz képet vágott és a főszereplők fülébe súgdosott.

Pontosan úgy, mint az az úr, akinek a tüzet adtam, az én fülembe:

— Hallotta, hogy ez a színész ittas vezetésért egy félévet kapott, felfüggesztve?

A szünetig el is mesélte a szerencsés kimenetelű baleset és a vizsgálat lefolyását.

A második részre az utolsó sorba ültem le, itt még nem ismertem senkit, reményem volt tehát, hogy zavartalanul a Nagy Műre figyelhetek. A Főhős valahová elutazott, a Főhősnő beleszeretett a gonosz képű szereplőbe, de azért gyötört a lelkiismeret. Vívódásait egy költői nagymonológban mondta el, mely a kritikusok szerint is a darab legszebb része. Sajnos, a monológot nem hallottam, mert valahol előttem felsírt egy gyerek.

— Mondtam, hogy vigyük el az anyámhoz — dörmögött egy ingerült basszus.

— Az anyádhoz? — válaszolt egy kellemetlenül éles női hang. — Inkább felakasztom magam!

— Van egy jobb ötletem! Maradjon otthon a gyerekkel — kiabált közbe valaki és a környéken ülők lelkesen megtapsolták a talpraesett közbeszólót. Aztán mindenki tapsolt, mert vége volt a monológnak. A színésznő meghajolt, az éles hang gazdája felállt és gyermekét kezdte kifelé vonszolni.

— Jöjjön az apuci is! — kötötte meg magát a gyerek.

— Én nem megyek — jelentette ki apuci és a következő családi jelenet alatt a színpadon valami tragikus dolog történhetett, mert a Főhősnő felhajtott egy pohár italt, összeesett és haláltusája közben az eszmei mondanivalót összegezte.

— Könnyű egy gyereket a világra hozni, de okosan nevelni a mai világban lehetetlen — mondta a mama a sor szélén, és férjét hívta: — Géza azonnal gyere, ezt nem tehetjük szegény gyerekkel. Látod, hogy nélküled nem jön. Olyan apás a kicsi — fordult a szomszédaihoz.

Közben — az előttem lévő sorban — egy család befejezte a vacsoráját, a sor szélén egy fiatal pár szakított, valahol a nézőtéren egy anya sírva ölelte magához húsz éve eltűnt leányát.

Visszatérve a Nagy Műhöz, mely közben végetért, nem tudom miről szólt, de ismét közelebb kerültem a mindennapi élethez, hála a szabadtéri színpadok kötetlen hangulatának. Sőt egy barátot is szereztem, egy férfit, aki a második rész alatt állandóan azt sutyorogta a fülembe, hogy borzalmas népek vannak, állandóan beszélgetnek, családi életet élnek, ezért aztán az ember nem tud rendesen odafigyelni a művészetre. Együtt mentünk el a szabadtéri színpadról, sétálgattunk és a kikapcsolódás céljából egy árva kukkot sem szóltunk egymáshoz.

Ősz Ferenc

ÚJÍTÁS

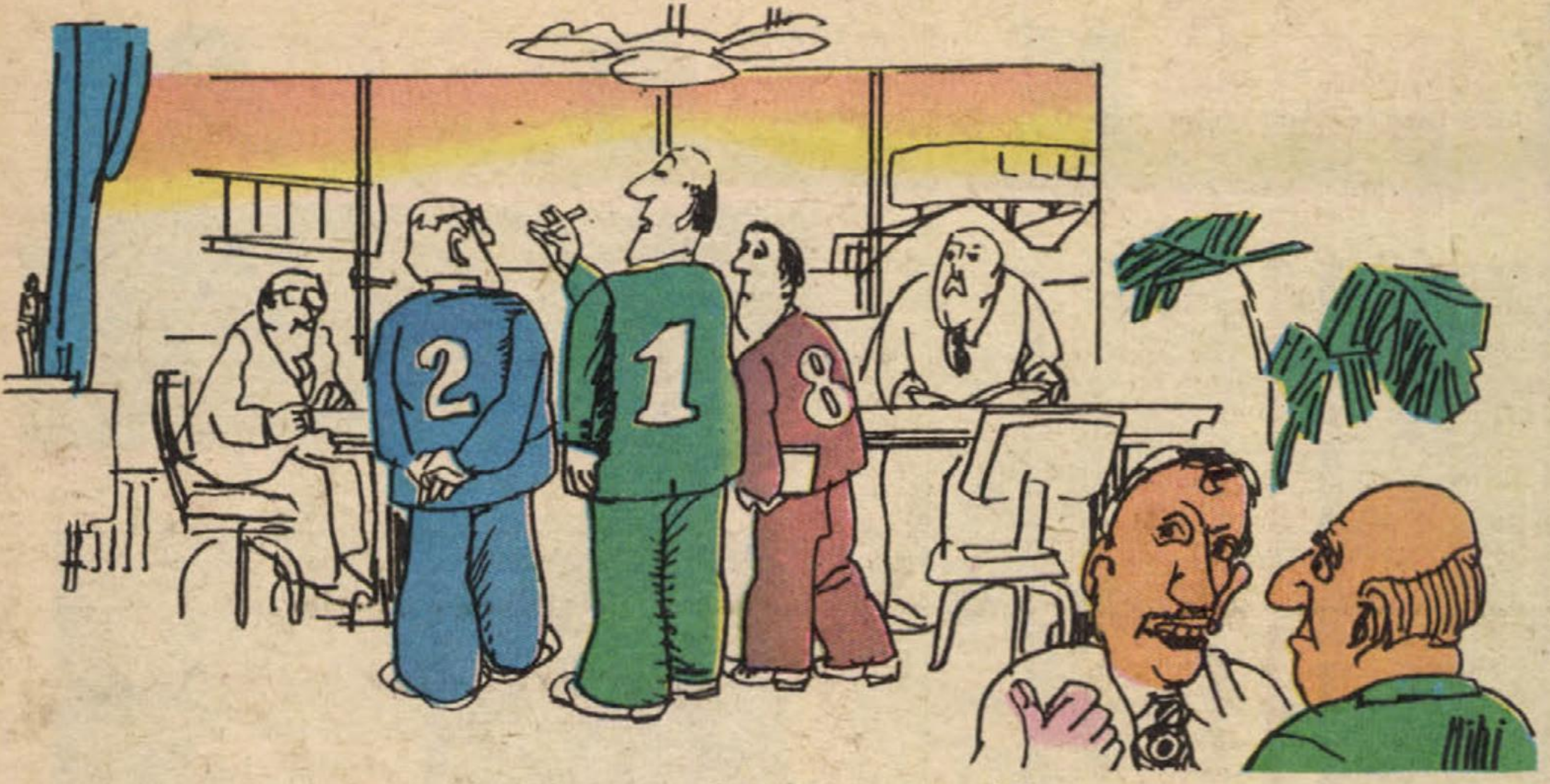

– Így nincs vita a fontossági sorrendről...

A CSENDHÁBORÍTÓ

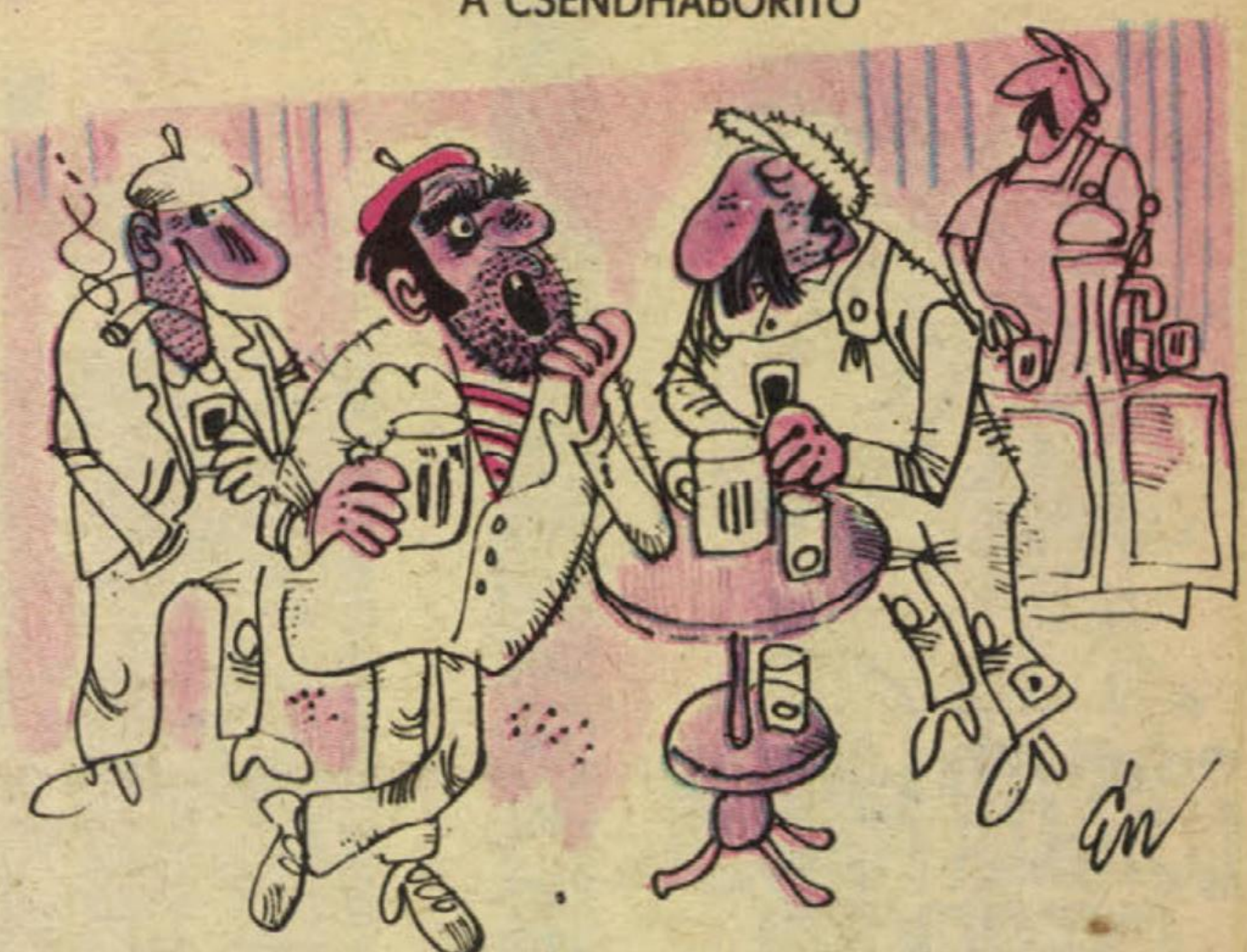

– Feljelentettek a szomszédok, hogy este tíz után is bömböltetem a családomat!

SZILÁNKOK

ÜGYES ELADÓ

— Uram, ezt a tévékészüléket vegye meg, ezzel a tokiói adást is foghatja.

— Ezzel?

— Persze. De nem nálunk, hanem Japánban.

HIÚSÁG

— Asszonyom, ön nyugodtan letagadhatna húsz évet.

— Szemtelen! Húsz éve még meg sem születtem!

REKLÁMIRODÁBAN

— Önök miért reklámozzák a Rex-féle léglökéses nokedliszaggatót, amikor nem lehet kapni az üzletekben?

— Reklámra akkor is szükség van, mert a reklámszakember abból él...

ISKOLA

Az élet iskolája az a suli, amit szívesen járnánk kétszer.

ILYEN IS VAN

— Van egy gazdag nagybácsim külföldön. Ő támogat engem. Jövő héten hozzáutazom Magyarországra.

ŐSZINTÉN

— Ne álltassuk magunkat, mi nem vagyunk egymáshoz valók.

— S ez pont ma jutott eszedbe, az ötvenéves házassági jubileumunkon?

MAI LÁNYOK

— Irénke, tud főzni?

— Nem, de remekül fel tudok nyitni egy konzervet.

G. Sz.

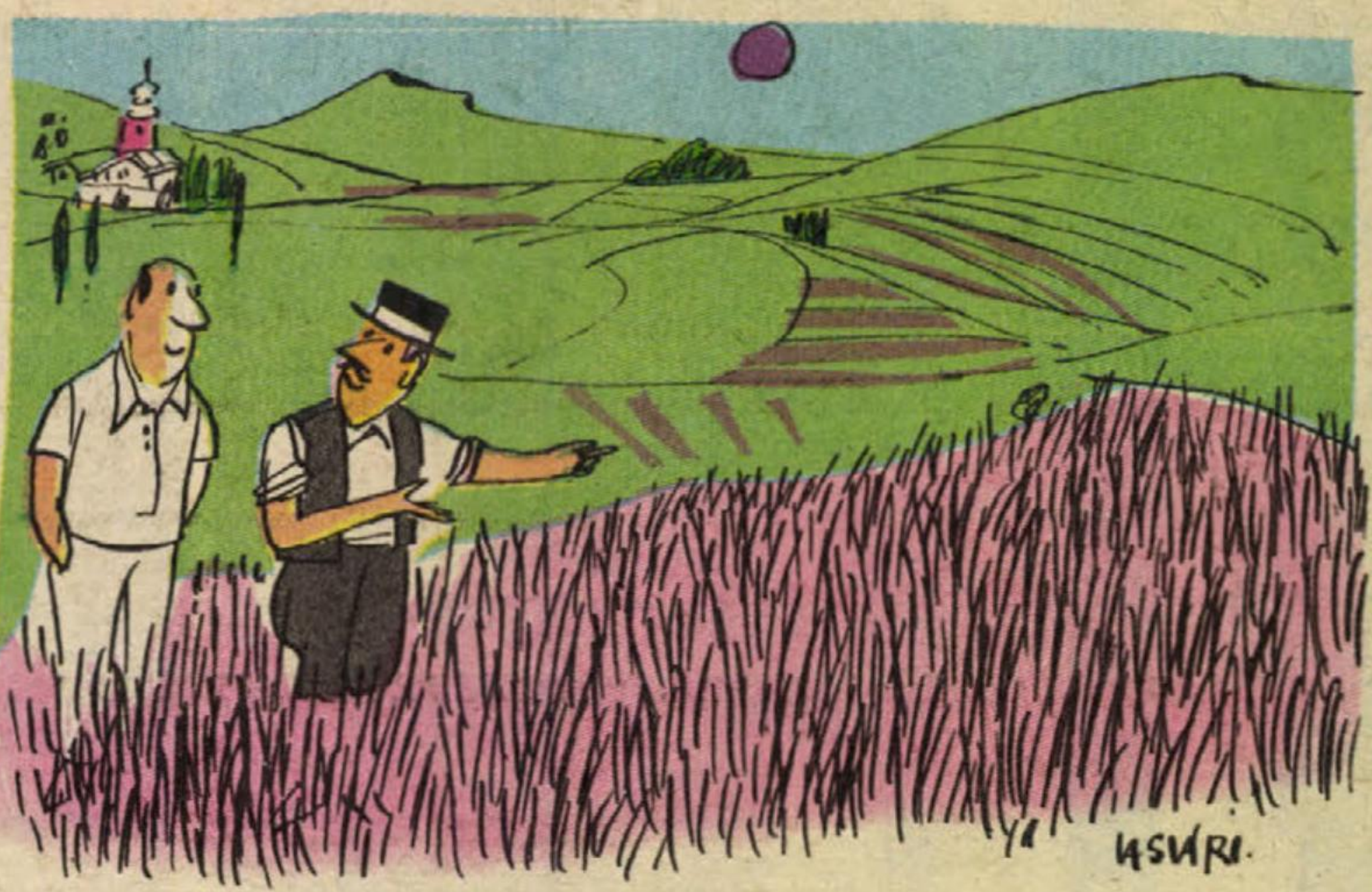

VIRÁGZÓ MELLÉKÜZEMAG

– Ide PVC-t vetettünk...

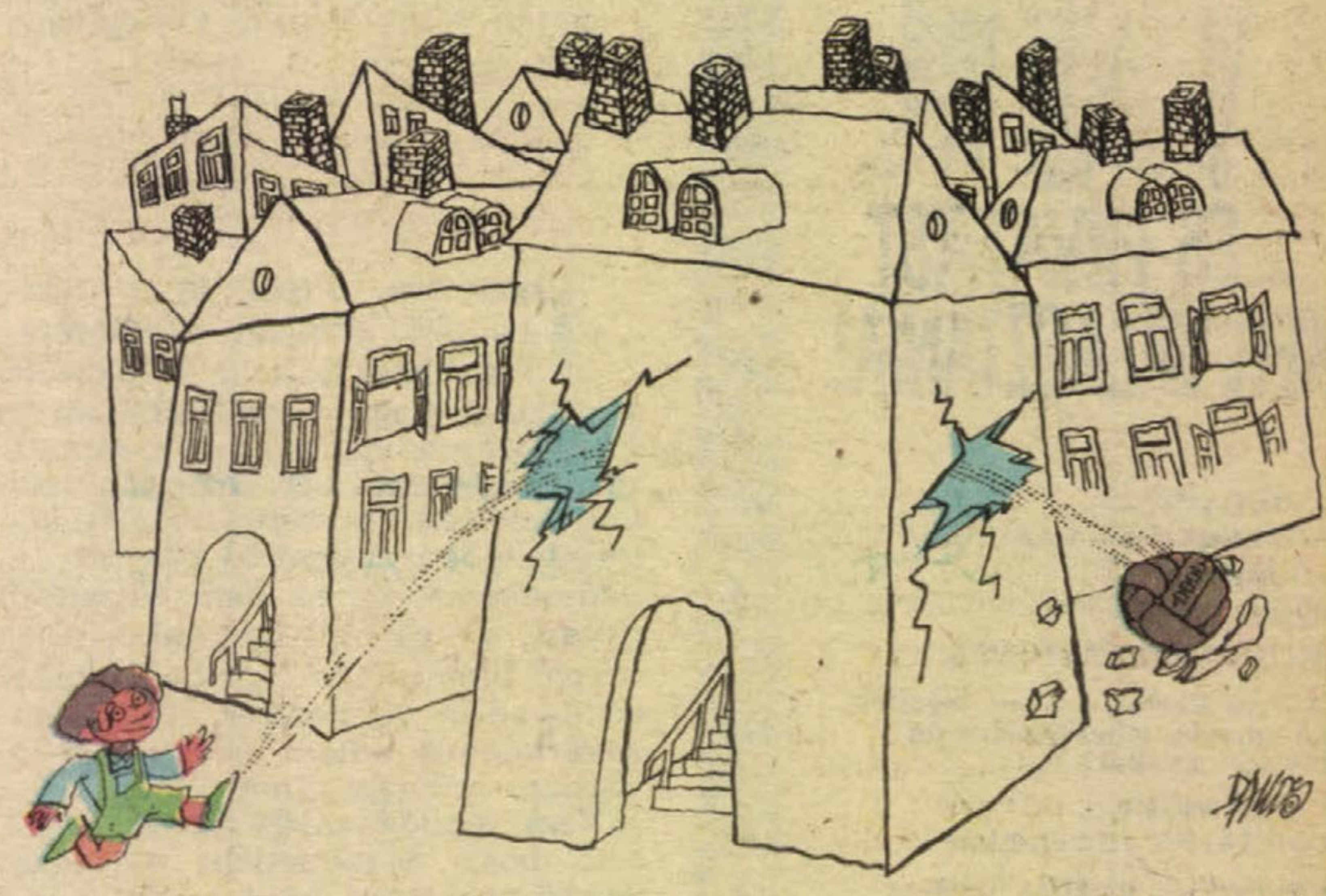

MICSODA ERŐNLÉT!

KETTŐS LEBUKÁS

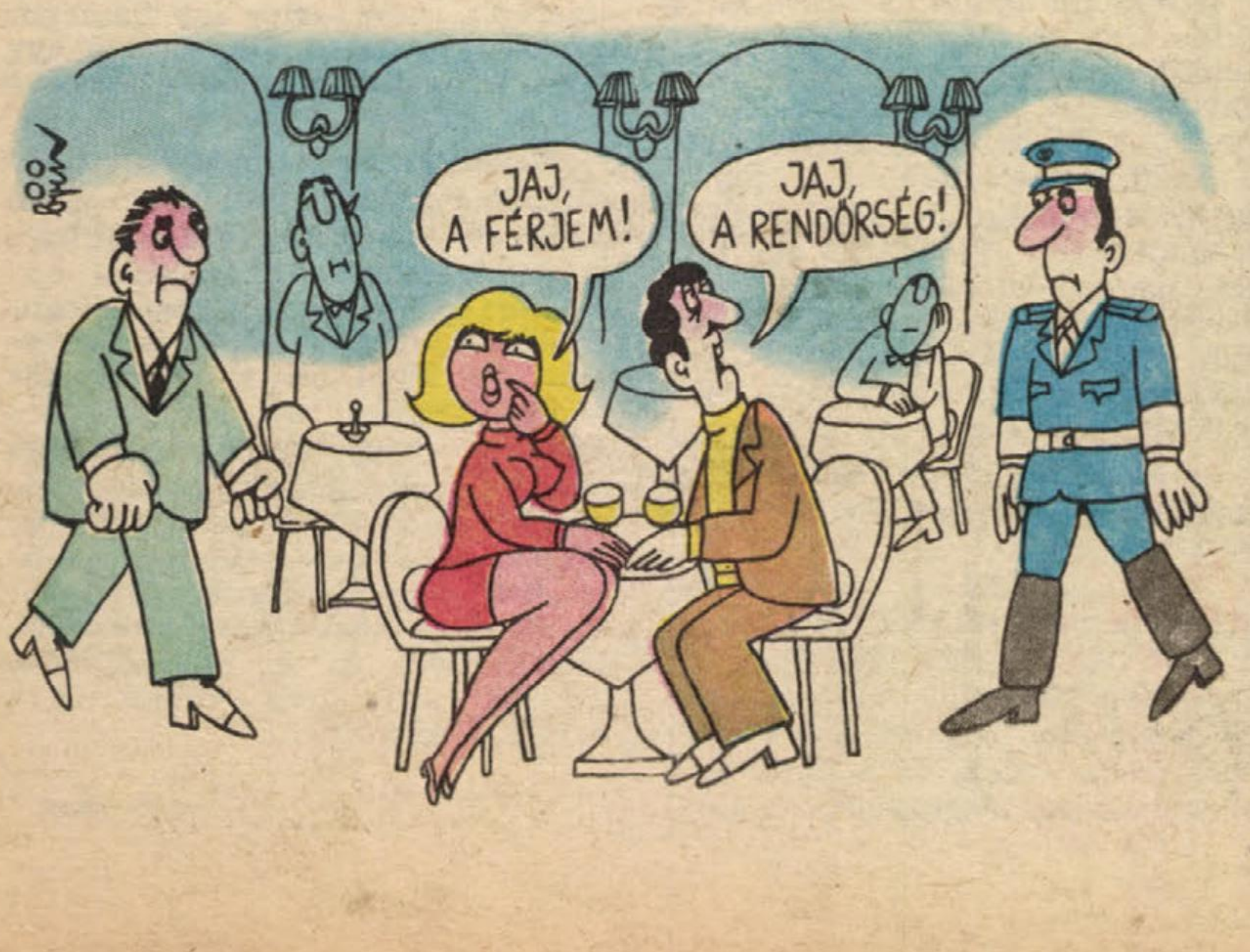
JAJ, A FÉRJEM!
JAJ, A RENDŐRSÉG!

FURFANG

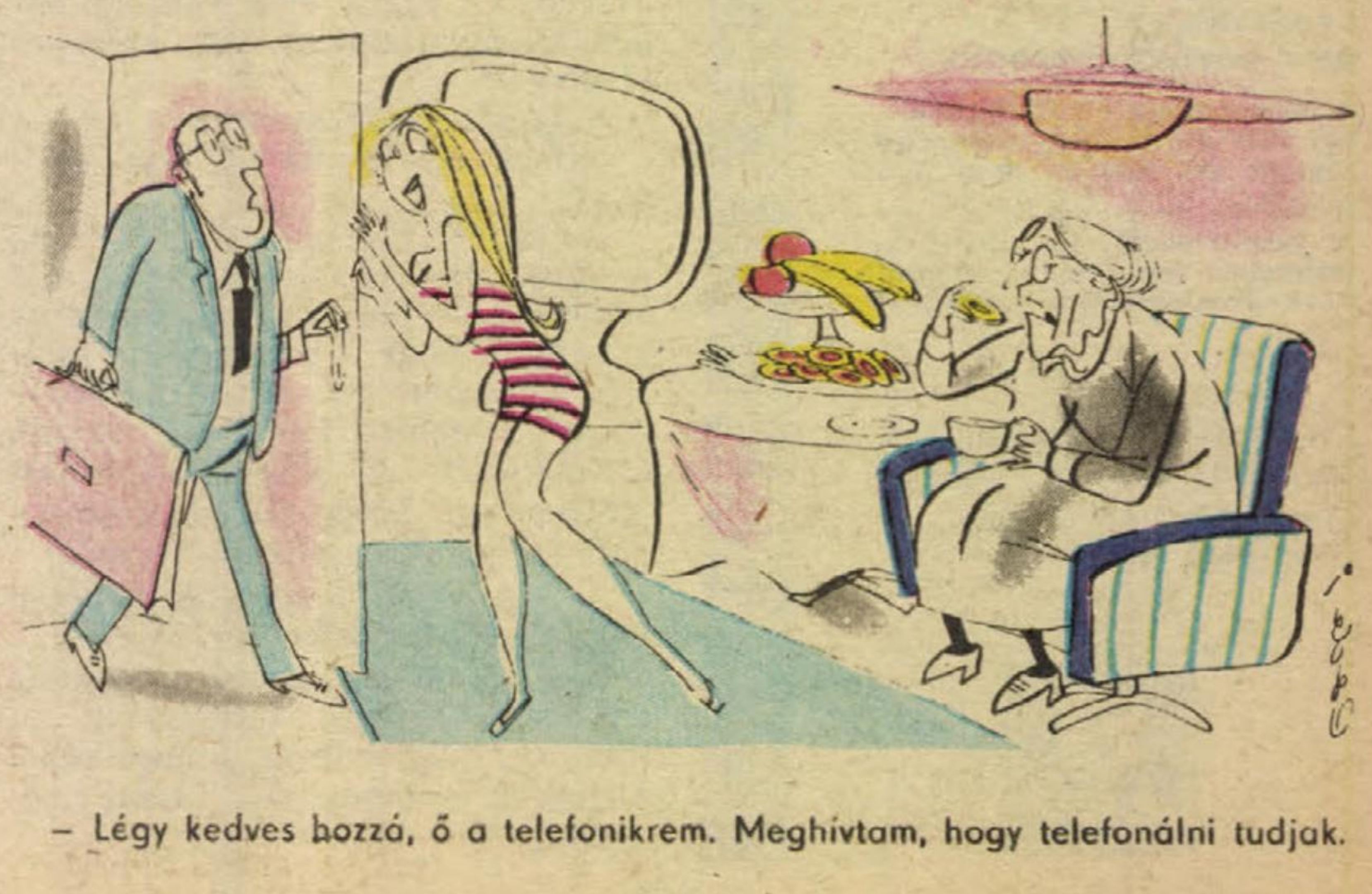

– Légy kedves hozzá, ő a telefonikrem. Meghívtam, hogy telefonálni tudjak.

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

VILÁGREKORD

A hamburgi Die Zeit című lap Nyugat-Németország leggazdagabb embereinek életmódjával foglalkozik egy cikksorozatban. A „sznobizmus teteje" pályázatot a lap szerint Flick, a háborús bűnös milliárdos egyik örököse nyerné. A történet így hangzik: „Hazánkban nagy divat a farmeröltöny. Közismert, hogy a legjobb farmeröltönyöket az amerikai Levi Strauss cég készíti. Flick úr vett egy Levi's farmeröltönyt és elvitte az ország legdrágább divatszabójához, a müncheni Moshammerhez. Megbízta, hogy az öltönyt szedje széjjel, azután újra varrja össze, mert egy Flick nem járhat készruhában. Egyébként a készen vett öltöny is pontosan illett Flick úr alakjára."

NINCS TÖBBÉ KOPASZ FEJ

A dán parlament hosszas vita után elfogadott egy javaslatot, amelyet a sajtó „a jóléti állam csúcsteljesítményeként" értékelt. Ezentúl az állami betegbiztosítás számlájára 120 dolláros értékhatárig a ritkuló hajú idősebb hölgyek parókát rendelhetnek. A férfiak parókájának értékhatára 80 dollár. Nekik azonban négy különböző szögből felvett fényképet kell mellékelniök a hajhiány igazolására. Az állam a négy fénykép költségeit is megtéríti. Hölgyeknek igazoló-fényképet nem kell benyújtaniok.

Az egészben az a legérdekesebb, hogy hivatalos statisztikák szerint a dán kormány tizenhárom tagja közül nyolc — tehát az abszolút többség — kopasz.

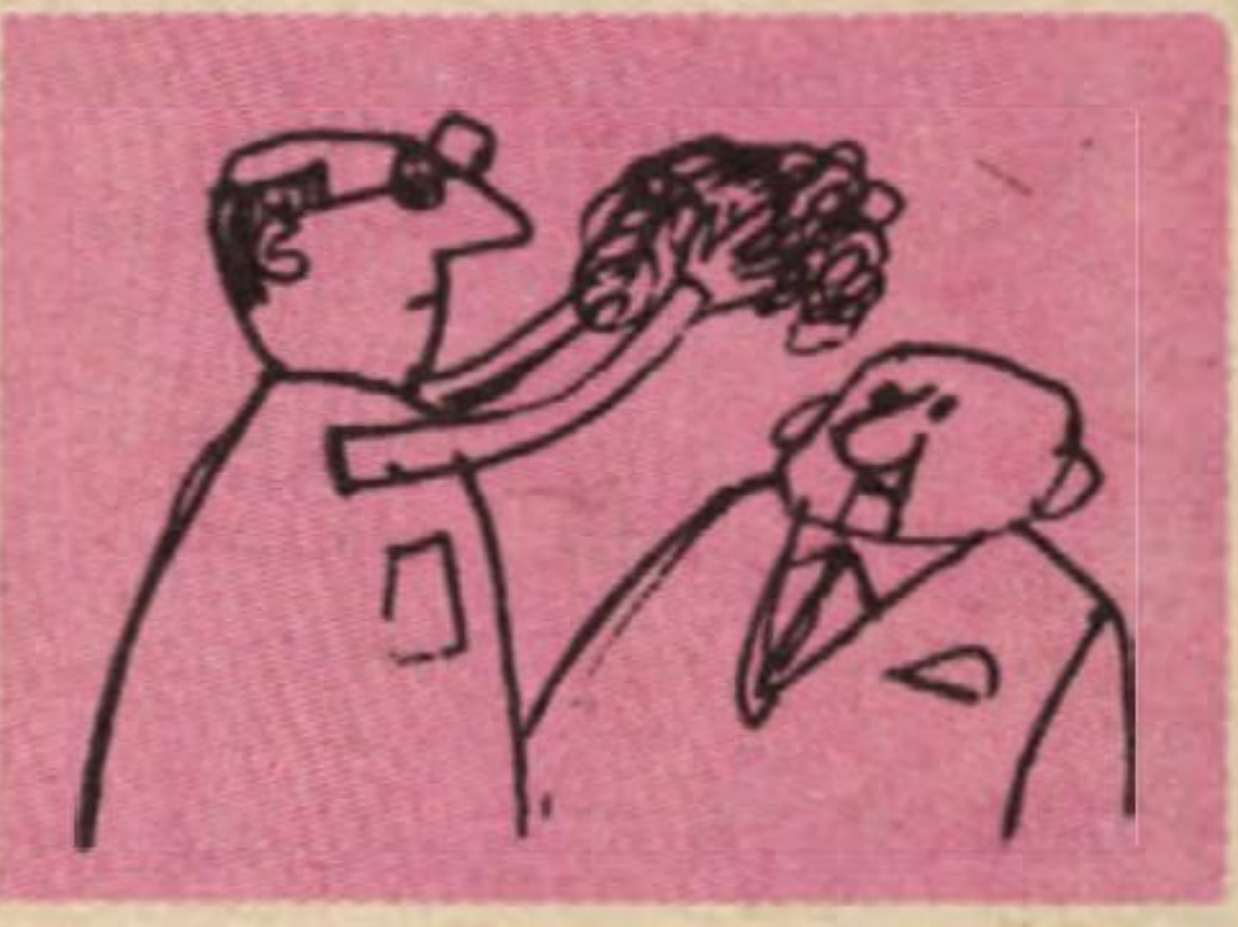

AZ ÚJ KARMESTER

Edward Heath, Nagy-Britannia volt miniszterelnöke a minap új szerepben lépett fel. A londoni szimfonikus zenekar fennállásának 70. évfordulóján tartott ünnepi koncerten a Festival Hall közönsége előtt ő vezényelte a „Mesterdalnokok" nyitányát. André Prévin, a londoni szimfonikusok karmestere így nyilatkozott a Daily Mirror tudósítójának: „Heath kiváló muzsikus és büszke vagyok rá, hogy zenekarunk tiszteletbeli tagjaként üdvözölhetem." A maliciózus riporter válasza: „Érdekes, mester. Mi számos esetben úgy tapasztaltuk, hogy Mr. Heath hamisan játszik."

MENNYEI MAGNÓ

Billy Graham, az Egyesült Államok nagy hírű és politikailag is befolyásos egyházi prédikátora televíziós szentbeszédeiben korszerű kifejezéseket alkalmaz. A Watergate-üggyel kapcsolatban például arra figyelmeztetett, hogy „a mennybéli úristen magnószalagra veszi minden szavunkat születésünktől a halálunkig". Ezzel kapcsolatban a Time című amerikai hetilap szerkesztőségéhez a következő levél érkezett: „Billy Graham prédikációja után végigtekintettem bűnös életemen. Csak azt remélem, hogy mennybéli magnószalagomon nemcsak 18 perces törlések vannak, mint a Watergate-szalagokon, hanem hosszabbak is. Szeretnék egy 127 perceset is. Egyízben egyfolytában addig bűnöztem. Tisztelettel Don Olix, Fairport Harbor, Ohio".

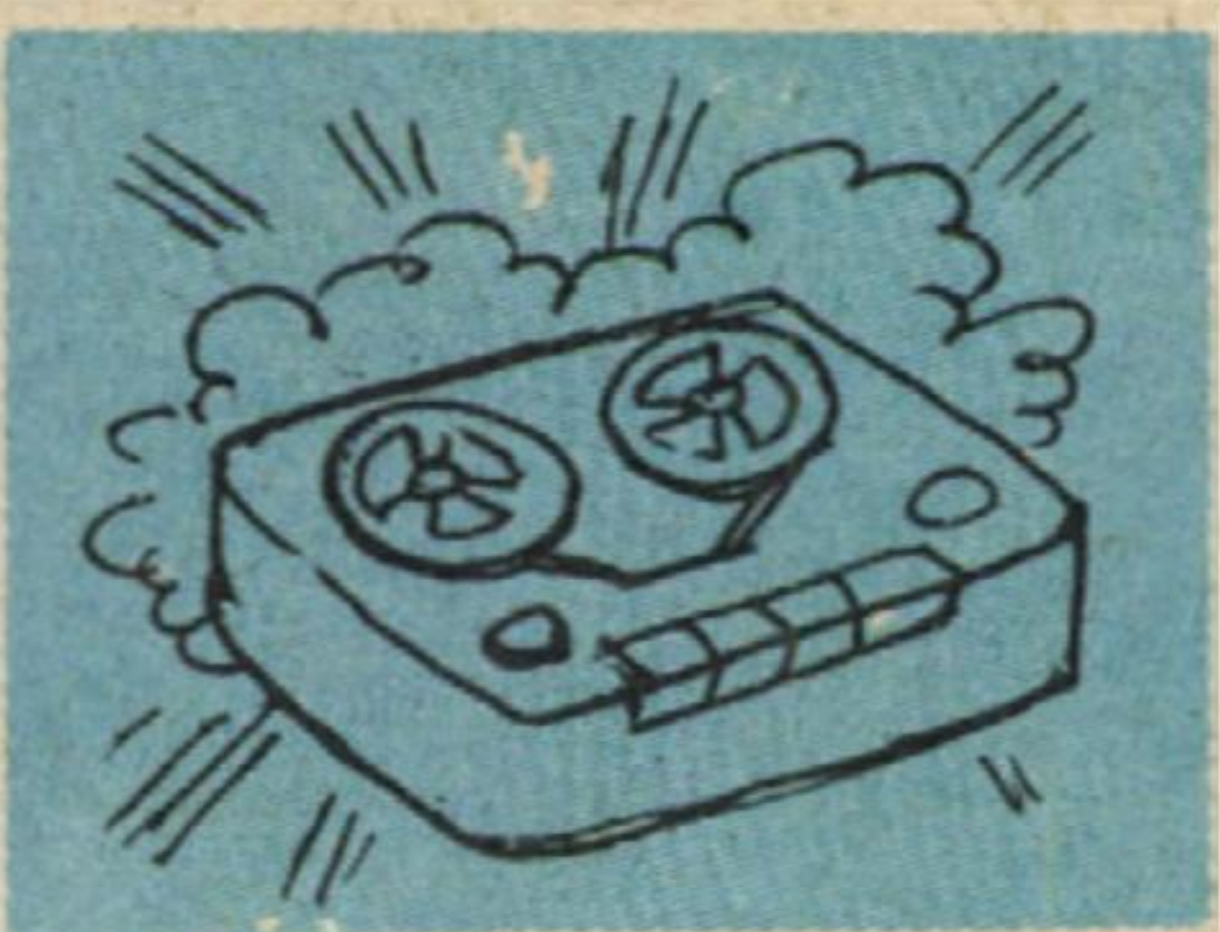

NYOMOZÁS

Az angliai Norfolk grófságban, Great Yarmouth városka környékén a helyi rendőrség széles körű vizsgálatot indított a „Jézus családi temploma" nevű szekta ellen. A szekta tagjai azt állítják, hogy járni tudnak a vízen. Eddig háman fulladtak a városka közelében levő tóba.

ÉPÍTŐTÁBOR

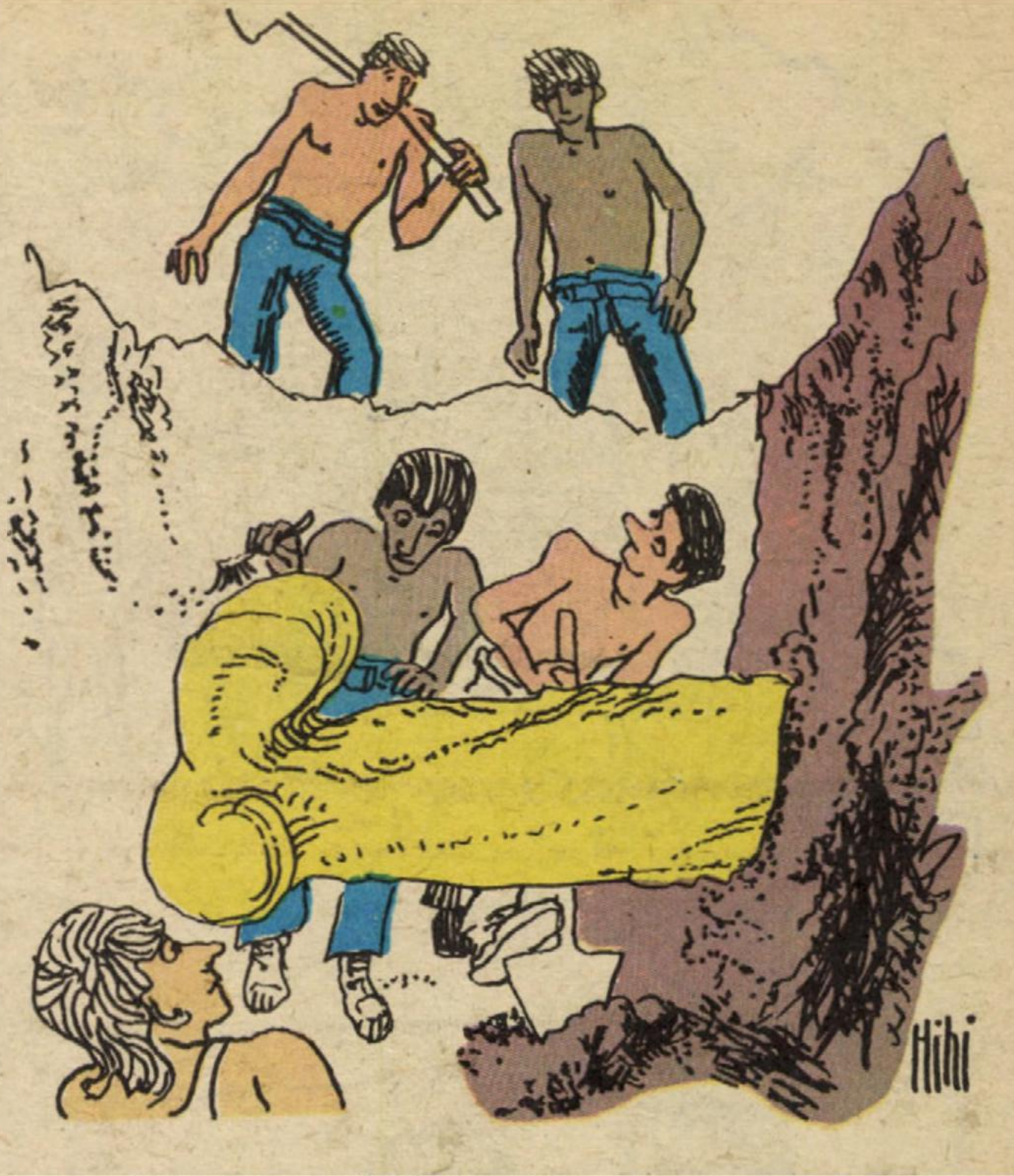

– Mi ez a csont? Megtaláltátok a tavalyi konyhát?

SZEMFÜLES ÜGYFÉL

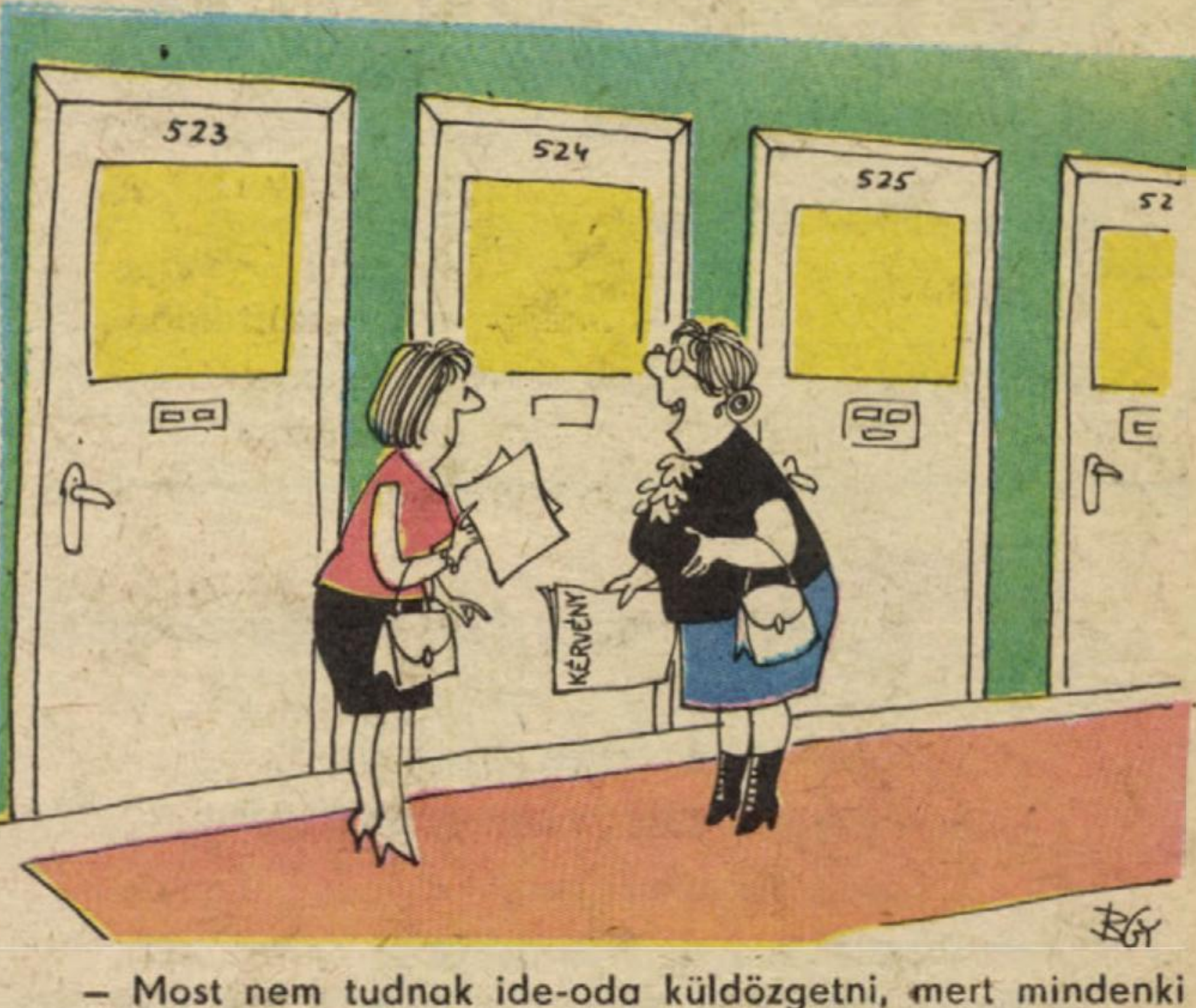

– Most nem tudnak ide-oda küldözgetni, mert mindenki szabadságon van!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A tanár lelkendezik:
— A természet csodálatosan van berendezve! Ki tudná ezt példával bizonyítani?
Ferike jelentkezik:
— Még a legparányibb rovarnak is van latin neve.

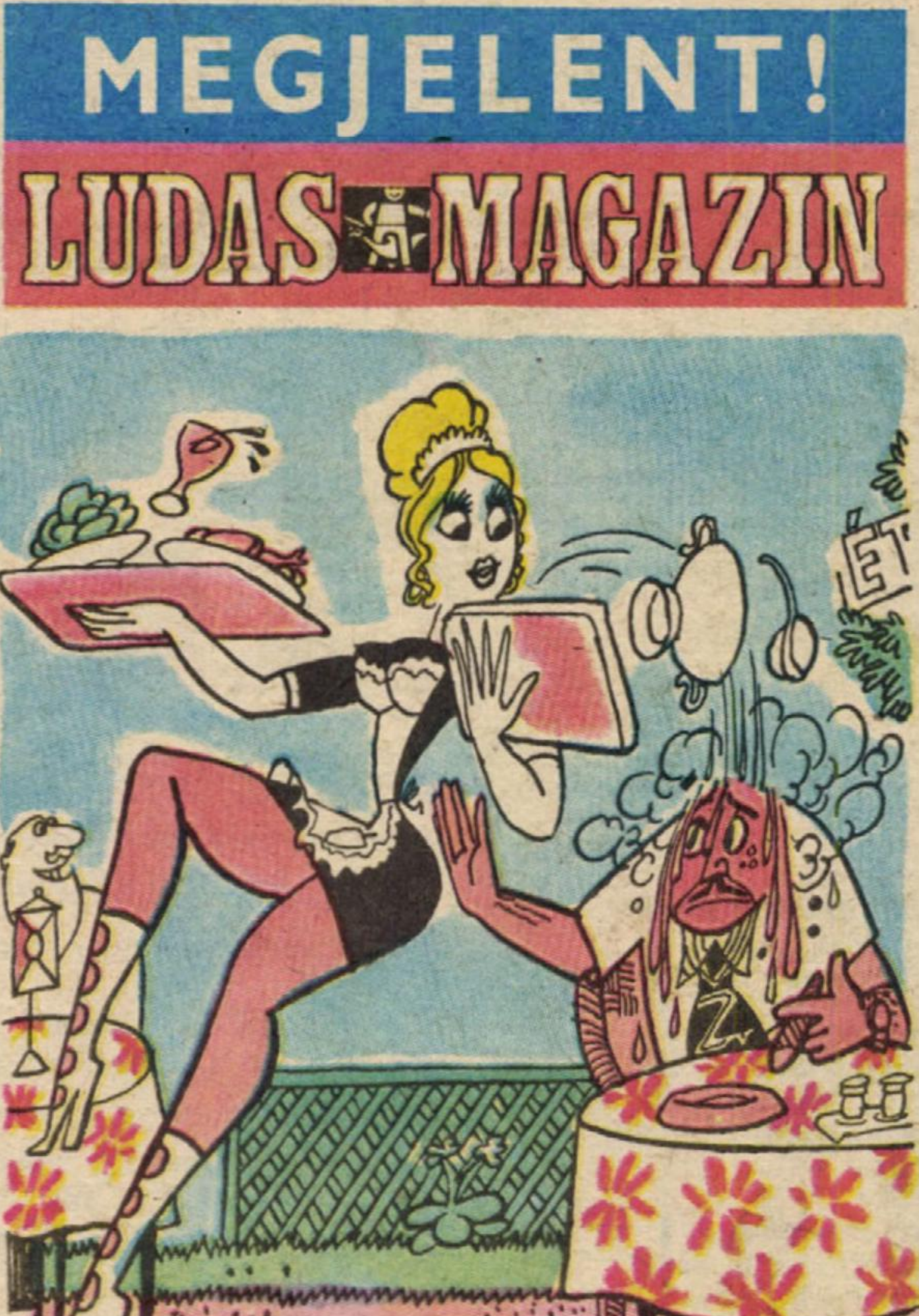

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN

1974. 7. SZÁM

HIDEG ZUHANY

ÁRA: 3,– FORINT

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-27 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25.504

FEKETE HUMOR

TAPINTATOS ASSZONY

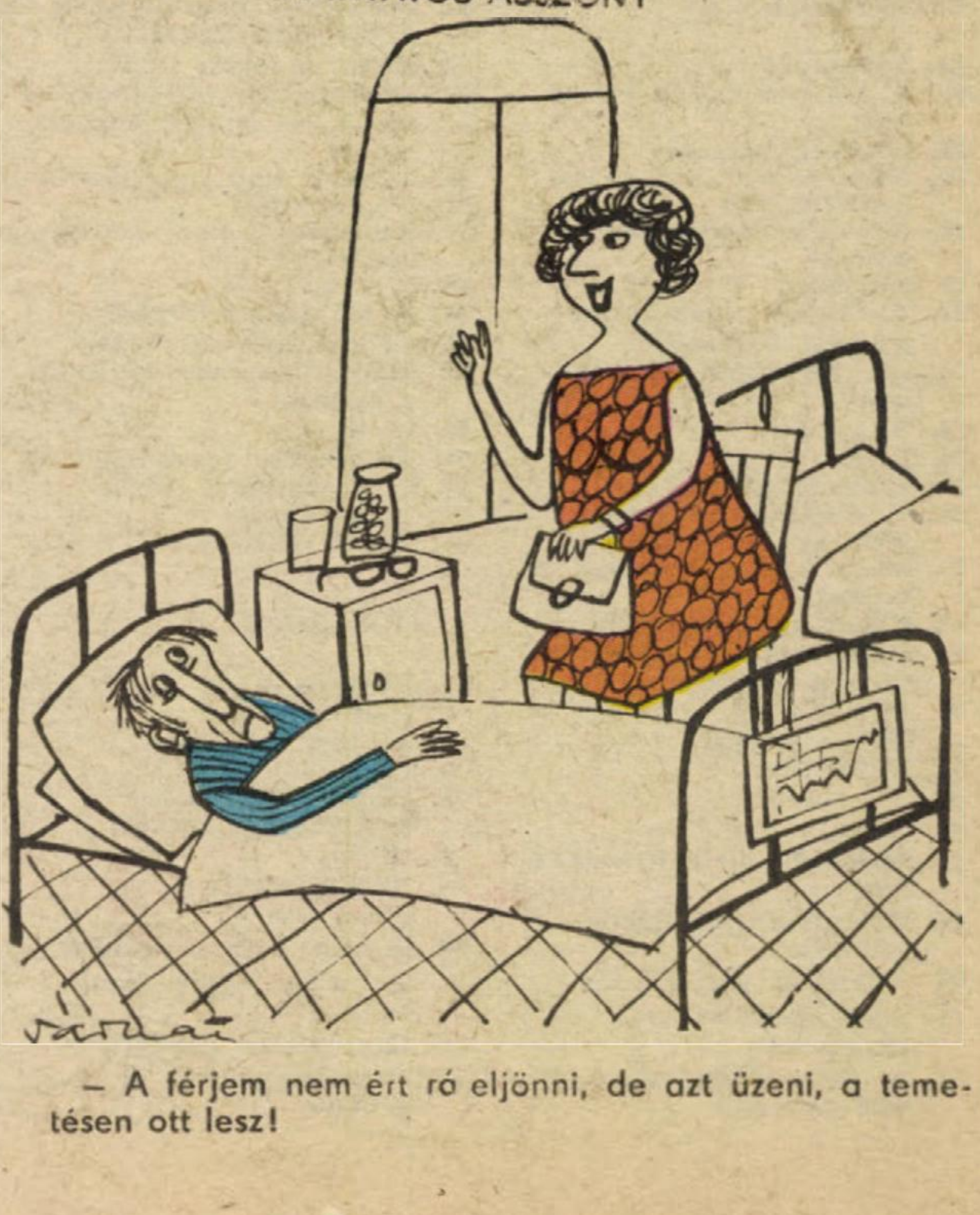

– A férjem nem ért rá eljönni, de azt üzeni, a temetésen ott lesz!

NEHÉZ GYERMEKKOR

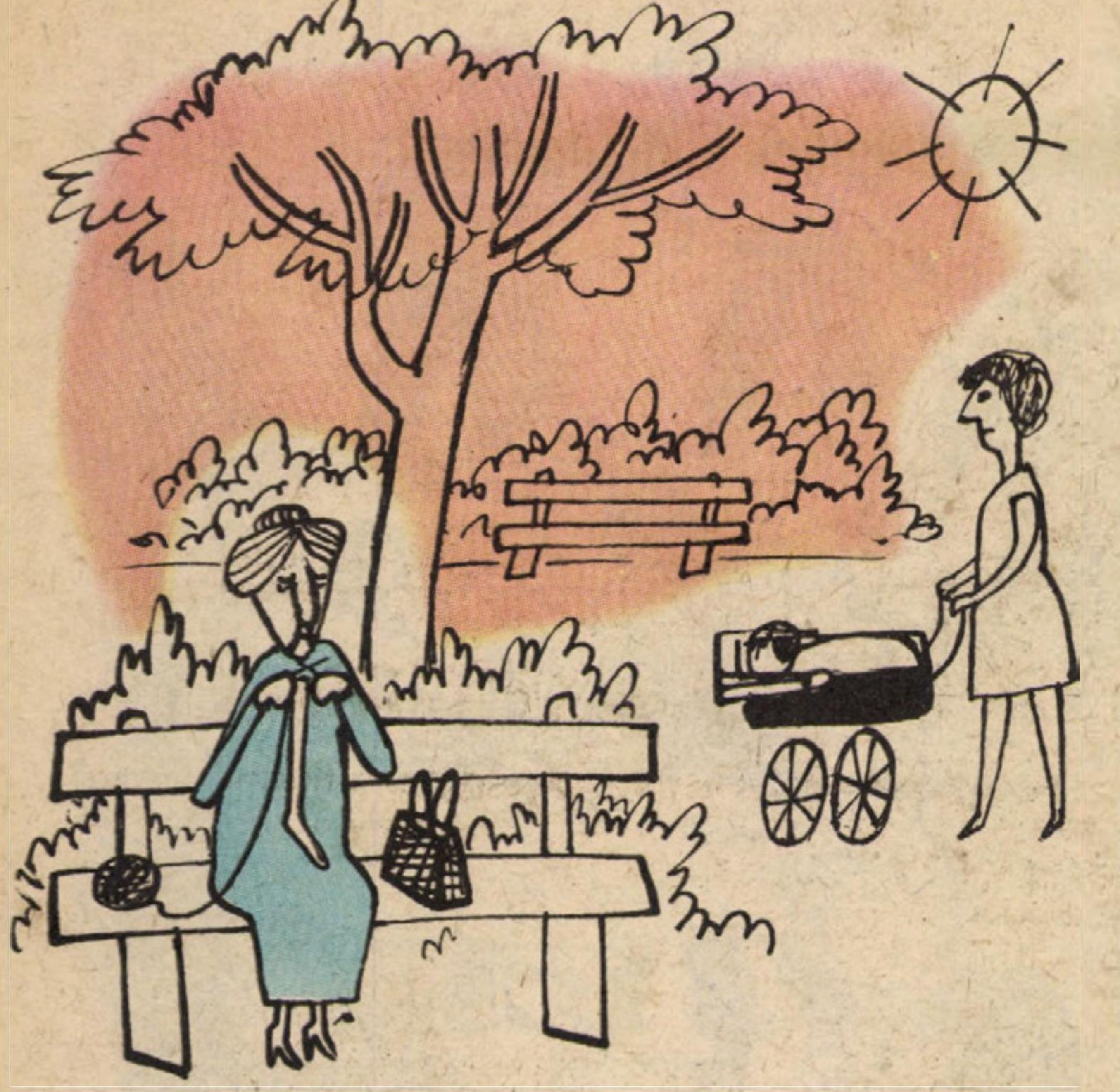

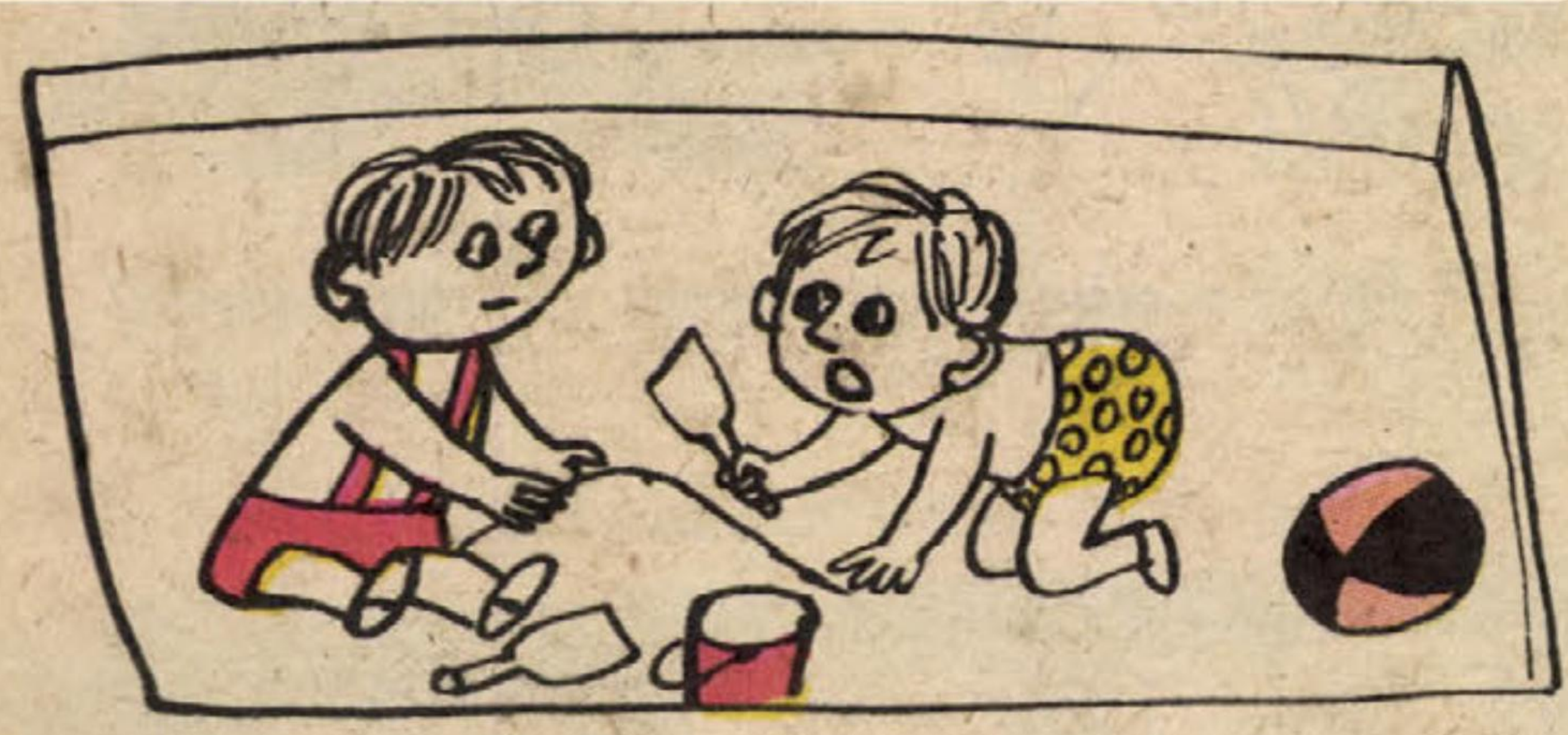

– Engem otthon állandóan manipulálnak, hogy mossak fogat!

MONUMENTALIS SZOBOR

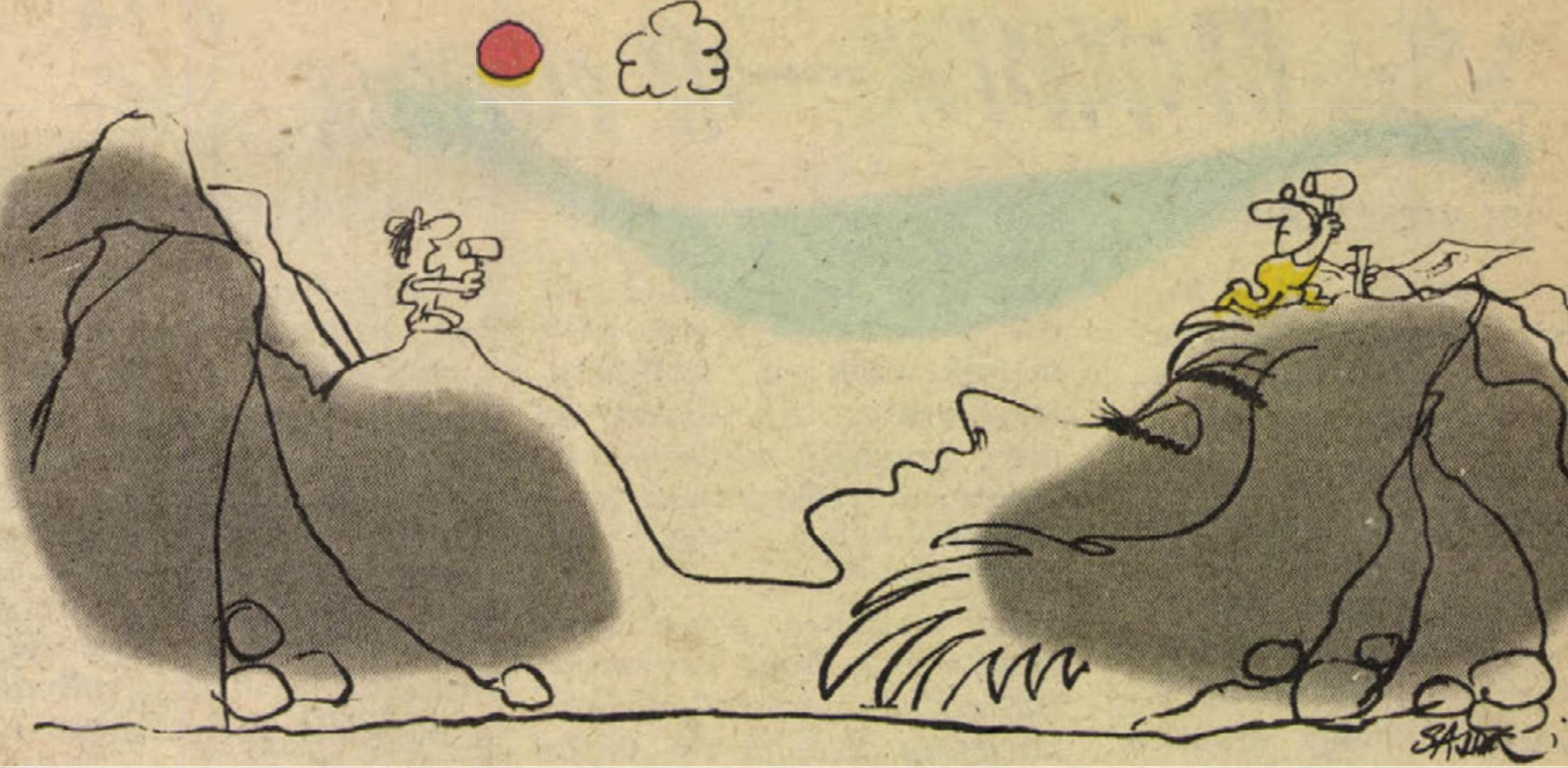

– Ha a zsüri nem fogadja el, legfeljebb visszafaragjuk hegyoldalnak.

BÉKÉLTETŐ TÁRGYALÁS

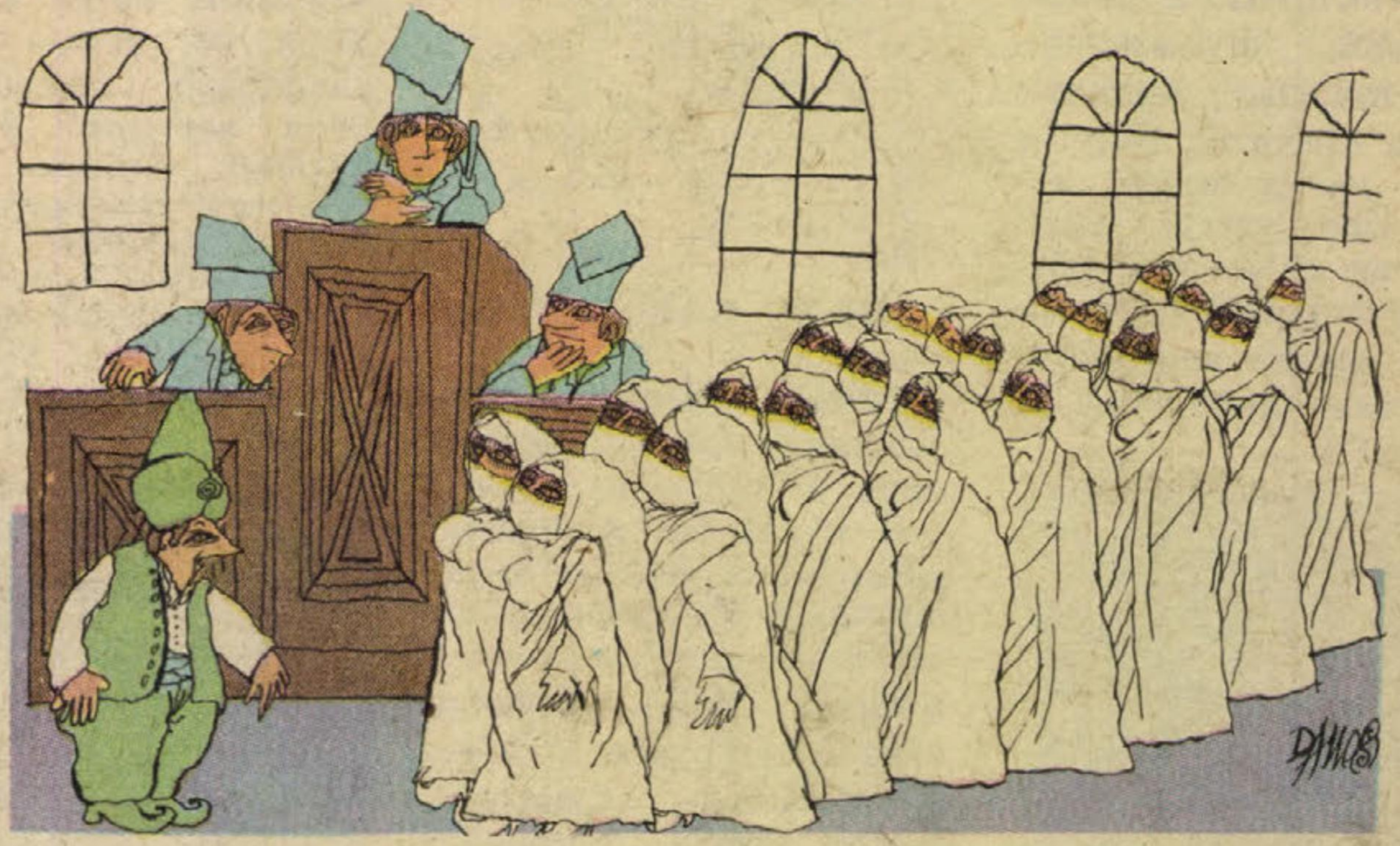

– Rendben van, kibékülök velük . . .

Párbeszéd a presszóban

— Újabban nem látlak Mancikával.

— Szakítottam vele. Túlhangosan nevet.

— Én nem tapasztaltam.

— Vízszintes 1 — függőleges 1.

Megfejtésként a fentebb említett két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 8-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők jutalma háromszor 100 forint.

VÍZSZINTES

13. Gyümölcs
14. A lemenő napra mondjuk
15. Részvénytársaság
16. Sokszor volt válogatott futballkapus
18. Kettőzött kettős mássalhangzó
19. Női név
21. Ásványok gyakori megjelenési formája
22. „A fülemmel érzékelem”
23. Vajon én?
24. E. Á.
25. ... szakadtából
26. A renaissance egyik legnagyobb festője
29. Ételt kínálunk ezzel a szóval
32. Kettős mássalhangzó
33. Cselekvés — közismert idegen szóval
34. P. K.
35. Én — latinul
37. V-vel fém
38. ... culpa!
40. M. S.
41. Mihályfi Ernő beceneve volt
44. Fejcsóválással kísért szócska
46. Alberttal nagyközség
49. Akik kedvtelésből sportolnak
52. A porcelángyártás nyersanyaga
55. Szétszórt szigetcsoport a Csendes-óceánban
57. Híres madridi képtár
58. Kellemetlen következmény — ismert idegen szóval
59. Minden nap megjelenik
61. Német vám
63. Ajándékot hoz decemberben
65. I. L. C.
66. A legkisebb folyóvíz
66/a. Kerti munkát végez
68. Macskaféle veszedelmes ragadozó
70. G. S.
71. Vállalatok egyesülése
72. Lóversenyéről híres angol város
73. B-vel óriáskígyó

FÜGGŐLEGES

2. Francia város
3. Dombormű
4. Három — latinul
5. Igekötő
6. Zsák a foltját...
7. Dédelgetett ábránd
8. Olyan
9. Római szám és a tízszerese
10. Kiváló színművészünk
11. A cethal egyik tápláléka
12. Kitüntetés, rendjel
17. Odisszeusz volt a királya
20. . . icerin
22. Odaszólít.
27. Növény
28. A pesti zsibvásár helye
30. Angol igen
31. A mennybolt
34. Gondozott liget
36. Törvénybeütköző cselekedetet követ el
39. Német tojás
40. Polinéziai nép
42. Fohász
43. Kizárólag uralkodók gondja
45. . . . a kutyára dér
47. Nemrégi téli olimpia színhelye volt
48. Spanyol köznemes
50. Gyilkolja
51. Mássalhangzó fonet.
53. Becézett Lajos
54. A Földtani Intézet egykori világhírű igazgatója
56. Szűk, szoros — németül
60. Az a gyerek, aki testül-lelkestül apján csüng
62. Szerv
64. Az amerikai polgárháborúban a déliek vezére volt
67. Mássalhangzó
69. A nyugatnémet márka betűjele

1 M	2 E	3 R	4 T	N	5 E	6 M	7 V	8 O	9 L	10 T	11 Á	L	12 O	T
13 E	P	E	R	■	14 L	E	Á	L	D	O	Z	■	15 R	T
16 G	E	L	E	17 I	■	18 G	G	Y	■	19 M	A	20 G	D	A
21 K	R	I	S	T	Á	L	Y	■	22 H	A	L	L	O	M
23 É	N	E	■	H	■	24 E	Á	■	25 I	N	A	■	■	i
26 R	A	F	27 F	A	28 E	L	L	O	■	29 E	G	30 Y	31 É	K
32 T	Y	■	33 A	K	C	I	O	■	34 P	K	■	35 E	G	O
E	■	36 Z	■	37 A	S	■	38 M	39 E	A	■	40 M	S	■	R
41 M	42 I	S	43 U	■	44 É	45 J	■	46 I	R	47 S	A	■	48 H	■
49 A	M	A	T	50 Ö	R	Ö	51 K	■	52 K	A	O	53 L	I	54 N
55 K	A	R	O	L	I	N	Á	56 K	■	57 P	R	A	D	O
E	■	58 O	D	I	U	M	■	59 N	60 A	P	I	L	A	P
61 Z	62 O	L	L	■	63 T	É	64 L	A	P	Ó	■	65 I	L	C
66 É	R	■	66a Á	67 S	■	68 G	E	P	Á	R	69 D	■	70 G	S
71 T	R	Ö	S	Z	T	■	72 É	P	S	O	M	■	73 O	A

WILDE VÉLEMÉNYE

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Szeretem a férfiakat, akiknek jövőjük van és a nőket, akiknek múltjuk.”

100—100 forintot nyert:

Algőver Magda, 2660 Balassagyarmat, Murár L. u. 10.

Varju Jenő, 2030 Érdliget, Hóvirág u. 20.

Jutasi Andor, 1067 Bp., Eötvös u. 19.

A díjakat postán küldjük el.

```
zenemü mhs hacsak
szeretemaférfiakat
elvégez tolul garam
n alag páriz paróka
ij y előszámla o ir
kök aka oas ért vka
 vall kis  h kaland
 őrtállnak akoreset
ajo akiknekmultjuk
füredi á ráun ott
eka n ekrü
lv visz el
lamé tette
enescu aet
gég s cvs
esetek aza
kalapács l
 nőket zsa
  zilahiak
```